

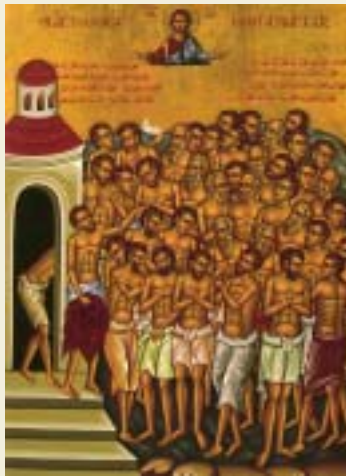
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2024-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025 • ΕΤΟΣ ΚΒ' • ΤΕΥΧΟΣ 68

Πνευματική ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ πνευματικοὶ ἀγῶνες

(Ἐγκύκλιος Μεγ. Τεσσαρακοστῆς ὑπ' ἀριθ. 245/2025)

Εὐλογημένη, εἰρηνική, κατανυκτική καὶ ἀγαλόκαρπη πνευματικὰ ἄς εἶναι ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Ὁ Ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἀγιωτάτης μας Ἐκκλησίας, ὡς ἐμπνευσμένος σαλπικτής, σαλπίζει τὰ θεοδιδάκτα μηνύματα τῆς ἱερᾶς αὐτῆς περιόδου. «Ἄς ἀρχίσωμεν τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας μεῖ ἰλαρό καὶ χαρούμενο πρόσωπο, μᾶς λέγει εἰς τὸ προσόμοιο τροπάριο τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, τὸ ὁποῖο προτάξαμε. Καὶ θὰ κάμωμε τὴν θεάρεστη αὐτὴ ἀρχὴ τοῦ καιροῦ τῆς Νηστείας μετὰ τὸ νὰ ὑποβάλωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς ἀγῶνας πνευματικούς. Ἄς ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν μας· τὴν σάρκα ἄς καθαρίσωμεν ἀπὸ τὸν μολυσμὸν τῆς ἁμαρτίας. Ἄς νηστεύσωμεν, ὅπως ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ ἀρτύσιμα φαγητά, ἀπὸ κάθε πάθος, ἐνῶ θὰ ἐντρυφώμεν εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μὲ αὐτὰς τὰς ἀρετὰς διαβιούντες μετὰ πόθο ψυχῆς, εἶθε νὰ ἀξιωθῶμεν ὅλοι νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα νὰ ὑποδεχθῶμεν μετὰ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην».

Εἰς πνευματικούς ἀγῶνας καὶ εἰς πνευματικὴν ἐν Χριστῷ Σταυρωθέντι καὶ Ἀναστάντι ζωὴν μᾶς προτρέπει καὶ παρακινεῖ ὁ Ἱερός Ὑμνωδός. Αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἀγίας αὐτῆς νηστίμου περιόδου προβάλλει, καὶ συμβουλεύει νὰ ἐνστερνισθοῦν καὶ νὰ ἀγαπήσουν οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες καὶ τὴν ἐνάρετη ἐν Χριστῷ ζωὴν.

Ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν καρδίαν χρυσορρήμων Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, σημειώνει τὰ ἀκόλουθα διὰ τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ. **«Τὸ εἶδος τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος δὲν ἀνέχεται ἄοπλον ἀγωνιστήν. Τότε σταματᾷ ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγῶνος, ὅταν κλείνῃ ἡ αὐλαία τῆς παρουσίας ζωῆς. Καὶ κλείνει ἡ αὐλαία, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σῶμα. Ὅσο, λοιπόν, εὐρισκόμεθα ἐδῶ, εἶναι ἀνάγκη νὰ πυγμαχῶμεν, καὶ ὅταν εἴμεθα εἰς τὴν οἰκίαν μας καὶ ὅταν εὐρισκόμεθα ἐξω εἰς τὴν ἀγοράν»** (Ε.Π.Ε. 5, 240).

«Πολλοὶ ἐθυσίασαν καὶ χρήματα καὶ τρυφηλήν ζωὴν καὶ δόξαν. Ἐλύγισαν ὁμως πρὸ τοῦ θανάτου.

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: Θέλω τόν ἀγωνιστήν νά παλεύῃ μέχρις αἵματος· οἱ ἀγῶνες νά φθάνουν μέχρι θυσίας, μέχρι σφαγῆς. Καί ἐάν χρειασθῇ νά ὑπομείνωμεν θάνατον, εἴτε ἀτιμωτικόν, εἴτε ἐπικατάρατον, εἴτε νά διασύρεται ἡ ὑπόληψίς μας, πρέπει ὅλα νά τά ὑποφέρωμεν μέ γενναιότητα. Καί ἀντί νά θλιβώμεθα, νά χαिरώμεθα μᾶλλον διά τά μαρτύρια» (Ε.Π.Ε. 11, 214).

«Σεῖς, λέγει ὁ Κύριος (πρός τούς μαθητάς Του) ὁμιλεῖτε διά τιμὴν καί στεφάνους. Ἐγώ, ὅμως, σᾶς ὁμιλῶ δι' ἀγῶνας καί ἰδρώτας. Τώρα, ἡ παροῦσα ζωὴ, δέν εἶναι διά βραβεῖα, οὔτε τώρα θά φανῇ ἐκείνη ἡ δόξα. Τά παρόντα ἔχουν σχέσιν μέ θυσίες, μέ κινδύνους, μέ πολεμικῇ» (Ε.Π.Ε. 11, 556).

Καί διά τήν πνευματικὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν λέγει τὰ ἐξῆς περισπούδαστα ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἡ ζωὴ αὕτη εἶναι στάδιο ἀγῶνων. Θά φθάσωμεν εἰς τήν ἀνάστασιν, εἰς τήν αἰώνιον ζωὴν, ἂν περάσωμεν ἀπό ὅλα τὰ ἀγωνίσματα καί ὑποφέρωμεν ὅλους τούς κόπους... Ἀκόμη, λέγει ὁ θεὸς Παῦλος, εὐρίσκομαι εἰς ἀγῶνα καὶ ἀγωνίαν. Ἀκόμη εὐρίσκομαι μακρὰν τοῦ τέλους. Ἀκόμη ἀπέχω ἀπὸ τὰ βραβεῖα. Ἀκόμη τρέχω καὶ ἐπιδιώκω» (Ε.Π.Ε. 21, 666).

«Κάθε ἀνθρώπινο εἶναι παροδικό. Φεύγει ὅπως ἡ σκιά καὶ τὸ ὄνειρο. Τίποτε τὸ ἀληθινό, τίποτε τὸ βέβαιον. Δέν καταβαθαίνει, πῶς μεταβάλλονται, πῶς εἶναι ἀβέβαια; Γιατί ὅλα αὐτὰ δέν τὰ παρατρέχεις καὶ δέν μεταφέρεις τὸν πόθο σου εἰς τὰ ἄλλα, εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παραμένουν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἶναι ἀμετακίνητα καὶ βέβαια καὶ δέν ἐπιδέχονται καμμία μεταβολή;» (Ε.Π.Ε. 3, 492).

«Διὰ τοῦτο ἤλθαμε εἰς τὸν κόσμον, ὅχι διὰ νά φάγωμεν καὶ νά πῖωμεν καὶ νά ἐνδυσώμεθα πολυτελῶς, ἀλλὰ διὰ νά ἀποφύγωμεν τὴν κακίαν, νά ἐπιλέξωμεν τὴν ἀρετὴν καὶ νά βαδίσωμεν τὸν θεϊκὸν δρόμον τῆς κατὰ Θεὸν φιλοσοφίας» (Ε.Π.Ε. 8α, 484).

«Γι' αὐτὸ μᾶς ἔφερε ὁ Θεός εἰς τὸν παρόντα βίον καὶ μᾶς ἔβαλε ψυχὴν, ὅχι μόνο διὰ νά χρησιμοποιήσωμεν καλῶς τὸν παρόντα κόσμον, ἀλλὰ καὶ διὰ νά κάμωμε τὸ πᾶν διὰ τὴν μέλλουσα ζωὴ» (Ε.Π.Ε. 13, 254).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἀγῶνας πνευματικὸς καὶ πνευματικὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ μᾶς χρειάζονται πάντοτε, καὶ ἰδιαίτερα κατ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένο καιρὸ τῶν φωτοποιῶν Νηστειών.

Ἀγῶνας κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ κατὰ τοῦ κακοῦ.

Ἀγῶνας κατὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ κατὰ τῶν παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν μας, πού ὑποβόσκουν εἰς τὸν καθημερινὸ μας βίον. Ἀγῶνας διὰ τὴν διπλὴν νηστείαν, τὴν σωματικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν. Ἀγῶνας διὰ **«τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»**. Πόσον ἀπαραίτητη μᾶς εἶναι, ἰδιαίτερα εἰς τοὺς δυσχειμέρους καὶ δυσκόλους καιροὺς μας, ἡ Ἀγιοπνευματικὴ ἐνότητα καὶ κοινωνία μεταξύ μας καὶ μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀγίων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν! Τοιοῦτοτρόπως, μέ τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ Μία Ἀγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, ἐνωμένη ἐν τῇ Θεῇ Ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δύναται νά ἀντιμετωπίσῃ αἱρετικούς καὶ κακοδόξους, ἀκοινωνήτους καὶ σχισματικούς καὶ νά νικήσῃ τοὺς ἀόρατους καὶ ὁρατοὺς ἐχθροὺς Της εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Τρισαγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «τοῦ Εὐλογητοῦ Θεοῦ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ».

Προετοιμαζόμεθα σὺν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν νά ἐορτάσωμεν τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν ἐπέτειον τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἀγίας Πρώτης (Α') ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325-2025).

Ἕνας βαρυσήμαντος πνευματικὸς σταθμὸς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν μας. Καιρὸς νά ἀναλογισθῶμεν διαχρονικῶς τὰς πνευματικὰς μάχας καὶ τὰς νίκας τῆς Ὁρθοδοξίας μας κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ ὀργάνων τοῦ σκότους. Κατὰ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ποικιλωνύμων αἱρετικῶν καὶ αἱρέσεων, κακοδόξων καὶ κακοδοξίων. Καιρὸς νά ἀναμνησθῶμεν τὴν λαμπρὰν περιόδον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας ἀπὸ τοῦ 4ου αἰῶνος, τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὑπερχιλιετοῦς ἐκείνης ἐνδόξου ἱστορίας τῆς Ρωμαιοσύνης. Μέ τὴν ἱεράν φάλαγγα τῶν διαλαμψάντων εὐσεβῶν Βασιλέων, Ὁρθόδοξων Πατριαρχῶν, ἁγίων Ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, Μοναχῶν, Μονασσῶν, Μαρτύρων, Ἀσκητῶν, Ἐρημιτῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Μέ τὰς Ἀγίας καὶ ἱεράς Συνόδους, Οἰκουμενικάς

Συνέχεια στὴ σελ. 5

Ταπείνωσις τελωνική

(Έγκύκλιος Τριωδίου υπ' αριθ. 244/2025)

Εύλογημένη, ειρηνική, χαριτοφόρα καί καλλίκαρπη ἄς εἶναι ἡ ἀρχόμενη ἀπὸ σήμερα ἱερά περίοδος τοῦ Τριωδίου καί περατουμένη τὴν ἁγίαν ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Ἐβδομήντα ἡμέρες καί ἑβδομήντα πνευματικοὶ ἀναβαθμοὶ (σκαλιά) διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν **«κλητὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν»** τῆς κοσμοσωτηρίου ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχίζομεν τὴν εὐλογημένην αὐτὴν περίοδον τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου μέ τὸ πρῶτο ἰδιόμελο τροπάριον τῆς πρώτης Κυριακῆς, τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ἀναφέρεται στὸν τρόπο, μέ τὸν ὁποῖο ἐνδείκνυται νὰ διενεργῆται ἡ προσευχή, ἡ οὐράνια ἐπικοινωνία καί συνομιλία μας μέ τὸν Πανάγιον Τριαδικό Θεό. Δύο χαρακτηριστικά ἐπιρρήματα χρησιμοποιεῖ ἐδῶ ὁ ἱερός ὑμνωδός· τὸ **«φαρισαϊκῶς»** καὶ τὸ **«τελωνικῶς»**, τῶν ὁποίων οἱ ἐννοίες εἶναι διαμετρικὰ ἀντίθετες. **Ὑπερηφάνεια, ὑψηγορία, ἐπαρσις, ἀλαζονεία καὶ καταφρόνησις τῶν συνανθρώπων χαρακτηρίζουν τὸν Φαρισαῖο. Ταπείνωσις, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, αὐτομεψία, συντριβὴ τῆς καρδίας καὶ ὁλόψυχη προσευχὴ περικλοσμοῦν τὸν Τελώνη.**

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σκιαγραφεῖ καὶ τοὺς δύο (τὸν τελώνη καὶ τὸν φαρισαῖο) ὡς ἐξῆς: «Ὁ τελώνης τῆς παραβολῆς μόνο μέ τὴν ταπεινοφροσύνην ἐκέρδισε (σώθηκε), ἐνῶ ὁ φαρισαῖος ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν του χάθηκε. Ὅποιος, λοιπόν, εἶναι φουσκωμένος ἀπὸ τὴν ἀλαζονείαν, τίποτε οὐσιαστικά δὲν γνωρίζει» (ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωὴν). (Ε.Π.Ε.23,424). «Καὶ οἱ δύο ἀνέβησαν εἰς τὸν Ναὸν γιὰ νὰ προσευχηθοῦν. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ τελώνης, ἀφοῦ στάθηκε μακριά,

δὲν ἀπάντησε(εἰς τὸν φαρισαῖο) μέ ὕβρεις, οὔτε μέ προσβολές, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐστέναξε βαθεῖα καὶ ἐκτύπησε τὸ στήθος του, τοῦτο μόνο εἶπε· **«Συγχώρησε με, Κύριε, τὸν ἁμαρτωλό»**. Καὶ ἀνεχώρησε σωσμένος». (Ε.Π.Ε.8α,248)

«Καὶ τὰ δύο παραδείγματα ἐδίδαξαν (θετικά καὶ ἀρνητικά), καὶ ὁ τελώνης καὶ ὁ φαρισαῖος. Πρέπει λοιπόν, σημειῶναι ὁ ἱερός Χρυσόστομος,

νὰ γνωρίζουμε καὶ τὸν τρόπο τῆς προσευχῆς. Καὶ ποῖος εἶναι αὐτός ὁ τρόπος; Μάθε τὸν ἀπὸ τὸν τελώνη καὶ νὰ μὴ ἐντραπῆς νὰ τὸν πάρῃς γιὰ Δάσκαλό σου. Σὲ τέτοιο βαθμὸ κατόρθωσε ν' ἀνεβῇ, ὥστε μέ τὰ ἀπλὰ του λόγια πέτυχε τὸ πᾶν. Ἐπειδὴ ἦταν προετοιμασμένη ἡ καρδιά του, κατόρθωσε μέ ἓνα μόνο λόγο, τὸν νὰ τοῦ ἀνοιγῇ ὁ οὐρανός» (Ε.Π.Ε.5,138).

«Ἡ προσευχή, κατὰ τὸν ἅγιον Χρυσόστομο, εἶναι ἀξία τῶν οὐρανῶν. Εἶναι γλώσσα τῶν Ἀγγέλων, ὅταν δὲν λέγῃ τίποτε πικρό, ἀλλὰ τὰ ὅσα λέγει εἶναι εὐχαριστία. Ἡ ψυχὴ προσεύχεται ὑπὲρ ἐκείνων, ποῦ τὴν ἀδικοῦν καὶ τὴν βλάπτουν. Τότε καὶ οἱ Ἄγγελοι στέκουν καὶ ἀκοῦν μέ πολλὴ σιγὴ. Καὶ ὅταν τελειώσῃ ἡ προσευχή οἱ Ἄγγελοι χειροκροτοῦν, τὴν ἐπαινοῦν καὶ τὴν θαυμάζουν» (Ε.Π.Ε. 5, 140).

«Γονάτισε, στέναξε, παρακάλεσε τὸν Δεσπότη Χριστό νὰ γίνῃ ἰλεως. Καὶ μάλιστα, ὅταν τὴν νύκτα, ποῦ ἄλλοι ἀναπαύονται, ἐσύ μέ δάκρυα τελεῖς νυκτερινὴν προσευχήν, τότε περισσότερο σὲ σπλαγχνίζεται ὁ Κύριος. Κάμε αὐτὸ καὶ σύ ὁ ἄνδρας, ὄχι μόνο ἡ γυναῖκα. Τό σπίτι νὰ γίνῃ Ἐκκλησία, ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρόσωπα καὶ τῶν δύο φύλων» (Ε.Π.Ε.16α,98) «Ὅποιος προσεύχεται μέ θερμότητα, φλέγεται (ἀπὸ τὴν θεῖαν φλόγα)

Συνέχεια στὴ σελ. 4

καί δέν κατακαίγεται, ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς τό χρυσάφι πού δοκιμάζεται στήν φωτιά, ἔτσι καί αὐτός γίνεται λαμπρότερος» (Ε.Π.Ε.19,168).

«Φάρμακο, πού ἀνακουφίζει ἀπό ὅλα τὰ λυπηρά καί δυσάρεστα, εἶναι ἡ προσευχή, ἡ εὐχαριστία διὰ τό κάθε τί. Ὡστε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τίς προσευχές δέν τίς θέλει μόνο ὡς παρακλησεις, ἀλλά καί ὡς εὐχαριστίες γιά ὅσα ἔχουμε. Διότι πῶς θά ζητήση κανεῖς κάτι γιά τό μέλλον, ὅταν δέν ἔχει ἐξοφλήσει τό χρέος του γιά τό παρελθόν;» (Ε.Π.Ε.22,32). «Εἶναι σωτήριο φάρμακο ἡ προσευχή, πού ἐμποδίζει τὰ ἁμαρτήματα, καί θεραπεύει τὰ πλημμελήματα» (Ε.Π.Ε 25,232).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ ἁμαρτωλός, ἀλλά μετανοημένος καί συντετριμμένος τελώνης μᾶς ἔδωσε ἕνα γνήσιο πρότυπο μετανοούντος καί προσευχομένου ἀνθρώπου. Ἀνέβη εἰς τό ἱερόν διὰ νά προσευχηθῇ ἀληθινά, νά κάμῃ κατάθεσιν συντετριμμένης καί ταπεινωμένης καρδίας καί νά εὕρῃ ἔλεος καί χάριν ἀπό τόν Πολυεὐσπλαγχνό καί Πανοικτίρμονα Θεό, γι' αὐτό καί ἔφυγε δεδικαιμένος ἀπό τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ. Ὁ φαρισαῖος, ἀντίθετα, πού δέν ἀνέβη εἰς τό ἱερόν μέ εἰλικρινῇ διάθεσιν νά ταπεινωθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί νά προσευχηθῇ ἀπό καρδίας, ἀλλά διὰ νά αὐτοδιαφημισθῇ διὰ τὰ καλά του ἔργα καί νά κατηγορήσῃ τόν τελώνη, κατακρίθηκε καί ἀποδοκιμάσθηκε ἀπό τόν Παντογνώστη Κύριο καί Θεό μᾶς.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς ὠμίλησε προηγουμένως διὰ τήν θεοφιλή καί θεάρεστη προσευχή, ἡ ὁποία δέν περιορίζεται εἰς τὰ αἰτήματα, ἀλλά ἐμπεριέχει θερμές εὐχαριστίες καί ἐγκάρδιες δοξολογίες πρὸς τόν Πανάγιον Κύριον καί Θεόν μᾶς. Ὑπόδειγμα προσευχῆς, καί μάλιστα σύντομης καί περιεκτικῆς, εἶναι ἡ Κυριακή προσευχή, τό «**Πάτερ ἡμῶν...**» πού μᾶς περὶ ἔδωκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Προσευχόμεθα διὰ τήν πνευματικὴν μᾶς πρόοδον καί προκοπὴν, τήν μετάνοιαν καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν μᾶς. Διὰ τήν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου, τήν εὐστάθειαν καί τήν ἐνότητα τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Διὰ τό εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος, τοὺς κυβερνῶντας αὐτό καί διὰ τόν φιλόχριστον στρατόν μᾶς. Διὰ τήν μαθητιῶσαν, σπουδάζουσαν, ἐργαζομένην καί στρατευομένην νεολαίαν μᾶς, μετὰ τῶν οἰκείων καί συγγενῶν

αὐτῶν. Ἀκόμῃ εὐχόμεθα διὰ τόν ἱερόν μᾶς Κλῆρον καί τόν φιλόχριστον Λαόν. Διὰ τήν στήριξιν καί τήν θείαν προστασίαν τῶν εὐσεβῶν οἰκογενειῶν. Δεόμεθα ὡσαύτως καί ὑπὲρ τῶν ἱερῶν Μονῶν, ἱερῶν Προσκυνημάτων, Ἑνοριῶν καί εὐαγῶν Ἰδρυμάτων. Προσευχόμεθα προσέτι καί διὰ τήν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν γεωργῶν, κτηνοτρόφων, ἐπαγγελματιῶν καί ἐπιχειρηματιῶν τοῦ τόπου καί τῆς Πατρίδος μᾶς.

Ἐπίσης, λόγῳ τῶν προσφάτων ἀναθεωρήσεων καί ἀνακατατάξεων φλεγόντων ζητημάτων σέ παγκόσμια κλίμακα, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ κατάπαυσις τῶν πολέμων εἰς τόν βορρᾶν καί τήν Μέσσην Ἀνατολήν, ἡ πάταξις τῆς μάστιγος ἐκατομμυρίων ἐκτρώσεων κατ' ἑτος ἀνά τόν κόσμον καί ἡ ἐπίσημος πλέον διάκρισις τῶν φύλων σέ δύο, τό ἀρσενικόν καί τό θηλυκόν, καί ὅχι εἰς τὰ φληναφήματα καί τερατουργήματα τοῦ παρελθόντος, ἐγκαρδίους εὐχάς πρὸς τόν Ὑψιστον ἀναπέμπομεν. Εὐχόμεθα καί διὰ τήν κατάπαυσιν τῶν σκληρῶν καί πρωτοχριστιανικῶν, θά λέγαμε, διωγμῶν κατὰ τῆς Κατονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, δυνάμει ψηφισθέντων πολιτειακῶν νόμων, κατὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς Συρίας καί τῶν ὅπου γῆς διωκομένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀλλά καί διὰ τήν ἐνδοσχολικὴν καί ἐξωσχολικὴν βίαν, πού ὑφίσταται ἡ μαθητιῶσα νεολαία καί τίς γενικότερες πράξεις βίας εἰς βάρος μεγαλυτέρων τήν ἡλικίαν, καί μάλιστα γυναικῶν, εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νά προσευχώμεθα νύκτα καί ἡμέρα.

Ἀδελφοί μου,

Ἄς εἰσέλθωμε μέ προθυμίαν καί ἔνθεον ζῆλον εἰς τό στάδιον τῶν ἀρετῶν κατὰ τήν ἀρχομένην σήμερον ἱεράν περίοδον τοῦ κατανυκτικοῦ ἱεροῦ Τριωδίου. Μέ τήν θεοδιδασκὴν προσευχή, τήν ταπεινῶσι καί τήν ἀσκήσιν τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, τήν ὑπακοήν εἰς τό Θεῖον θέλημα, τήν μετάνοιαν καί τήν θεωργὸν ἀγάπην ἅς ἀγωνισθοῦμε τόν καλὸν ἀγῶνα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

Ἰδιαιτέρως, ἅς προετοιμασθοῦμε πνευματικά καί ψυχικά διὰ τόν ἐπικείμενον ἑορτασμόν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπετείου τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325-2025 μ.Χ.). Νά δοξάζωμεν καί νά εὐχαριστοῦμεν ἐκ βαθέων τόν Τρισάγιον Κύριον καί Θεόν μᾶς διὰ τήν παρέλευσιν καί συμπλήρωσιν 17 αἰῶνων Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ζωῆς καί Παρα-

Συνέχεια στή σελ. 6

καί Τοπικάς. Μέ τούς περικαλλείς Ἱερούς Ναούς, τὰ Ἱερά Μοναστήρια, τὰ Ἱερά Προσκυνήματα, τὰς Ἱεράς Σκῆτας καί τὰ ἀσκητήρια βυζαντινῆς περιόδου. Μέ τήν Ἀγία Γραφή καί τὰ ἱερά συγγράμματα τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τήν Ἱεράν Ὑμνογραφίαν καί τήν Ὁρθόδοξον βυζαντινήν Εἰκονογραφίαν.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἄς ἀποτελοῦν ἀφορμάς ἀενάου δοξολογίας καί ἐγκαρδίων εὐχαριστιῶν πρὸς τόν Θεῖον Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας «*διὰ τὰς φανεράς καί ἀφανεῖς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἡμᾶς γεγενημένας*». Ἄς εἶναι τὰ ἀγαθὰ ἐναύσματα διὰ τήν ἐπίτευξιν τῆς ἀρραγοῦς ἐνότητος πάντων τῶν εὐσεβῶν καί Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης. «*Τοῖς ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι*», παραθεωροῦντες καί διδασκόμενοι ἀπό τυχόν ἱστορικά σφάλματα τοῦ παρελθόντος, καί «*τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι*», ἐμπνεόμενοι καί ἐνδυναμούμενοι ἀπό τὰ ἀγνά πρότυπα καί ὑποδείγματα, τόσον τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου, ὅσον καί τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄς ἀγωνιζώμεθα πάντοτε διὰ τήν θεοδιδάκτον ἐνότητα τῆς Χριστιανικῆς μας Πίστεως καί τήν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι κοινωνίαν μας καί τήν ἑνωσίν μας ἐν τῷ Χριστῷ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Θεία Κεφαλὴ τοῦ Ἀγίου Σώματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Μεγάλης Μητρὸς μας καί πνευματικῆς τροφῆς.

«**Ἑορτῶν ἑορτὴ καί πανήγυρις πανηγύρεων**» θά εἶναι ὁ ὑπό τούς ὡς ἄνω ὅρους ἑορτασμός τῆς συμπληρώσεως 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συναθροίσεως τῶν 318 Ἀγίων Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Πηγὴ θεῖων εὐλογιῶν καί ἐμπνεύσεως πνευματικῆς θά εἶναι ἡ παγχαρμόσυνη αὕτὴ ἐπετειακὴ ἑορτὴ. Πολύτιμος καί μοναδικὴ εὐκαιρία πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ εἰς τὰ νάματα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Παραδόσεως καί Κληρονομίας, ὄχι μόνον τῆς Πρώτης, ἀλλὰ καί τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Ἱερῶν Συνόδων.

Μέ τοιαῦτα πνευματικά βιώματα θά ἑορτάσωμεν πανηγυρικῶς καί πανευφροσύνως τήν μεγάλην αὐτὴν καί περίτρανον ἐπέτειον τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Ἀλλὰ, **διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβεῖς καί ἀληθεῖς, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αὐτὸ προσαπτεῖ καί προϋποθέτει κοινήν Ὁρθόδοξον Πίστιν, Ὁμολογίαν καί Παράδοσιν. Συμπροσευχαί, συγχρωτισμοί καί συνεορτασμοί μετὰ ἀκοινωνήτων, ἑτεροδόξων, αἰρετικῶν,**

καί πολλῶ μᾶλλον μετὰ ἀλλοθρήσκων, ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ὄχι μόνον δέν παράγουν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ καί ἐπισύρουν βαρέα ἐπιτίμια ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

«**Τό καλόν, οὐκ ἐστὶ καλόν, ἐάν μὴ καλῶς γένηται**», κατὰ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν. **Καλὴ ἡ ἐνότης καί ἡ ἑνωσις τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ δέν εἶναι ἀπροϋπόθετη. Προϋποθέτει, ὅπως εἶπαμε, ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τήν πλάνην, τήν αἵρεσιν καί τὰς καινοτομίας εἰς τὰ θέματα Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως.**

Ὅμως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὰ λεγόμενα καί τὰ πραττόμενα ἐν ὀψει τοῦ μεγάλου καί ἱστορικοῦ αὐτοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 1700 ἐτῶν διερωτώμεθα καί ἐρωτῶμεν: **Θά συμπανηγυρίσῃ ἱερῶς καί θεοφιλῶς σύμπασα ἡ Μία Ἀγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τήν ἐπετειακὴν αὐτὴν μεγάλην ἑορτὴν «ψαλμοῖς καί ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς», δοξάζουσα καί ἀνυμνοῦσα τόν Πανάγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν διὰ τήν παρέλευσιν καί συμπλήρωσιν 17 αἰώνων Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ζωῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως ἡ θά προβάλλωνται ἑτεροδιδασκαλίαι καί κενοφωνίαι καί «ἀγαπολογία», αἱ ὁποῖαι ἐπιχειροῦν νὰ ἀποσυντονίσουν καί ἀποπροσανατολίσουν τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα ἀπὸ «τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου», τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος, ἀπὸ τήν Ἀποστολικὴν καί Ἀγιοπατερικὴν Διδαχὴν καί Παράδοσιν, τήν Δογματικὴν Διδασκαλίαν καί τὰς Ἱεροκανονικάς διατάξεις καί ἐπιταγὰς τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ἀγιωτάτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί νὰ ἀποτρέψουν ἀπὸ τήν κατὰ τόν Θεῖον Ἀπόστολον Παῦλον «*ὕγιαίνουσαν διδασκαλίαν*»; (πρβλ. Α' Τιμ. 1,10, Β' Τιμ. 4, 3, Τιτ. 1, 9,2,1)**

Ἀδελφοί μου,

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου μας, δηλαδὴ εἰς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τήν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν τῶν πιστῶν Χριστιανῶν, καί εὐχόμενοι ἐκ μέσης καρδίας νὰ χαρίσῃ ὁ Κύριος καί Θεὸς μας εἰς ὅλους μας «**προκοπὴν βίου καί Πίστεως καί συνέσεως πνευματικῆς**», ἀγωνιστικὸν φρόνημα καί ἀντοχήν εἰς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες, καί μάλιστα τήν κατὰ Θεὸν Ἀγιοπνευματικὴν ζωὴν καί πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθόν, πνευματικόν καί ὑλικόν, διατελοῦμεν,

Μετὰ Πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

† Ὁ Κυθέρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

δόσεως υπό τό Θεῖον καί ἀληθινόν φῶς τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐπτά (7) Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῶν Τοπικῶν ἐκείνων, τάς ὁποίας ἀποδεξάμεναι ἐπεκύρωσαν. Αὗται περιφρουροῦν καί διασφύζου ἀνόθευτον τήν Θεῖαν Διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν Πνευματεμφόρων καί Χριστοκηρύκων Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων, καθώς ἐπίσης καί τῶν πρό τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων διαλαμπάντων Ἀγίων Πατέρων, τοῦτέστι τήν Ἱεράν Παρακαταθήκην καί Κληρονομίαν τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν ὧσι δέ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πασχαλίου Κανονίου τοῦ τρέχοντος σωτηρίου ἔτους 2025, τό ὁποῖο συμπίπτει ἐφέτος μέ τό τῶν Λατίνων, ἱερόν χρέος τῶν κατὰ τόπους Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων (Κληρικῶν, Μοναχῶν καί λοιπῶν Χριστιανῶν) εἶναι νά ἐντυφλώσωμεν εἰς τούς Δογματικούς Ὅρους, τήν Θεοφώτιστον Διδαχήν καί τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἀγίας Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Νικαίας, θέτοντες αὐτούς ἐνώπιον μας ὡς πνευματικόν κάτοπτρον καί ἀναθεωροῦντες τήν κατὰ Χριστόν βιοτήν, πολιτείαν καί πορείαν ἡμῶν ὡς Τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, «**ἐπόμεινοι τοῖς Ἀγίοις Πατράσιν ἡμῶν**» καί «**μή μεταίροντες ὅρια αἰώνια, ἃ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐθεντο**» νά ἀκολουθήσωμεν τοῖς ἱχνεσιν αὐτῶν καί τόν βηματισμόν αὐτῶν εἰς τήν μακραίωνα Ἀγίαν Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν καί τά Ἱεροκανονικά θέσμια.

Ἡ βούλησις τῶν Ἀγ. Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶναι: «**μή μετά Ἰουδαίων συνεορτάζειν**», «**μή πρό τῆς (ἐαρινῆς) ἰσημερίας τελεῖν τό Πάσχα**» καί ὅπωςδήποτε «**ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ**». Ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ Τοπική Σύνοδος (341) ὁμιλεῖ μέ αὐστηρότητα δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θά παρέβαιναν τάς διατάξεις τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «**πάντας τούς τολμώντας παραλύειν τόν Ὅρον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης & περί τῆς Ἀγίας Ἑορτῆς τοῦ σωτηριώδους Πάσχα, ἀκοινωνήτους καί ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας...**». Ἡ δέ Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος σημειώνει εἰς τόν Ὅρον αὐτῆς: «**Οὐδέν ἀφαιροῦμεν, οὐδέν προστίθεμεν, ἀλλά πάντα τά τῆς Καθολικῆς**

(Ὁρθοδόξου) Ἐκκλησίας ἀμείωτα διαφυλάττομεν» καί «**ἀπάσας τάς Ἐκκλησιαστικές ἐγγράφως ἤ ἀγράφως τεθεσπισμένας ἡμῖν Παραδόσεις ἀκαινοτομήτως φυλάττομεν**».

«Ὁ συνεορτασμός τοῦ Πάσχα. ὀφείλει νά γίνῃ μόνον μετά ἀπό ἀπόλυτης δογματικῆς ἐνότητα εἰς τήν βάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί ὄχι εἰς τήν βάσιν θεολογικῶν συμβιβασμῶν, τύπου συμφωνίας **Balamand** (**Μπαλαμάντ 1993**), Ἐκκλησιαστικῆς ἐνώσεως, δηλαδή χωρίς ταυτότητα Πίστεως».

Κατακλείομεν τά ὅσα ἀνωτέρω ἀναγράφομεν διά τόν μή ἀπροϋπόθετον καί ἀντικανονικόν συνεορτασμόν τοῦ Πάσχα μετά τῶν ἑτεροδόξων **μέ τήν ἔμφρονα καί ἐμπνευσμένην φωνήν τοῦ ἀξιομακαρίστου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἐπιφανοῦς καί σπουδαίου Κανονολόγου τοῦ 20οῦ αἰῶνα:**

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἄν εὑρεθῇ ἐνώπιον προτάσεως περί κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἢ οἰασθήποτε ἄλλης ἐορτῆς μετά τῶν ἑτεροδόξων, ὀφείλει νά ἀρνηθῇ καί συζητήσιν κἄν περί τοῦ θέματος. Τοιαύτη συζήτησις πρέπει νά ἀποκλεισθῇ παντί σθένει καί πάσῃ θυσίᾳ, διότι ἀποτελεῖ ἀνατροπήν ἐκ τῶν θεμελίων τῆς Ὁρθοδόξου Δογματικῆς καί ἰδίᾳ τῆς Ἐκκλησιολογίας. Ἡ πιστεύομεν ὅτι εἴμεθα ἡ Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία ἢ δέν πιστεύομεν...» («Ἐνορία ἀριθ. 549/10-5-1974»).

Εἶθε, ἀδελφοί μου, νά συνεορτάσωμεν θεοπρεπῶς καί ἁγιοπρεπῶς τήν τρισμέγιστη αὐτή ἐπέτειο καί ἐορτή. Σύμπασα ἡ Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία νά συμπανηγυρίσῃ, ἀποκλειομένων ἐκ τοῦ συνεορτασμοῦ τῶν ἀκοινωνήτων ἑτεροδόξων, κακοδόξων, αἰρετικῶν καί σχισματικῶν. Ἕνας κοινός ἀπροϋπόθετος καί νεφελώδης ἑορτασμός μέ τήν «συγκόλλησιν» τῶν ὡς ἄνω ἑτεροδόξων καί ἀκοινωνήτων δέν θά ἦτο πνευματικός καί κατὰ Θεόν χαροποιός καί πανευφρόσυνος, ἀλλά ἐπιφανειακός, ἀνούσιος καί ἐπιπόλαιος, διὰ δημιουργίαν ἐντυπώσεων καί μόνον.

Εὐχόμενος, ὅθεν, ἀπό καρδίας νά εἶναι εὐλογημένη, εἰρηνική καί καρποφόρα πνευματικῶς ἡ ἱερά κατανυκτική περίοδος τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Πνευματικός ό έορτασμός κατά τό νέον σωτήριο έτος

(Έγκύκλιος Νέου Έτους ύπ' αριθ. 243/2025)

Ευλόγημένο, ειρηνικό, δημιουργικό κατά Θεόν, χαριτοφόρο καί καλλίκαρπο τό νέο σωτήριο έτος 2025.

Ό μελίρρυτος Άγιος Πατήρ τής Άγίας μας Όρθοδόξου Καθολικής Έκκλησίας Ιωάννης ό Χρυσόστομος, γράφων διά τήν ταχεία καί ανεπίστροφο ροή τοϋ χρόνου, ό όποιος εΐναι πολύτιμος, σημειώνει τά έξής περισπούδαστα: «Δέν ξερείς, όπi πρέπει νά λυπούμεθα τόν χρόνο περισσότερο από ό,τιδήποτε άλλο; Άν έξοδεύσης χρήματα, θά ημπορέσης πάλιν νά τά αποκτήσης. Άν όμως χάσης χρόνο, δύσκολα θά τόν ανακτήσης. Διότι όλίγος χρόνος μάς έχει επιφυλαχθῆ εΐς τήν παρούσαν ζωήν» (Ε.Π.Ε. 14, 86).

«Κανένας άς μήν απελπίζεται, επειδή έξόδευσε μέχρι τώρα τόν χρόνο του καί δέν έκαμε τίποτε σπουδαίο. Εΐναι δυνατόν καί σέ ελάχιστο χρόνο νά κάμη πολλά, όσα δέν έκαμε εΐς τόν προηγούμενο χρόνο» (Ε.Π.Ε. 22, 364).

«Τρέχουν αί ήμέρες καί παρέρχονται. Γεμίζουν τά χρόνια. Έχουμε διανύσει μεγάλο μέρος τοϋ δρόμου. Τό κριτήριο τοϋ Θεοϋ εΐναι πλησίόν μας. Η ζωή μας επείγεται διά τόν καιρόν τοϋ γήρατος». (Ε.Π.Ε. 31, 474).

«Δέν ζητώ αυτό, τό χρόνια πολλά, αλλά ζητώ τής ψυχής μου τήν διόρθωσιν» (Ε.Π.Ε. 19, 398).

Έπειτα από τά σοφά κατά Θεόν ρητά καί αποφθέγματα τοϋ Ιεροϋ Χρυσοστόμου περί τοϋ χρόνου τής ζωής μας καί διά τήν καλύτεραν καί επωφελεστέραν αξιοποίησίν του, άς ακούσωμεν καί τόν γλυκύτατον λόγον, τοϋ νεοφανοϋς συμπαθοϋς Άγίου Καλλινίκου, Έπισκόπου Έδέσσης, τήν απάντησιν εΐς ένα καυτό έρώτημα τής έποχής του καί τής τεταραγμένης καί συγκεχυμένης έποχής μας:

«πώς θά αντιμετώπισωμεν τήν άβεβαιότητα τοϋ νέου έτους»;

«Άπλούστατα μέ τήν βεβαιότητα όπi ύπάρχει ό Θεός. Καί ό Θεός αυτός, ό άληθινός Θεός, εΐναι ιδικός μας. Πλάστης, Δημιουργός, Πατέρας μας. Πατέρας στοργικός. Πατέρας γεμάτος αγάπην μέ-

χρι θυσίας. «Οϋτως ήγάπησεν ό Θεός τόν κόσμον, ώστε τόν Υιόν αϋτοϋ τόν μονογενή έδωκεν (εΐς σταυρικόν θάνατον), ίνα πäs ό πιστεύων εΐς αϋτόν μή άπόλῃται, άλλ' έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάν. γ', 16).

Υπάρχει ό Θεός Κυβερνήτης καί Προνοητής. Κυβερνά τόν κόσμον καί προνοεί δι' αϋτόν. Ό Πατήρ ήμών ό οϋράνιος τρέφει τά πετεινά τοϋ οϋρανοϋ καί φροντίζει διά τόν χορτόν τοϋ άγροϋ, σήμερον όντα καί αύριον εΐς κλίβανον βαλλόμενον, πολύ δέ περισσότερον διά τόν άνθρωπον, τόν πλα-

σθέντα κατ' εικόνα καί καθ' όμοίωσιν αϋτοϋ. Μäs έδήλωσεν ό Ένανθρωπήσας Υιός Του. «Μή μεριμνήσετε λέγοντες, τί φάγωμεν ή τί πΐωμεν ή τί περιβαλώμεθα... οΐδε γάρ ό Πατήρ ήμών ό οϋράνιος, όπi χρήζετε τούτων άπάντων» (Ματθ. στ', 31-32).

Ό έσκοτισμένος άνθρωπος νομίζει, όπi μόνον υλικά δύνάμεις κυβερνοϋν τόν κόσμον καί τυχαίως τά πάντα ζοϋν καί κινοϋνται. Υπάρχει μέγας Νοϋς, ό Θεός τών πνευμάτων καί πάσης σαρκός. Έν αϋτῷ ζῶμεν καί κινούμεθα καί έσμέν, όπως έδήλωσεν εΐς τούς Άθηναίους επί τοϋ Άρείου Πάγου ό Άπόστολος Παϋλος (Πράξ. ιζ', 28). Υπεράνω καταστάσεων, ρευμάτων καί προσώπων ύπάρχει ό άναλλοίωτος Θεός. Επομένως άς στηριχθώμεν εΐς τόν Παντοκράτορα Θεόν» (Μητρ. Ναυπάκτου Ιεροθέου «Ό άγιος Καλλίνικος, Μητροπολίτης

Συνέχεια στή σελ. 8

Εδέσσης» Α΄ Έκδοση 2020, σελ. 197-198).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχεις Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Οἰκουμενικός Διδάσκαλος, μᾶς ὠμίλησε διὰ τὴν ταχεῖα ροή τοῦ χρόνου καὶ τὸν ἀγῶνα διορθώσεως καὶ χαριτώσεως τῆς ψυχῆς μας μέσα στὸν χρόνο. Καὶ ὁ νεοφανής Ἅγιος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας Καλλίνικος Ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, κατηξιωμένος καὶ αὐτός Διδάσκαλος τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μᾶς ἐδίδαξε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ νέου ἔτους μέ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίδα καὶ τὸ στήριγμά μας.

Ὁ ἀγῶνας διὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς ψυχῆς μας μέσα εἰς τὸ νέο σωτήριο ἔτος εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ ἀποφασιστικός. **«Τοῖς ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι»**, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον Παῦλον, βάζομεν καθημερινῶς νέα ἀρχὴ πνευματικοῦ ἀγῶνος, νέα ἀρχὴ μετανοίας. **«Ὅσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»**, λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀσκηταὶ τῶν ἐρήμῶν εἶχαν ὡς σύνθημά των τὸ **«πίπτ' ἔγειραι»**, πίπτεις, σῆκω ἐπάνω, ἀνορθώσου, ἀνάλαβε τίς πνευματικὲς δυνάμεις καὶ τὸν πνευματικὸ σου ἀγῶνα.

Τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ νέου ἔτους ὑπερβαίνουμε, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἅγιος τῆς Ἐδέσσης Καλλίνικος, μέ τὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ Πλάστης καὶ Πατέρας μας στοργικός, γεμάτος ἀπὸ θυσιαστικὴ ἀγάπη. Ἀναφέρουμε συχνὰ καὶ θὰ τὰ υπομνήσωμε πάλιν **ὅσα προξενοῦν καὶ συντείνουν εἰς τὸ νὰ κυριαρχήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀβεβαιότητος, τῆς ἀστάθειας καὶ τῆς ἀνασφάλειας εἰς τὸν καινούργιο χρόνο: Ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κατὰπτωσις. Ἡ διαστροφή καὶ ἀλλοτρίωσις τῶν χρηστῶν καὶ χριστιανικῶν ἡθῶν καὶ ἡ ἐπιχείρησις μεταλλάξεως τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ φυσιολογίας. Ἡ νομιμοποιήσις τοῦ «γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς καὶ τοῦ «τρίτου φύλου» εἰς τὴν κοινωνίαν μας, καὶ μάλιστα εἰς τὴν σχολικὴ νεολαία. Ἡ βία, ἡ ἐγκληματικότητα καὶ ἡ παραβατικότητα εἰς τὸν ἐνδοσχολικὸ, ἐξωσχολικὸ καὶ γενικότερα εἰς τὸν κοινωνικὸ χώρο. Πόλεμοι, ἐχθροπραξίες, καταστροφές, αἱματοχυσίες, διωγμοὶ χριστιανῶν, θανατηφόρες ἐπιδρομές σὲ ἄμαχο πληθυσμὸ κ.λπ. κ.λπ.**

ἀπεικονίζουν τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, σέ βορρᾶ καὶ νότο, στὴ Συρία, τὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους, μέ τὴν ἀπειλὴ τῆς γενικεύσεως τῶν πολεμικῶν συρράξεων ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀπευκτέου τρίτου παγκοσμίου πολέμου.

Ὅμως, **ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ**, «ὁ τὰ σύμπαντα τῷ θεῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θεῷ αὐτοῦ καὶ πανσθενεὶ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον», «ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος», καὶ «ὁ τὸν πάντα χρόνον πληρῶν, τὸν παρελθόντα, τὸν παρόντα καὶ τὸν μέλλοντα»· **«Ὡς ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ ἡ ζωὴ ἡμῶν»**. «Ὡς ἐν Αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν».

Μὲ αὐτὴν τὴν Πίστιν καὶ τὴν σταθεράν πεποίθησιν ἃς ὑποδεχθούμε τὸ νέο σωτήριο ἔτος 2025, κατὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἐορτασθῇ ἡ πανεύσημος ἐπέτειος τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας (325 μ.Χ.).

Μεγίστη καὶ ἱστορικὴ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὕτη Ἐπέτειος, ὅπως ἐτονίσσαμε καὶ εἰς τὴν Χριστουγεννιάτικη Ἐγκυκλίό μας.

«Ἡ Ἁγία καὶ Οἰκουμενικὴ πρώτη Σύνοδος, κατὰ τὸν μέγαν Κανονολόγον Ζωναρᾶν, συνεκλήθη βασιλεύοντος τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀφοῦ συνηθροίσθησαν εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι Πατέρες, κατὰ Ἀρείου, πρεσβυτέρου γενομένου τῆς κατ' Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίας. Αὐτὸς ἐβλασφήμει κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, λέγων μὴ ὁμοούσιον εἶναι αὐτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, κτίσμα δέ· καὶ ὅτι ἦν (χρόνος), ὅτε οὐκ ἦν· ὃν καὶ καθεῖλεν ἡ Ἁγία Σύνοδος αὕτη, καὶ ἀνεθεμάτισε μετὰ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ· ἐδογματίσεν δέ ὁμοούσιον τῷ Πατρί τὸν Υἱόν, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, καὶ Δεσπότην, καὶ Κύριον, καὶ Κτίστην τῶν κτιστῶν πάντων· ἄλλ' οὐ κτίσμα, οὐδὲ μέντοι γε ποῖημα. Πρώτῃ δὲ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ αὕτη λέγεται, πρὸς τὰς Οἰκουμενικὰς ἀριθμουμένη...».

«...Ἡ Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος καθώρισε τὰ τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, συμφώνως πρὸς τὴν ἔκτοτε εἰς ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιβληθεῖσαν καὶ ἐπικρατήσαν διὰταξιν, καθ' ἣν τὸ Πάσχα ἐορτάζεται τὴν πρώτῃν Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας...».

Νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὁ Πανάγαθος Κύριος καὶ Θεός μας, κατὰ τὸ νέον σωτήριο ἔτος 2025 νὰ ἐορτάσωμεν πνευματικῶς, θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως, τὴν

λαμπράν αὐτήν ἐπέτειον τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς πρώτης αὐτῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, «**ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν αὐτῆς**» καὶ «**μὴ μεταίροντες ὅρια αἰώνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο**». Νά ἀπορροφήσωμεν κυριολεκτικῶς τὰ μηνύματα καὶ τὰ διδάγματα, τὰς Ἱεροκανονικὰς ἐπιταγὰς καὶ τοὺς δογματικούς ὅρους τῆς Ἁγίας αὐτῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τοιουτοτρόπως θά εἶναι ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος καὶ σωτήριος ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτῆ ἐπέτειος, ἀλλὰ καὶ ἀναγεννητικὴ καὶ ἀναπλαστικὴ πνευματικῶς διὰ τὸ αἰώνιον μέλλον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Νά συνεορτάσωμεν θεοπρεπῶς καὶ ἀγιοπρεπῶς τὴν τρισμέγιστη αὐτῆ ἐπέτειο καὶ ἑορτῇ. Νά συμπανηγυρίσῃ ἐκθύμως καὶ ὁμοθυμαδὸν σύμπασα ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησία μέ τὰς κατὰ τόπους Αὐτοκεφάλους Ὁμοδόξους Ἐκκλησίας, ἀποκλειομένων ἐκ τοῦ συνεορτασμοῦ τῶν ἀκοινωνήτων, ἑτεροδόξων, κακοδόξων, αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν. Ἐνας κοινὸς ἀπροϋπόθετος καὶ νεφελώδης ἑορτασμός μέ τὴν «συγκόλλησιν» τῶν ὡς ἄνω ἑτεροδόξων καὶ ἀκοινωνήτων δέν θά ἦτο πνευματικὸς καὶ κατὰ Θεὸν χαροποιὸς καὶ πανευφρόσυνος, ἀλλὰ ἐπιφανειακός, ἀνούσιος καὶ ἐπίπλαστος, διὰ δημιουργίαν ἐντυπώσεων καὶ μόνον. Πανορθόδοξον, ὅθεν, τυγχάνει τὸ αἶτημα τοῦ Χριστοτεροπύου συνεορτασμοῦ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν μακραίωνα Ἐκκλησιαστικὴν μας Παράδοσιν καὶ τὰ ἱεροκανονικὰ θέσμια. Μὴ πρὸς Θεοῦ ἐπικεντρωθῇ ὁ ἐπικοινωνιακὸς διάυλος καὶ ὁ ὁρτίος προγραμματισμὸς μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βατικανοῦ, ὅπως προμηνύεται, καὶ οὕτω πως ἐπέλθῃ φοβερώτερον σχίσμα εἰς τὸν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ὡφέλιμο θά εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους νά ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅσα προεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀρχαιοτέρων καὶ νεοφανῶν, εἰς τὴν παρούσαν Ἐγκύκλιο. Εἶναι, ὁμολογουμένως, κρίσιμο τὸ ἔτος αὐτὸ διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συνοχὴν καὶ τὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνότητα. Ὅλοι μας, Ἐπίσκοποι, Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ λοιποὶ Χριστιανοὶ ἄς ἐργασθούμε καὶ ἄς ἀγωνισθούμε μέ ὀρθοπραξία καὶ μέ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ἀκολουθοῦντες καὶ βιώνοντες τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν τῶν 20 καὶ πλέον Χριστιανικῶν αἰώνων, ὑπὲρ τῆς ἐνότητος

τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς Ἀγιοπνευματικῆς Κοινωνίας τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ζωὴν καὶ πνευματικὴν συμπόρευσιν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἄς φροντίσουμε καὶ ἄς κάμωμε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὅλοι μας. Οἱ Κληρικοὶ εἰς τὰς πνευματικὰς μας ἐπάλξεις, συνεχίζοντας τὴν τοπικὴν ἐκκλησιαστικὴν μας παράδοσιν. Οἱ Τοπικοὶ ἄρχοντες, ἀσκοῦντες τὰ καθήκοντά τους, ἀλλὰ καὶ σεβόμενοι ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν Μητέρα Ἐκκλησία καὶ τὴν ἱερότητα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μοναστηριακῶν Χώρων καὶ Κτισμάτων, τὰ ὁποῖα πρὶν ἀπὸ αἰῶνες ἐθεμελιώθησαν καὶ ἐκτίσθησαν διὰ τὴν Λατρείαν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἱερά καὶ ἅγια Οἰκοδομήματα, «ἀνεκποίητα», «ἀναπαλλοτρίωτα» καὶ «ἐκτὸς συναλλαγῆς», κατὰ τὴν νομολογίαν τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Οὐδέποτε ἦσαν ἢ θά εἶναι ἰδιοκτησία ἢ ὑπὸ τὴν κυριότητα Δήμου ἢ Ἐγχωρίου Ἐπιτροπῆς, παρ' ὅτι ἀντικανονικῶς, διὰ νόμου, ἀσκεῖται ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Ἐγχώριο Περιουσία μέχρι τῆς αὐτοδιαλύσεώς της, ὁπότε ἐάν συμβῇ αὕτη, σύμφωνα μέ τὸ Π.Δ. 5/2017, ἄρθρο 17, περιέρχεται ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς κινήτης καὶ τῆς ἀκίνητης περιουσίας (δηλ. κτήματα, οἰκίαι καὶ λοιπὰ κτίσματα, ἐκτὸς τοῦ Μοναστηριακοῦ περιβόλου) εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον.

Ἄς τὸ προσέξῃ ἰδιαιτέρως αὐτὸ ἡ τοπικὴ ἡγεσία (Δῆμος καὶ Ἐγχώριος). Νά ἀφαιρεθῶν οἱ πλάκες μέ τοὺς τίτλους των, οἱ ὁποῖες ἐντοιχίσθηκαν αὐθαίρετως καὶ ἀντικανονικῶς στὴν εἰσοδὸ τῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων μας. Διαφορετικὰ θά ὑπολειπτοῦν καὶ θά εἶναι ἐκτεθειμένοι ἐνώπιον τοῦ φιλοχρίστου Λαοῦ μας, τῶν Προσκυνητῶν καὶ τοῦ Πανελληνίου, ἀφοῦ πουθενά ἄλλου στὴν Ἑλληνορθόδοξο Πατρίδα μας δέν παρατηρεῖται αὐτὸ τὸ ἀνεπίτρεπτο φαινόμενο. Καὶ δέν θά μείνῃ, βεβαίως, ἀνεξέλεγκτη αὕτη ἡ παράβασις τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ ἡ αὐθαίρεσις.

Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας ἔτη πολλὰ, εἰρηνικά, θεοχαρίτωτα καὶ εὐλογημένα καὶ πλούσια τὰ βιοτικά καὶ πνευματικά ἀγαθὰ εἰς τὸ Ποίμνιο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν,

† Ὁ Κυθέρων καὶ Ἀντικυθέρων Σεραφεῖμ

Φῶτα όλόφωτα σέ Κύθηρα καί Ἀντικύθηρα

«Τά σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω
Χριστός ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ»

Μέ αἶθριο καιρό καί ἀπόλυτη νηνεμία ἐορτάστηκε ἡ λαμπρή ἐορτή τῶν Θεοφανείων στά νησιά μας. Ἀρχικά, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβα-

σμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, ἐνῶ πραγματοποιήθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ἐντός τοῦ Ναοῦ, παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου. Ἀκολούθως καί σύμφωνα μέ τό ἐξαγγελθέν πρόγραμμα, πραγματοποιήθηκε διαδοχικά

ἡ τελετή καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων στούς λιμένες Καψαλίου, Ἀβλέμwonος, Διακοφτίου καί Ἀγίας Πελαγίας. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι -κι ἀνάμεσά τους νέα παιδιά- ὅπου ἀψηφόντας τά παγωμένα νερά, βούτηξαν στή θάλασσα γιά νά πιάσουν τόν Ἱερό Σταυρό, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένεμε ἀναμνηστικό ἐνθύμιο σέ ὅλους τούς συμμετέχοντες.

Στά ἀκριτικά Ἀντικύθηρα πραγματοποιήθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Χαραλάμπους Ποταμοῦ ἀπ' τόν Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἰωάννη Παπανδρόπουλο, Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἁγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων. Κατόπιν μέ λιτανευτική πομπή, ὁ ἱερέας καί οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ, κατευθύνθηκαν στήν προβλήτα τοῦ λιμένα, ὅπου πραγματοποιή-

θηκε ἡ τελετή καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, ἐνῶ τηρώντας καί φέτος τό ἔθιμο τῆς ρήψης τοῦ σταυροῦ, ἔπεσε στή θάλασσα καί ἔπιασε τόν Σταυρό ὁ κ. Ἀνδρέας Χαρχαλάκης.

Ὁ Τριαδικός Θεός μας νά φωτίζει ὅλο τόν κόσμο εἰς τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον. Χρόνια Πολλά καί φωτισμένα!

Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε

(Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 242/2024)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά·

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Πνευματική χαρά καί ἀγαλλίασις, χαροποιά
σκιρτήματα καί εὐφροσύνη καρδίας ἀναδύονται
ἀπὸ τὰ τρίασθα τοῦ ψυχικοῦ μας κόσμου διὰ τὸ κο-
σμοσωτήριο καί κοσμοχαρμόσυνο γεγονός τῆς
κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου
καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως.

**«...Χριστός ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντή-
σατε.**

Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε...».

διασαλπίζει πανηγυρικῶς καί περι-
χαρῶς ὁ ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἁγίας
μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.
Τὸ πλέον χαρμόσυνο, ἐλπιδοφόρο καί
σωτήριο ἄγγελμα. Προὔπαντήσατε,
ὑποδεχῆτε, κλείσατε ἐντὸς τῆς καρ-
δίας σας τὸν Οὐράνιον Ἐπισκέπτην,
τὸν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴν καί Μέγι-
στον Εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος
Ἰησοῦν Χριστόν, προσκυνήσατε καί λατρεύσατέ τον
ὡς τὸν ἀληθινόν Κύριον καί Θεόν μας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Χρυσορρήμων Πατὴρ τῆς
Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, γράφει διὰ τὴν Θεῖαν Ἐναν-
θρώπησιν:

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ εἴμεθα τίποτε, μᾶς
ἐπεσκέφθηκε. Καὶ ἀφοῦ ἀνέλαβε αὐτὸ πού ἦταν ἰδι-
κό μας (δὴλ. τὴν ἀνθρώπινη φύσι) καί τὸ ἔνωσε με-
τὸν ἑαυτὸ Του, ἔγινε ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους»
(Ε.Π.Ε. 24, 294).

«Σκέψου πόσο μεγάλο εἶναι νὰ κατεβῇ ὁ ἥλιος
ἀπὸ ψηλά, νὰ τὸν βλέπης νὰ τρέχῃ στὴ γῆ, καί νὰ
ἀφήνῃ τίς ἀκτῖνες του σὲ ὅλους. Καί ὕστερα σκέ-
ψου, τί σπουδαῖο εἶναι, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης (ὁ
Χριστός) μέσα ἀπὸ τὴ δική μας σάρκα, πού προσέ-
λαβε, νὰ ἀφήνῃ τίς ἀκτῖνες Του νὰ πλημμυρίζουν
τίς ψυχές μας» (Ε.Π.Ε. 35, 422).

«Ἄν ὁ ἥλιος δὲν βλάπτεται καθόλου στὴν κα-
θαρότητά του, καίτοι ἀγγίζει τόσα μολυσμένα μέρη,

ἀλλὰ κάθε μέρα ξαναμαζεύει τίς ἀκτῖνες του ὅλο-
κάθαρες, πόσο μᾶλλον ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
ὁ Κύριος τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων! Ἦλθε στὴ γῆ,
μέσα σὲ καθαρὴ σάρκα (τῆς Παναγίας Παρθένου
Μαρίας). Ὅχι μόνο δὲν μολύνθηκε, ἀλλὰ καί αὐτὴν
τὴν ὑπαρξί της τὴν ἔκανε καθαρώτερη καί ἀγιώτε-
ρη» (Ε.Π.Ε. 35, 454-456).

Καί ὁ λίαν προσφιλὴς σύγχρονος Ἅγιος τῆς
Ἐκκλησίας μας Καλλίνικος, Ἐπίσκο-
πος Ἐδέσσης καί Πέλλης, ἰδοὺ τί
ἔγραφε εἰς Ποιμαντορικὴν Ἐγκύ-
κλιον τῶν Χριστογεννῶν:

«Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε!

Τὴν σωτήριον αὐτὴν προτροπὴν
ἐπαναλαμβάνει πρὸς ἡμᾶς, ἰδιαίτε-
ρως σήμερον, ὁ ἱερός Ὑμνωδός.

**Ὑψώθητε φωνάζει καί ἡ Μητέρα
μας Ἐκκλησία. Σηκωθῆτε, ἐγερ-
θῆτε. Ἀφήσατε τὸν ὕπνον τῆς ρα-
θυμίας. Ἐγκαταλείψατε τὴν ἀμαρ-
τίαν. Ἀλλάξατε ζωὴν. Εἰσθε τέκνα
φωτόμορφα, εἰσθε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.
Ἔχετε ἀθάνατον ψυχὴν.**

...Μὴ πλανώμεθα, ἀδελφοί. Μὴ ἀναβάλλωμεν.
Μὴ πειραματιζόμεθα. Μὴ δοκιμάζωμεν ἄλλο. Ἀρ-
κετὰ ἐδοκιμάσαμεν καί ἐδοκιμάσθημεν. **Ἄνευ Χρι-
στοῦ χάος. Ἄνευ τοῦ Νηπίου τῆς Βηθλεὲμ σύν-
τριμμα καί ταλαιπωρία. Μὲ τὸν ἐνανθρωπήσαντα
Θεόν χαρά, εὐλογία, ζωὴ, εὐτυχία. Δεῦτε ἴδωμεν
πιστοὶ πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός.**

...Αὐτὸν τὸν ἅγιον ἀγῶνα, αὐτὴν τὴν ἱεράν προ-
σπάθειαν ἃς ἀναλάβῃ ὁ καθένας ἐξ ἡμῶν. Ὁ τε-
χεῖς Σωτὴρ ζητεῖ ἀπὸ πάντα ἀνθρώπων καί ἰδιαίτε-
ρως Χριστιανόν καί δὴ Ὁρθόδοξον νὰ μεταμορ-
φωθῇ εἰς Παιδίον καί νὰ διατηρήσῃ τὴν υἱοθεσίαν.
Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα τῆς Μεγάλης Ἑορτῆς. Αὐτὸ
εἶναι τὸ καθῆκον πάντων ἡμῶν. Αὐτὸ θά εἶναι τὸ πο-
λύτιμον δῶρον πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεόν.

...Ἄς ὑψωθῶμεν λοιπόν. Ἄς ἐγερθῶμεν πνευ-
ματικῶς. Ἄς ζήσωμεν νέαν ζωὴν, κατὰ τὸ θέλημα
τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ» (Μητρ. Ναυπά-

Συνέχεια στὴ σελ. 12

κτου 'Ιεροθέου, «Ο ἅγιος Καλλίνικος Μητροπολίτης Ἐδέσσης», Ἔκδ. Α' 2020, σελ. 211-212).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος δι' ἅκραν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπὶαν προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύσι καὶ τὴν ἔνωσε μετὰ τὴν Θεία Του φύσι, τὴν ἐκαθάρισε, τὴν ἁγίασε καὶ τὴν ἐθέωσε, καθὼς τὴν ἀνύψωσε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Του, τὴν κατέστησε δεξιόκαθεδρο τοῦ Θρόνου τῆς Θείας Μεγαλυσίνης. Μέσα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα μας, τὴν ὁποία προσέλαβε, ἀφήνει τίς θεϊκὲς ἀκτίνες Του νὰ πλημμυρίζουν τὸν ψυχικὸ μας κόσμον, ὅπως μᾶς εἶπε προηγουμένως ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.

Καὶ ὁ νεοφανὴς ἅγιος Καλλίνικος Ἐδέσσης ὁ θαυματουργὸς μᾶς παροτρύνει νὰ ἀνυψωθούμε εἰς τὰ οὐράνια, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἀληθινὰ καὶ αἰώνια, νὰ προσαναβοῦμε εἰς τὴν Ἐπουράνιο Βασιλεία. «Ἄνευ Χριστοῦ χάος» μᾶς διεβεβαίωσε. «Μετὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεὸν χαρὰ, εὐλογία, ζωὴ, εὐτυχία» μᾶς ἐγγυᾶται.

Ἡ σύστασις τοῦ Ἱεροῦ Ὑμνογράφου «ὕψωθητε» ἔχει τὴν ἔννοια τῆς ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τῆς ἀγάπης, τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς μας εἰς τὸν σαρκωθέντα Κύριον καὶ Θεὸν μας. Ἐάν μετὰ ἀγαπάτε, εἶχε εἰπῇ εἰς τοὺς Μαθητὰς Του ὁ Θεὸς Διδάσκαλος, «**τάς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε**». Δέν νοεῖται ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, χωρὶς ὑπακοή, τήρησι καὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θείου Νόμου.

«**Ὑψώθητε**». Ὑπερβῆτε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖο φέρετε ἐπάνω σας «**σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις**». «**Ὑψώθητε**». Ἀγαπήσατε τὸν πλησίον σας ὡς ἑαυτὸν. «Ὁ ἐλεὼν πτωχόν, δανεῖζει Θεῷ». «**Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰμὶ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους**». Ἰδοὺ ἡ ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ ἀνύψωσις!

Ἀδελφοί μου, ἐάν πραγματοποιήσωμε μία ἀνασκόπησι τοῦ δύνοντος ἔτους 2024 θὰ διαπιστώσωμε μὲ βαθεῖα λύπη, ὅχι πνευματικὴ ἄνοδο καὶ ἀνύψωσι, ἀλλὰ μίαν καταθλιπτικὴν κατάπτωσι καὶ ἐκπτώσι ἀπὸ ἐξέχουσας ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀξίες τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Γένους μας. **Καὶ πρώτη-πρώτη ἡ «νομιμοποιήσις» τοῦ ἐκφύλου «γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Μία καθίζησις καὶ καταρράκωσις τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος, ἀπὸ χριστιανικῆς σκοπιάς, ἄνευ προηγουμένου. Ἡ ἔξαρσις τῆς ἐνδοσχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς βίας, τῆς ἐγκληματικότητος, καὶ μάλιστα**

εἰς βάρος τοῦ γυναικείου φύλου. Τὰ ἀναφυόμενα προβλήματα στὴ μαθητιῶσα νεολαία μέσα ἀπὸ τὸ περιβόητο μάθημα τῆς «Σεξουαλικῆς Διαπαιδαγωγότητος» τῶν ἀνηλίκων. Ἡ διόγκωσις τῆς παραβατικότητος σὲ διάφορα ἐπίπεδα. Οἱ ληστείες, οἱ διαρρήξεις, οἱ βιασμοί, τὰ διαρκῶς πληθυνόμενα θύματα τῆς ἀνθρώπινης θηριωδίας. «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν (σύγχρονον) θάνατον», θὰ ἔλεγε ὁ ποιητὴς τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Οἱ συνεχιζόμενοι πόλεμοι μετὰ ὁμοδόξων Χριστιανῶν στὸν βορρᾶ καὶ στὴ Μέση Ἀνατολή, ἀκόμη καὶ στοὺς Ἁγίους Τόπους. Ὁ σκληρὸς καὶ ἀπηνὴς διωγμὸς εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἀπὸ τὸ ἐκεῖ καθεστὼς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Συρίας. «**Τί εἶπωμεν καὶ τί λαλήσωμεν;**», εἰ μὴ τὸ «**Κύριε, Κύριε, ἐπιβλεψὸν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ Δεξιὰ Σου**».

Ὅμως, παρὰ ταῦτα τὰ πιὸ συγκλονιστικὰ δεῖνὰ καὶ θλιβερά γεγονότα τοῦ λήγοντος ἔτους, δέν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ κλονίζεται ἡ Πίστις μας εἰς τὸ Θεῖον Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ, τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον καὶ Θεὸν μας, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. **Καὶ ὅχι μόνον ἡ Πίστις μας ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἐδραιωμένη καὶ ἀμετακίνητη, ἀλλὰ καὶ ἡ Χριστιανικὴ μας Ἐλπίδα καὶ ἡ Θεία Ἀγάπη.**

Αὐτὰ τὰ τρία θεμελιώδη ἐρείσματα, ἐάν ἔχωμεν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ Τεχθέντι πνευματικὴν πορείαν καὶ ζωὴν μας, δέν κινδυνεύομεν νὰ παρασυρθῶμεν εἰς τὰ ρεύματα τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀθεΐας. «**Παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν ...Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος**».

Μετὰ αὐτὰ τὰ ζώπυρα τῆς ἀκλονήτου Πίστεως, τῆς κραταιᾶς Ἐλπίδος καὶ τῆς Θείας Ἀγάπης ἀρμόζει νὰ εἰσοδεύσωμε σὲ ὀλίγες ἡμέρες εἰς τὸ νέον σωτήριον ἔτος 2025, τὸ ἐπετειακὸν ἔτος τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.).

Μεγίστη καὶ ἱστορικὴ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὕτη Ἐπέτειος! Γι' αὐτὴν, ὅμως, θὰ ἀναφερθῶμε στὸ Πρωτοχρονιάτικο μῆνυμά μας, ἀφοῦ ἀφορὰ τὸν νέο χρόνο.

Χριστούγεννα με τούς 20 άκρίτες τῶν Ἀντικυθήρων

Λόγω ἐκτάκτων ἐφημεριακῶν ἀναγκῶν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεὶμ ἐπέλεξε νὰ ἐορτάσει τὴν μεγάλη ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων στὸ δεύτερο νησί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, μαζί με τούς 20 ἀκρίτες τῶν Ἀντικυθήρων.

Ἐτσι, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πανοσ/τον Ἀρχιμ. π. Ἰωάννη Κόγκαν μετέβη στὰ Ἀντικύθηρα καὶ τὸ πρῶ τῆς Τρίτης 24 Δεκεμβρίου 2024 τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Χαραλάμπους Ἀντικυθήρων. Νωρίς τὸ πρῶ τῆς Τετάρτης 25 Δεκεμβρίου 2024, τελέστηκε ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Μύρωνος Πολιούχου Ἀντικυθήρων μετὴν συμμετοχῇ τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Ἀκολούθησε,

ἐορτὰ δεξίωσης ἐντὸς τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος. Ἐπίσης, τὸ πρῶ τῆς Πέμπτης 26 Δεκεμβρίου 2024, ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό τῆς Παναγίας Ποταμοῦ Ἀντικυθήρων. Ἐκδηλῆ ἦταν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἱκανοποίηση στὰ πρόσωπα τῶν ὀλιγάριθμων κατοίκων τοῦ νησιοῦ γιὰ τὴν εὐλογητὴ παρουσία τοῦ Ποιμενάρχου τους στὰ ἀκριτικά Ἀντικύθηρα, μέσα στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα καὶ μάλιστα γιὰ τὸν ἐορτασμό τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἑορτῶν, τὰ Ἅγια Χριστούγεννα.

Εὐχόμαστε ὁλόψυχα, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος, τὸ νέο ἔτος 2025 νὰ σταθῇ ὁρόσημο στὴν ἀποσόβηση τῆς ἐπαπειλούμενης πληθυσμιακῆς συρρίκνωσης τοῦ ἀκριτικοῦ νησιοῦ.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 12

Ἄς εὐχηθοῦμε, Ἀδελφοί, μετ' ὑγείας ψυχοσωματικῆς, εἰρήνῃ καὶ τὴν Ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ νὰ ἐορτάσωμεν τὰς Ἀγίας καὶ κοσμοσωτηρίου ἐορτάς τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου, τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ τῶν Θεοφανείων. Αὐτὸ ἂς γίνῃ, παρὰ τὸ πολὺ θλιβερὸ γεγονός τοῦ τραγικοῦ θανατηφόρου συμβάντος τοῦ Καραβά, ποῦ μαρτυρεῖ πόσο χρειάζεται στὴ ζωὴ τῆς σύγχρονης κοινωνίας ἡ Ἀγάπη, ἡ ἀδελφωσύνη, ἡ ἀνεξικακία, ἡ εἰρήνη, ἡ συγχωρητικότητα καὶ τὸ φιλάδελφο πνεῦμα τοῦ φιλανθρώπου Σωτῆρος, Λυτρωτοῦ καὶ Εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος. **«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»** μᾶς εἶπε. **«Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν»** διεκήρυξε. **«Τὰ πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω»** μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὅταν, ὅμως, ψυχραίνεται ἡ ἀγάπη, ἔχουμε θλιβερά ἐπακόλουθα.

Ἀκόμη, μᾶς καλεῖ τὸ Θεῖο Βρέφος νὰ ἐορτάσωμε χριστιανικά, μέσα στὸ πνεῦμα τῆς Θείας Ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης τῶν Χριστουγέννων, παρὰ τὸ δυσάρεστο κλίμα καὶ τὸν σκανδαλισμὸ ποῦ προκάλεσαν καὶ προκαλοῦν αὐτές τίς ἡμέρες οἱ αὐθαίρετες καὶ ἀντικανονικὲς ἐνέργειες τῆς ἡγεσίας τοῦ τοπικοῦ μας Δήμου (χωρὶς νὰ ληφθῇ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου) καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγchwρίου (χωρὶς καὶ ἐδῶ νὰ ἰδοῦμε κάποια

ἀπόφασι) νὰ ἐντοιχίσουν μαρμάρινες πλάκες διὰ νὰ ἐπιδείξουν τὴν κυριότητα καὶ τὴν ἐξουσία τους στὰ Ἱερά καὶ παλαιόφρα Μοναστήρια τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας καὶ τῆς Ἀγίας Μόνης τῶν Κυθήρων μετ' ὅν τίτλο τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐγchwρίου. Αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐσεβάσθησαν οἱ κατὰ καιροὺς κατακτηταί: Βενετσιάνοι, Ἀγγλοὶ καὶ λοιποί, ἀλλὰ καὶ οἱ προηγούμενοι Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι, ποῦ δὲν σκέφθηκαν ποτέ νὰ βάλουν τέτοιες ταμπέλες στὰ ἱερά αὐτὰ Μοναστηριακά κτίσματα, τὰ σημερινὰ Ἱερά Προσκυνήματα. Δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦμε περισσότερο, κατὰ τὴν Μεγάλῃ σημερινῇ Ἡμέρᾃ καὶ Ἑορτῇ τῆς Χριστιανωσύνης, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμε καὶ νὰ ἀποκρύψωμε τὴν βαθύτατη λύπη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Κυθηραϊκοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀπαράδεκτη αὐτὴ πρᾶξι εἰς βάρος τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας.

Μετ' αὐτὴν θερμὴν Χριστουγεννιάτικὴν εὐχὴν μας πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιοῦντας Κυθηρίους καὶ Ἀντικυθηρίους ἀδελφούς μας, καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μας ναυτικούς, καὶ μετ' αὐτὴν εὐχὴ τῆς ἀνανήψεως καὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀσέβους καὶ αὐθαιρέτου αὐτῆς ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων, διατελούμεν,

Μετὰ Πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεὶμ

Χριστουγεννιάτικη έορτή 2024

Κατηχητικῶν Σχολείων

Τό απόγευμα τῆς Κυριακῆς 22 Δεκεμβρίου 2024 στό Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη έορτή τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων & Ἀντικυθήρων.

Ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση ξεκίνησε ψάλλοντας ὅλοι μαζί τό Ἀπολυτίκιο τῶν Χριστουγέννων. Κατόπιν οἱ μαθητές καί οἱ μαθητρίες τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων (Χώρας, Λιβαδίου, Καρβουνάδων, Φρατσίων, Καλάμου, Ποταμοῦ, Ἀγίας Πελαγίας καί Καραβᾶ) ἀπέδωσαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια καί ποιήματα.

Τά Χριστουγεννιάτικα τραγούδια πού ἀκούσθηκαν ἀπό τήν χορωδία τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων ἦταν: «Χιόνια στό καμπαναριό», «Δόξα Αἰνεῖτε», «Ἄγια Νύχτα», «Οἱ ποιμένες γονατίζουν», «Ελάτε παιδάκια», «Τρίγωνα Κάλαντα» καί

«Καί νέον ἔτος ἀριθμεῖ». Ὅλα τα τραγούδια συνοδεύθηκαν μουσικά μέ ἀκορντεόν ἀπό τήν Πρεσβυτέρα κα Ἑλένη Φιλιππάτου-Καλλίκα.

Οἱ μαθητές καί μαθητρίες ἀπήγγειλαν ἐπίσης, τά ποιήματα μέ τίτλους: «Τ' ἀστέρι τῶν Μάγων», «Ἐλα στή φάτνη μας», «Νά μουν τοῦ στάβλου ἓν ἄχυρο», «Χριστοῦλή μου» καί «Ὁ μικρός Χριστοῦλης».

Ἀκολούθως, ἡ χορωδία τῶν Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀπέδωσε ἐπικάιρους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, ψάλλοντας τίς Καταβάσεις, τό Ἐξαποστειλᾶριο καί τοῦς Αἶνους τῆς έορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Στή συνέχεια ἔλαβε χώρα, ἐπικάιρη ὁμιλία τοῦ Θεολόγου κ. Γεωργίου Λουράντου, στήν ὁποία ἀνέδειξε τήν ἀνεκτίμητη σημασία τῆς έορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ κ. Λουράντος ἀναφέρθηκε στήν ἀμετρη ἀγάπη καί τήν ἀπει-

ρη συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ἂν καί παντέλειος, κατέβηκε στή γῆ γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο. Ἡ οὐσία τῶν Χριστουγέννων, σύμφωνα μέ τήν ὁμιλία, ἐγκτεται στό γεγονός ὅτι ὁ παντοδύναμος Θεός ἐγινε ἄνθρωπος γιά νά θεοποιήσει τόν ἄνθρωπο. «Ὁ ἄπειρος πῆρε τίς διαστάσεις τῆς φάτνης γιά νά χαρίσει στόν ἄνθρωπο οὐράνιες διαστάσεις», τόνισε ὁ ὁμιλητής. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐγινε ἄνθρωπος γιά νά μοιραστεῖ τήν ἀθανασία καί τήν αἰωνιότητα μέ τοῦς θνητοῦς, δίνοντας ἔτσι στόν ἄνθρωπο

τήν ευκαιρία να συμμετάσχει στη Θεία Δόξα και Χάρη. Η φάτνη, τό σπήλαιο και τό θρόϊσμα τῆς οὐράνιας χορωδίας τῶν ἀγγέλων ἀποτελοῦν τά σημεῖα ἀναφορᾶς γιά τήν πνευματική πορεία τοῦ ἀνθρώπου, καθώς καλεῖται νά δεῖ πέρα ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς γιορτῆς καί νά προσεγγίσει τήν οὐσία τῆς. Ὁ κ. Λουράντος ἀναφέρθηκε στήν ἐπιπολαιότητα τῆς σύγχρονης κοινωνίας, ἡ ὁποία συχνά περιορίζει τή γιορτή στά ἐξωτερικά κοσμικά δρώμενα, χωρίς νά ἀναζητᾷ τήν ἐσωτερική, πνευματική διάσταση τοῦ γεγονότος.

Ἀντιπαραβάλλοντας τήν ἐπιφανειακή ἀντίληψη τῶν Χριστουγεννίων, ὁ κ. Λουράντος κάλεσε τοὺς πιστοὺς νά διαβοῦν «ἐντὸς τῆς Βηθλεέμ», νά πορευτοῦν μέ τοὺς μάγους καί τοὺς ποιμένες γιά νά βιώσουν τό ἀληθινό φῶς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά μεταμορφώσει τόν ἄνθρωπο σέ Θεό, προσφέρει στόν ἄνθρωπο τήν ἀληθινή ἐλευθερία καί τήν ὁδὸ πρὸς τήν αἰώνια χαρά.

Ἡ ὁμιλία ὁλοκληρώθηκε μέ τήν πρόσκληση νά ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας στόν Θεό, νά μιμηθοῦμε τήν θεία ταπείνωση καί νά δώσουμε σέ αὐτόν τή ζωή μας. Ὁ κ. Λουράντος εὐχήθηκε σέ ὅλους **«ἀγία καί πανευφρόσυνη ἐορτὴ Χριστουγέννων»**, καλώντας ὅλους νά ζήσουν

αὐτήν τήν πνευματική ἀλήθεια καί νά ἀναζητήσουν τή Βηθλεέμ στίς καρδιές τους.

Μετά ἀπό σύντομο διάλειμμα, κατὰ τή διάρκεια τοῦ ὁποίου προσφέρθηκε κέρασμα στοὺς παρευρισκομένους, ἀκολούθησε τό διδακτικό θεατρικό σκέτς ὑπὸ τόν τίτλο: «Τά Χριστοῦγεννα τῆς Ὁρφανῆς».

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεὶμ στό τέλος τῆς πολύ ὁμορφῆς αὐτῆς Χριστουγεννιάτικης Ἑορτῆς, ἀναφέρθηκε στά ὑψηλά νοήματα πού μετέδωσαν σέ ὅλους μας τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν μας, ἐνῶ συνεχάρη κατ' ὄνομα, ὅλους τοὺς συντελεστές τῆς ἐορτῆς, Κληρικούς καί λαϊκοὺς Κατηχητές.

Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε τήν σημασία τῆς συγκεκριμένης Χριστουγεννιάτικης Ἑορτῆς, ἡ ὁποία διαφέρει ἀπό ἄλλες ἐορτές, ὅπου τό νόημα τους ξεφεύγει σέ σύγχρονα ρεύματα καί ξενόφερτα συστήματα, πού ἀλλοιώνουν τό ἀληθινό νόημα τῶν Χριστουγέννων.

Εὐχόμαστε ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς Κύριος νά χαρίζει τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη σέ ὅλοκληρο τόν κόσμο μέσα στήν ταραγμένη ἐποχή μας.

«Ὁ ἐλεῶν πτωχόν δανεῖζει Θεῷ»

(Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 241/2024)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Προσεγγίζομεν, μέ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ μέσον τῆς ἱερᾶς περιόδου τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων. Οἱ προεόρτιοι ὕμνοι τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας μᾶς προετοιμάζουν διὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τῆς Μητροπόλεως ὅλων τῶν Χριστιανικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἐορτῶν.

Ὁ ἀκόλουθος ἱερός ὕμνος, (τὸν ὁποῖο ἀποδίδουμε εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν) διασαλπίζει τὴν ἐξῆς μεγάλη ἀλήθεια: «*Τώρα (τὸ Θεῖο Βρέφος) ἡ ἀπολύτρωσίς μας, ἀνακλίνεται μέσα εἰς τὴν φάτιν (τῶν ζώων), καὶ σπαργανώνεται ὡς νήπιον· καὶ Μάγοι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, βασιλεῖς κατὰ τὴν ἰδιότητα, ἔχουν φθάσει, Αὐτόν (τὸν Χριστόν) νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ λατρεύσουν μέ Πίστι ὡς Θεόν καὶ Βασιλέα, ποῦ γεννήθηκε στὴ γῆ, προσφέροντάς Του δῶρα*».

Μέ τὸν θεσπέσιον αὐτόν ὕμνον ὁ ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας μεταδίδει τὸ σωτήριο μήνυμα ὅτι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἡ ἀπολύτρωσίς μας (γεννήθηκε ὡς ταπεινός ἄνθρωπος), ἀνακλήθηκε στὴ φάτιν καὶ σπαργανώθηκε σάν νήπιον. Τὸν ἐπροσκύνησαν οἱ Μάγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, οἱ βασιλεῖς τῶν Περσῶν, μέ τὰ δῶρα τους. Καὶ καλεῖται ὁ Χριστιανισμὸς Λαός νὰ τὸν λατρεύσῃ ὡς Θεόν καὶ Βασιλέα, προσφέροντας, ὅπως οἱ Μάγοι δῶρα.

Οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ τῶν Περσῶν προσέφεραν συμβολικῶς χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τοῦ 21οῦ αἰῶνος, καλούμεθα, ὅπως ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος τῆς ἀρχαίας Χριστιανικῆς μας Ἐκκλησίας, ποῦ δέχθηκε τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων θεῖα ἀποκάλυψι, νὰ τοῦ προσφέρωμεν μέ ἀληθινὴ μετάνοια τὰς ἁμαρτίας μας. Ἀκόμη, νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸ Θεῖον

Βρέφος τὴν λογικὴν Θεῖαν Λατρείαν μας καὶ **τὸ ἱερὸν τρίπτυχον: τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, τὴν Χριστιανικὴν ἐλπίδα καὶ τὴν Θεῖαν Ἀγάπην.**

Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑλικά δῶρα μας ἀναμένει ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος καὶ Θεός μας, χωρὶς νὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ αὐτά ὁ Ὑψιστος. Τὰ ὑλικά μας δῶρα, συνοδευόμενα ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὸ ἄρωμα τῆς ἐμπρακτῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, τὰ ἔχουν ἀνάγκη οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας, οἱ ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντες, οἱ πτωχοὶ καὶ πένητες, οἱ ἄστεγοι καὶ ξένοι.

«**Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανεῖζει Θεῷ**», ὁρίζει ὁ Κύριος εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν τοῦ διακηρύσσει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός «**δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλοῦσις ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε**» (Β' Κορ. 8, 9). Καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σημειώνει: «Ὁ Χριστός ἐκένωσε τὴν δόξαν Του, διὰ νὰ πλουτήσετε σεῖς ὄχι μέ τὸν πλοῦτον Του, ἀλλὰ μέ τὴν πτωχείαν Του...» (Ε.Π.Ε. 19, 454).

Ἀδελφοί μου,

Θεάρεστον καὶ εὐάρεστον εἰς τὸν Θεάνθρωπον Κύριον εἶναι νὰ συμπαρασταθοῦμε στοὺς ἀδελφούς μας, ποῦ ἔχουν ἀνάγκη ὑλικῆς βοήθειας καὶ βιοτικῶν αγαθῶν, ἐνισχύοντάς τους ἀπὸ τὸ περίσσευμα ἢ τὸ ὑστέρημά μας.

Καὶ αὕτῃ τῇ χρονίᾳ ἡ ἱερὰ Μητρόπολις μας, θά διενεργήσῃ Ἑρανὸν Ἀγάπης στὶς Ἑνορίες μας τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα (4, 5, 6, 7 καὶ 8 Δεκεμβρίου 2024). Παρακαλοῦμε νὰ ἀνταποκριθῇτε τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ κάλεσμα αὐτὸ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Καλὴ συνέχεια εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα.

**Τὸ ποσὸν τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης: 2.250
εὐρώ καὶ βοηθήθηκαν δεκαπέντε (15)
οἰκογένειες.**

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Ὁ ἀόρατος πόλεμος τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους διαβόλου

(Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 240/2024)

**«Μέγας πόλεμος ὄντως, καί πολύ μέγας, ἄν
ἐθέλωμεν νήφειν.**

Ἔχει στεφάνους καί ὁ παρῶν καιρός»

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Ε.Π.Ε. 22, 416)

Εὐλογημένη, εἰρηνική, πολυκαρπὴ καί πλήρης
βιοτικῶν καί πνευματικῶν αγαθῶν καί εὐλογιῶν ἡ
ἀγία περίοδος τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστου-
γέννων.

Ἀκοαί πολέμων καί φρικτοί πόλεμοι, παρατετα-
μένοι, αἰσιαστοὶ καί αἱματηροὶ γίνονται καθημε-
ρινῶς εἰς τὸν πλανήτην μας. Ὁ Ρωσοουκρανικός
καταστροφικὸς πόλεμος συνεχίζεται καί τὸ πολε-
μικὸν πῦρ καταφλέγει τὰς χώρας τῆς Μέσης Ἀνα-
τολῆς, μέ ἐπικεντρὸν τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἡ μαρ-
τυρικὴ Κανονικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Οὐκρα-
νίας φέρεται βαρύντατον Σταυρόν καί ἀνέρχεται εἰς
τὸν Γολγοθᾶν τῆς. Καί εἰς ἄλλα μέρη τῆς Γῆς ἔχει
ἀνάψει ἡ φωτιά τοῦ πολέμου καί κατακαίει τὰς
ἐκεῖσε φλεγόμενας περιοχάς.

Ἄς ἀκούσωμεν τὸν μελίρρυτον ποταμὸν τῆς
σοφίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Διδάσκαλον Ἅγιον Ἰω-
άννην τὸν Χρυσόστομον, Ἀρχιεπίσκοπον Κων-
σταντινουπόλεως, νά μᾶς ὁμιλήσῃ διὰ τὸν πόλε-
μον τῶν ὁρατῶν ἐχθρῶν καί διὰ τὸν πνευματικὸν
πόλεμον ἐν συνεχείᾳ.

«Ἔχουμε ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος πολὺ μᾶς πολεμά-
ει» (Ε.Π.Ε. 23, 80). «Πόλεμον ἀκήρυκτον ὑφίσταν-
το (οἱ πρῶτοι Χριστιανοί) καί ἄντεχαν. Δέν
ἠρνοῦντο τὴν Πίστιν των» (Ε.Π.Ε. 22, 416).

«Ἔχει μήπως ὁ πόλεμος τῆς ψυχῆς ποτέ ἀνα-
κωχῇ (ἀνάπαυλα); Ἔχει μήπως ποτέ ἰδιαιτέρο και-
ρὸ ἐπιθέσεως; Ἄς εἴμαστε πάντοτε νηφάλιοι καί
ἀγρυπνοὶ· ποτέ νά μὴν αἰσθανώμεθα ἀσφαλεῖς,
ἀφοῦ ποτέ δέν ὑπάρχει καθωρισμένος χρόνος ἐπι-
θέσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς πολεμάει ἐπιτι-
θέμενος. Ἄς φροντίζουμε, λοιπόν, πάντοτε· ἄς
προσπαθοῦμε πάντοτε διὰ τὴν σωτηρίαν μας»

(Ε.Π.Ε. 2, 682).

«Μέ ὑπομονὴ νά τρέχωμεν τὸν προκειμένον
ἀγῶνα μας. Νά μὴ τὸν ἐγκαταλείψωμε ποτέ. Νά μὴν
ἐμφανίζώμεθα χωρὶς τὰ πνευματικά μας ὅπλα. Τό
εἶδος αὐτοῦ τοῦ (πνευματικοῦ) πολέμου δέν ἀνέ-
χεται ἄοπλο στρατιώτη. Τότε σταματάει ἡ ὅλη προ-
παρασκευὴ τοῦ πολέμου αὐτοῦ, ὅταν κλείσῃ τὸ θέ-
ατρο. Κλείνει δέ τὸ θέατρο, ὅταν χωρισθῇ ἡ ψυχὴ
ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἐπομένως, ὅσον εὐρισκόμεθα ἐδῶ
(εἰς τὸν κόσμον αὐτόν), εἶναι ἀνάγκη νά πυγμα-
χοῦμε, καί ὅταν εἴμεθα εἰς τὸ σπῖτι καί ὅταν μετα-
βαίνομε εἰς τὴν ἀγοράν» (Ε.Π.Ε. 5, 240).

«Δέν εἶναι λοιπόν τὸ σῶμα κακόν, ἀφοῦ ἡμπο-
ρεῖ νά γίνῃ ὅπλο τῆς ἀρετῆς. Ὅταν ὁμίλησε γιὰ
ὅπλο ἐφάνέρωσε (ὁ Ἀπ. Παῦλος), ὅτι ἐξελίσσεται
φοβερός πόλεμος. Διὰ τοῦτο καί ἀπαιτεῖται ἰσχυ-
ρὴ πανοπλία καί γενναία διάθεσις, καί ἐπάνω ἀπὸ
ὅλα γενναῖος στρατηγός. Ὁ στρατηγός (ὁ Χρι-
στός) εἶναι παρών. Ἐτοιμος πάντοτε διὰ συμμα-
χίαν, μένων ἀπόρρητος. Τὰ δέ ὅπλα τὰ κατεσκευά-
σασε ἰσχυρά δι' ἡμᾶς. Χρειάζεται λοιπόν διάθεσις
διὰ τὴν χρησιμοποίησίν τους ὅπως πρέπει, ὥστε καί
εἰς τὸν στρατηγὸν νά ὑπακούωμε καί τὰ ὅπλα νά
τὰ χρησιμοποιοῦμε διὰ τὴν (οὐράνια) πατρίδα»
(Ε.Π.Ε. 17, 5).

«Πόλεμο πρέπει νά ἔχουμε πρὸς τοὺς δαίμο-
νες. Διότι τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο εἶναι εἰρήνη. Ὁ πό-
λεμος κατὰ τοῦ διαβόλου καταλύει τὸν ἄλλο πόλε-
μο, τὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅταν πολεμᾶμε τὸν διά-
βολο, εἰρηνεύουμε μέ τὸν Θεόν» (Ε.Π.Ε. 21, 320).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς ὠμίλησε
διὰ τὸν πόλεμο μέ τοὺς ὁρατοὺς ἐχθρούς, τὸν
πνευματικὸ πόλεμο καί τὸν ἀόρατο πόλεμο μέ τὰ
πονηρὰ πνεύματα.

Ὁ πιστὸς Χριστιανὸς μέ τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
τὴν θεοποιὸ προσευχὴν, τὰ ἁγιαστικά Θεῖα Μυστή-

Συνεχεῖα στή σελ. 18

ρια, την λογική Λατρεία του Τριαδικού μας Θεού, την μελέτη του Θείου Λόγου και την άσκησι των χριστιανικών αρετών, δηλαδή με την Άγιοπνευματική εν Χριστώ Ίησού ζωή ζωογονείται και **«καθάρσει ύψούται, λαμπρύνεται»**. **Κάθαρσις, φωτισμός, θέωσις είναι τό ιερό τρίπτυχο του αγωνιζομένου κατά Θεόν ανθρώπου, του ανθρώπου του Θεού.**

Ἡ τεσσαρακονθήμερη νηστεία των Χριστουγέννων, εἰς τὴν περίοδον τῆς ὁποίας Χάριτι Θεοῦ εἰσὴλθαμεν, εἶναι καιρὸς πνευματικῶν ἀγώνων (νηστείας διπλῆς, ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς), περίοδος μετανοίας καὶ πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ ἀνανήψεως, καιρὸς πνευματικοῦ πολέμου καὶ ἀνορθώσεως. Πόλεμος μὲ τὴν σάρκα, τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν κοσμοκράτορα διάβολο καὶ τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας. Εὐρισκόμεθα ἀντιμέτωποι μὲ τὸν πειρασμὸ τῆς κοσμικῆς δόξης, τῆς ἡδονῆς καὶ φιληδονίας καὶ τοῦ γηϊνοῦ καὶ φθαρτοῦ πλοῦτου καὶ τῆς φιλοπλουτίας.

Πόθος διακαῆς ὧλων μας νὰ εἶναι ἡ κατάπαυσις τῶν αἱματηρῶν πολέμων καὶ τοῦ πολεμικοῦ πυρός. Νὰ εἰρηνεύσουν οἱ ἀντιμαχόμενοι λαοὶ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Οὐκρανίας. Νὰ καταπαύσῃ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνελέητος διωγμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Κληρικῶν, Μοναχῶν καὶ λοιπῶν χριστιανῶν τῆς Κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος τῆς χώρας αὐτῆς. Νὰ ἐπέλθῃ εἰρήνῃ εἰς τὰς χώρας τῆς πυρακτωμένης Μέσης Ἀνατολῆς καὶ πρωτίστως εἰς τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους. Νὰ καταπαύσουν γεθνικῶς οἱ καταστροφικοὶ πόλεμοι καὶ ὁ πλέον φοβερός πόλεμος κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς μὲ τὰ ἑκατομμύρια θύματα τῶν ἐκτρώσεων ἀνά τὸν κόσμον κατ' ἔτος, βάσει τῶν στατιστικῶν στοιχείων.

Νὰ εἰρηνεύσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ ἐλευθέριος αὐγὴ διὰ τὴν Κύπρον μας, τὴν Ἑλληνικώτατην Κύπρο, πού οἱ φοβερὲς ὀρδὲς τοῦ Ἀττίλα τὴν ἐδιχοτόμησαν ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια. Νὰ παύσουν νὰ καπηλεύονται τὸ ἑλληνικὸ καὶ ἑνδοξο ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας οἱ προκλητικοὶ τῆς γείτονες. Νὰ περιφρουρηθοῦν τὰ θαλάσσια ὅρια τῆς Πατρίδος μας εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν.

Πρὸ πάντων, ὅμως, καὶ κυρίως νὰ φροντίζωμεν ἀνυστάκτως διὰ τὴν περιχαράκωσιν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῶν ὁρίων τῆς ἀμωμήτου καὶ θεοπαραδότου Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως, Παρα-

δόσεως καὶ Κληρονομίας μας, **«μηδὲν προσπιθέμενοι, μηδὲν ἀφαιροῦντες, μηδὲν μεταβάλλοντες, μήτε τῶν Δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων...»**. Πόρρω ἀπέχοντες καὶ μακράν εὐρισκόμενοι ἀπὸ τὰ καταλυτικὰ ρεύματα τῆς Παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς πανθηρησκείας, τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς «νέας ἐποχῆς», «τῆς νέας τάξης πραγμάτων».

Ἀλλὰ εὐχῆς ἔργον καὶ ἐγκάρδιος πόθος ὧλων τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν, τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι νὰ μὴ διασαλευθῇ τό παράπαν ἡ καθεστηκυῖα τάξις τοῦ Ἱεροῦ Πασχαλίου τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὅπως καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἀ' καὶ τὴν ΣΤ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἀφοῦ θὰ ἀποφευχθοῦν αἱ συμπροσευχαὶ καὶ τό μείζον' αἱ ἀπαγορευόμεναι συλλειτουργίαι καὶ τό Κοινόν Ποτήριον μετὰ τῶν ἀκοινωνήτων, τῶν αἱρετικῶν καὶ κακοδόξων. Πρὸς Θεοῦ! Νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἐπ' οὐδενὶ παρόμοιον ἢ πλέον φρικτὸν σχίσμα τοῦ πρό 100ετίας ἐπισυμβάντος διὰ τὸ Ἑορτολόγιον-Ἡμερολόγιον σχίσματος. «Πρόσχωμεν».

Ἀδελφοί μου,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κατακλείσω τὴν παρούσαν μὲ ἓνα ἀκόμη σύγχρονον καὶ ψυχοφθόρον πόλεμον, ὁ ὁποῖος στρέφεται κατὰ τῶν ἀνηλίκων παιδιῶν μας. Ἐλάβαμε πρόσφατα ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Πανελληνίας Ἐνωσης Πολιτῶν γιὰ τὰ Παιδιά» τὴν ἀπὸ 17/10/2024 Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ καὶ ἔντονη διαμαρτυρία γιὰ τὴν «Σεξουαλικὴ Διαπαιδαγώγησι τῶν ἀνηλίκων μαθητῶν μέσα ἀπὸ τὸ περιβόητο μάθημα τοῦ Σχολείου «Εργαστήρια Δεξιότητων». Ἀντιγράφουμε μικρὸ ἀπόσπασμα:

«Ὁ λόγος πού σᾶς ἀποστέλλουμε τὴν παρούσα ἐπιστολὴ ἔχει σχέση μὲ τὸ κατάπτυστο περιεχόμενον ἑνὸς μαθήματος, τὸ ὁποῖο ἄνευ βιβλίου διδασκεται στὴν Ὁρθόδοξὴ Ἑλληνικὴ νεολαία. Τὸ μάθημα αὐτὸ ἔχει τὴν εὐχρηστικὴν ὀνομασίαν «Εργαστήρια Δεξιότητων» (Ε.Δ.) καὶ ἀφορᾷ ὅλες τῖς βαθμίδες τῆς υποχρεωτικῆς Ἐκπαίδευσης (προνήπια, νήπια, μαθητὲς Δημοτικοῦ καὶ μαθητὲς Γυμνασίου...). Μέσα ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Ἐργαστηρίων Δεξιότητων (Ε.Δ.) τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας μὲ ἀδόκιμο μέντορα τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς (ΙΕΠ), ἐδῶ

Συνέχεια στὴ σελ. 19

10 χρόνια από τήν κοίμησι τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κυροῦ Κυρίλλου (2015-2025)

Στίς 10 Ἰανουαρίου 2025 συμπληρώθηκαν 10 ἔτη (2015-2025) ἀπ' τήν πρός Κύριον ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ ἀπό Κυθήρων Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κυρίλλου Β' (Χριστάκη). Ὁ μακαριστός ἱεράρχης ἐποίμανε θεοφιλῶς καί θεαρέστως ἐπὶ ἑπταετίαν (1998-2005) τήν ἱερά Μητρόπολι Κυθήρων & Ἀντικυθήρων, ἐνῶ ἀκολούθως γιά μία δεκαετία (2005-2015) συνέχισε τήν Ποιμαντορία του στήν ἱερά Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων.

Ἔτσι, τό πρωί τῆς Κυριακῆς 12 Ἰανουαρίου 2025 στόν ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Καρδίτης τελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλεiturγο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος κ. Γεωργίου καί συλλειτουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου. Καί ἀκολούθως, ἐτελέσθη τό δεκαετές ἱερό μνημόσυνο τοῦ αἰοδύμου ἱεράρχου.

Στίς 11:00 τό πρωί ἐντός τοῦ ἱεροῦ Μητροπο-

λιτικοῦ Ναοῦ, παρουσιάσθηκε ὁ Ἀφιερωματικός Τόμος, ὁ ὁποῖος ἐκδόθηκε εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ κεκοιμημένου ἱεράρχου. Ὁμιλητές παρέστησαν οἱ: 1) κ. Σωτήριος Μπαλατσούκας, Καθηγητής τοῦ Ἀ-

ριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 2) Πρωτοπρ. Δημήτριος Θεοδωρόπουλος καί 3) κ. Θεόδωρος Μαρσιόλης, Ἱατρός-Καθηγητής Ε.Κ.Π.Α.

Στήν παρουσίαση παρέστη καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἱερώ-

Συνέχεια στή σελ. 27

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 18

καί τέσσερα χρόνια ἔχει βάλει σέ ἐφαρμογή στά Σχολεῖα τή γνωστή διεθνῶς «ἐμφυλὴ ἰδεολογία» μέ τή μορφή δῆθεν τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης... **Οἱ δύο δῖμνηνοι ἄξονες μέ τήν ὀνομασία «Εὐ Ζήν» καί «Ἐνδιαφέρομαι καί Ἐνεργῶ» ἀποτελοῦνται ἀπό τρεῖς ἐπιπλέον ὑπόἄξονες ὁ καθένας. Τά δύο αὐτά ἐπιμέμπτα προγράμματα (σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης) τῶν Ἑργαστηρίων Δεξιότητων δέν εἶναι φυσικά ἐνημερωτικοῦ χαρακτήρα, ὅπως ἐσφαλμένα νομίζουν οἱ περισσότεροι. Εἶναι προγράμματα χειραγώγησης τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καί μάλιστα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων...».**

Στήν ἀρχή τῆς ἐπιστολῆς παραθέτουν καί ἓνα σχετικό μικρό ἀπόσπασμα τοῦ Ἀγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου: «Σκοπός τους τώρα εἶναι (στήν Ἑλ-

λάδα) νά ἀπομακρύνουν τά παιδιά ἀπό τήν Ἑκκλησία. Τά δηλητηριάζουν, τά μολύνουν μέ διάφορες θεωρίες, κλονίζουν τήν πίστη τους. Τά ἐμποδίζουν ἀπό τό καλό, γιά νά τά ἀχρηστέψουν. Τά καταστρέφουν ἀπό μικρά». Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας, καί οἱ προσευχές καί τό ἐνδιαφέρον ὅλων μας, ἄς προφυλάξῃ τά νεαρά αὐτά βλαστάρια ἀπό τόν καύσωνα τῆς ἁμαρτίας.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας εὐλογημένη καί πλουσιόκαρπη πνευματικά νά εἶναι ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή τῶν Χριστουγέννων καί ἡ Χάρις καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας νά ἐπισκιάζουν ὅλους σας, καί ἰδιαίτερα τούς προσφιλεῖς ναυτικούς μας, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν

† ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Χαιρετισμός Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεὶμ κατὰ τὴν τιμητικὴν ἐκδήλωσιν παρουσιάσεως Τιμητικοῦ Τόμου διὰ τὸν ἀείμνηστον ἀπὸ Κυθήρων Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΚΥΡΙΛΛΟΝ

Σεβασμιώτατε ἅγιε Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεε, Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Λεβαδείας καὶ Λαρίσης, Ἅγιοι Πατέρες, Πολιτικοὶ ἄρχοντες, καὶ Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ,

Εὐλογημένος, εἰρηνικὸς καὶ πολύκαρπος ὁ νέος σωτήριος χρόνος τοῦ 2025.

Στὴ σημερινή σας σεμνὴ ἐορτὴ παρουσιάσεως τοῦ Τιμητικοῦ Τόμου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κυρίλλου, καὶ Σεπτοῦ Προκατόχου μου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 10ετίας ἀπὸ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας Του, μὴ δυνάμενος λόγῳ ἐκτάκτων περιστάσεων νὰ παραστῶ αὐτοπροσώπως, ὅπως τὸ ἐπεθύμουν, ἀποστέλλω τὸν χαιρετισμόν μου αὐτὸν διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μ. Κυθήρων Πρωτ. π. Παναγιώτη Μεγαλοκονόμου.

Χαιρετίζω καὶ συγχαίρω ὀλοκαρδίως τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ Ἀδελφόν καὶ Συλλειτουργόν, Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεον, διὰ τὴν ἀξίεπαινον πρωτοβουλίαν Του νὰ ἐκδοθῇ Τιμητικὸς Τόμος εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Κυρίλλου, διατελέσαντος προηγουμένως ἐπὶ ἑπταετίαν περίπου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων καὶ ἀμέσου Προκατόχου μου.

Ὁ ἅγιος Θεσσαλιώτιδος καὶ οἱ ἐν Κυρίῳ συνεργοὶ Του, στοιχοῦντες εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· **«ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς... τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν»** (Ρωμ. 13, 7), διωργάνωσαν τὴν τιμητικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν διὰ νὰ τιμηθῇ ὁ ἄξιος τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης σεβαστὸς Προκάτοχός του καὶ Προκάτοχός μου κυρὸς Κύριλλος.

Τὸν ἀλησμόνητον Μητροπολίτην Κύριλλον ἐνθυ-

μοῦμαι ἀπὸ τὰ Γυμνασιακὰ μας χρόνια (εἰς τὸ ἐνιαῖο Α' Γυμνάσιο Καρδίτσας), ὅπου φοιτούσαμε, ἐκεῖνος ὡς Διάκονος στὴν Ε' καὶ ΣΤ' Γυμνασίῳ καὶ ἐγὼ ὡς μαθητὴς στὴν Α' καὶ Β' τάξιν τοῦ ἰδίου Γυμνασίου.

Τὸν ἐνθυμοῦμαι λειτουργοῦντα ὡς Διάκονον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου μέ σεμνότητα καὶ ἱεροπρέπεια. Εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, ὅπου ἐφοίτησα ἐπὶ βετίαν, διηκόνησεν ὁ μακαριστὸς ὡς Ἐφημέριος

καὶ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς, ἐργασθεὶς ἀόκνως εἰς τὸ πνευματικόν αὐτὸ φυτώριον τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν καὶ καταλιπὼν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις καὶ ἀξιόμιμητον πρότυπον Κληρικοῦ εἰς τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς καὶ γενικότερα εἰς τὴν γεραρὰν αὐτὴν Ἱερατικὴν Σχολήν. Συνδιακομήσαμε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν

Ἱεράν Μητρόπολιν μας αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν ἐκλείσεν ἡ ἁγία μορφή τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ἐκεῖνος μὲν ὡς Πρωτοσύγκελλος καὶ ἡ ταπεινότης μου ὡς Διάκονος, ἐπὶ τριετίαν, συνοικοῦντες εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Οἶκον, ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀξιωμακαρίστου καὶ μαρτυρικοῦ Μητροπολίτου μας κυροῦ Κωνσταντίνου. Εὐλογημένα καὶ γεμάτα πνευματικὴ ζωὴ καὶ δρᾶσι χρόνια!

Μετὰ ταῦτα ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸν ἀνύψωσε εἰς τὸν Ἐπισκοπικὸν βαθμόν, μὲ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν Χειροτονίαν Του εἰς Ἐπίσκοπον καὶ Μητροπολίτην Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων. Χαρὰ Θεοῦ, εἰρήνη καὶ εὐλογία εἰς τὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ πρὸς νότον Θεόσωστη Ἐπαρχία, ἡ ὁποία ἐδοκιμάσθη πολὺ μὲ τὴν προηγούμενη ἐκκλησιαστικὴ κατάστασι.

Συνέχεια στὴ σελ. 21

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κυρός ΚΥΡΙΛΛΟΣ καὶ τὰ Ἱερά Προσκυνήματα τῶν Κυθήρων (Διευκρινίσεις)

Στίς σκέψεις του γιά τόν ἀλησμόνητο Μητροπολίτη κυρό ΚΥΡΙΛΛΟ ὁ κ. Δήμαρχος ξεδίπλωσε τόν σεβασμό καί τήν τιμή του πρὸς τὸ Σεπτὸ Πρόσωπό Του, ἀναφερόμενος λεπτομερῶς στήν Ποιμαντορική Διακονία Του καί τὰ διοικητικά Του χαρίσματα, πού διαφάνηκαν κατὰ τήν 7χρονη Ἀρχιερατεία Του στήν Θεοστήρικτη Ἱερά Μητρόπολι Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ἐξέφερε κρίσεις καί ἔκαμε συγκρίσεις γιά τήν πρό Ἐκείνου καί τήν μετ' Ἐκείνου ἐκκλησιαστική κατάστασι. Ἐχει τὸ δικαίωμα ὁ κ. Δήμαρχος καί ὁ καθένας νά κάνει κρίσεις, ἐπικρίσεις καί συγκρίσεις σέ πρόσωπα, πού ἀσκοῦν δημόσιο λειτούργημα, καί, ὅταν εἶναι ἀντικειμενικές, ἀληθινές καί καλοπροαίρετες, εἶναι εὐπρόσδεκτες καί ἐποικοδομητικές.

Καί ἐγώ, ὅμως, ὡς Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ἔχω τὸ δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωσιν νά δώσω τίς ἀπαραίτητες ἐξηγήσεις καί διευκρινίσεις,

διότι διαφορετικά οἱ τυχόν ἀνακριβεῖς καί λανθασμένες πληροφορίες ἀποπροσανατολίζουν καί σκανδαλίζουν τὸ Ποίμνιο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, καί ὄχι μόνο, στοῦ ὁποῖο μέ ἔταξε Ποιμενάρχη ὁ Ἀρχιποίμην καί Μέγας Ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς Χριστός.

Κατ' ἀρχὴν νά δηλώσω ὅτι τὸν ἀείμνηστο Πρόκάτοχό μου τὸν ἐγνώρισα ἀπὸ τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 60, ἀπὸ τὰ γυμνασιακά μου χρόνια, ὅπως σημειῶνω στὸν πιὸ πάνω σύντομο χαιρετισμό μου καί ὁ σεβασμός καί ἡ τιμὴ μου πρὸς τὸ σεβάσμιο πρόσωπό Του ἦταν καί εἶναι πολὺς καί μεγάλος, ἀφοῦ μάλιστα ἦταν καί ὁ Πνευματικὸς ἐκείνος, πού μοῦ ἔδωσε τήν Κανονικὴ Συμμεταρτυρία νά γίνω Κληρικός. Συμφωνῶ μέ τὸν κ.Δήμαρχο γιά τὰ χαρίσματα, τὰ προτερήματα καί τίς ἱκανότητες τοῦ ἀξιωμακαρίστου Ἱεράρχου ΚΥΡΙΛΛΟΥ. Δὲν τὰ γνωρίζει, ὅμως, ὅλα ὁ κ.Δήμαρχος, γι' αὐτὸ καί θά ἤμπο-

Συνέχεια στή σελ. 22

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 20

Ἡ γαλήνια, ἡρεμη, εὐγενική καί πρόσχαρη μορφή Του συνέβαλε τὰ μέγιστα στήν κατηρέμησι τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, τῆς ὁποίας τὸ σκάφος σφοδρῶς κλυδωνίσθηκε. Παντοῦ σκορποῦσε τὴν ἀγάπη, τὴν εἰρήνη, τὴν ἐλπίδα καί τὴν αἰσιοδοξία. Σέ χαρές καί λύπες ἔδινε πάντοτε τὸ παρόν στοῦ φιλόχριστο Ποίμνιό Του. Ἀνέπτυξε τὸ κοινωνικὸ, φιλανθρωπικὸ καί πνευματικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Ἐπειτα ἀπὸ 7χρονη εὐδόκιμη Ποιμαντορία εἰς τὰ Κύθηρα καί τὰ Ἀντικύθηρα κατεστάθη Μητροπολίτης τῆς κενωθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ λαοῦ τῶν Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ὁ ὁποῖος πολὺ τὸν ἀγάπησε.

Στὴν Καρδίτσα καί τὴν ὑπόλοιπη Μητροπολιτικὴ Περιφέρεια εἶναι γνωστὴ ἡ Ποιμαντορικὴ Του διακονία καί τὸ κοινωνικὸ καί φιλανθρωπικὸ Του ἔργο, στοῦ ὁποῖο πιστεῶν ὅτι θά γίνῃ ἐκτενὴς καί

ἐμπεριστατωμένη ἀναφορά ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὰς τῆς Συνάξεως αὐτῆς, ἐντοπίους καί εἰδήμονας, γι' αὐτὸ καί παρέλκει ἡ ἀναφορά μου στοῦ θέμα αὐτό. Νά τονίσω ὅτι ἡ ἐν γένει διακονία Του ἦταν σημαντικὴ καί θεοφιλὴς, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνωρίς ἀσθένησε καί εἶχε τὰ γνωστὰ κινητικὰ Του προβλήματα. Ὅμως, παρ' ὅλες τίς δυσκολίες τῆς υγείας Του, μέχρι τέλους δὲν ἔπαυσε νά προσφέρει καί νά ἐνδιαφέρεται γιά τὸ λογικὸ Του Ποίμνιο.

Ἄς εἶναι αἰωνία καί μακαρία ἡ μνήμη Του!

Περαίνων τὸν παρόντα χαιρετισμό μου, συγχαίρω καί πάλιν τὸν ἀγαπητόν μου Ἀδελφόν καί Συλλειτουργόν, Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεον καί τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς συντάξεως τοῦ Τιμητικοῦ Τόμου διὰ τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυρόν Κύριλλον τὸν Β'. Νά ἔχωμεν τὴν εὐχὴν καί τίς εὐλογίες Του.

† ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

ρούσε να πάρη πληροφορίες και από τό ἐδῶ στενό περιβάλλον τοῦ ἀειμνήστου.

Δέν θά ἐπεκταθῶ σέ ὅλες τίς αιχμές καί τούς κατ' ἐμοῦ ὑπαινιγμούς τοῦ κ. Δημάρχου. Γιατί ἔτσι θά ἔπρεπε νά συντάξω ὁλόκληρο σύγγραμμα. Θά ἐστιάσω τήν προσοχή τοῦ ἀναγνώστου σέ ὠρισμένα καίρια θέματα.

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Κύριλλος ἦταν συνετός καί ἐχέφρων ἄνθρωπος, καί ὄχι ἀφελής καί ἐπιπόλαιος, νά τόν παρασύρουν ὁ ἓνας καί ὁ ἄλλος. Δέν θά ἔκανε ποτέ προσφυγή στό Σ.τ.Ε., ἂν δέν ἦταν πεπεισμένος γιά τήν ἀντικανονικότητα καί τήν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ νόμου τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας ἀπό τήν Ἐγχώριο. Ὅταν ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος, κατά τό προσκυνήματό του στήν Παναγία μας τήν Μυρτιδιώτισσα, ἐνημερώθηκε ἀπό τόν συμπολίτη μας κ. Γεώργιο Κασιμάτη, τόν Συνταγματολόγο Καθηγητή, γιά τήν διοίκησι καί διαχείρισί πού ἐξασκεῖ ἡ Ἐγχώριος (Ε.Ε.Π.Κ.Α.) στά Ἱερά Προσκυνηματα τῶν Κυθέρων, καί ἐρώτησε μέ ἀπορία τόν παριστάμενο Μητροπολίτη Κύριλλο· «καί ὁ δικός σας ὁ ρόλος ποῖος εἶναι στά Προσκυνηματα, Σεβασμιώτατε;» ὁ ἀείμνηστος Προκάτοχός μου ἀπάντησε μέ ἓνα πικρόχολο μειδίαμα: «νά διορίζω τόν παπά...».

2. Ὅταν τόν Ἰούνιο τοῦ 2005 ὁ μακαριστός Κύριλλος μετετέθη στήν Ἱερά Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος καί ἡ ταπεινότητά μου ἐξελέγη εἰς διαδοχὴν τοῦ Μητροπολίτη Κυθήρων, σέ ἓνα γεῦμα, πού μοῦ παρέθεσε, γιά νά μέ ἐνημερώσῃ γιά τὰ νέα μου καθήκοντα μοῦ ὁμίλησε καί γιά τό ἰδιότυπο καθεστῶς διαχειρίσεως τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καί τήν ὑφιστάμενη ἀντικανονικότητα. Ἦταν ἀνώτερος χρημάτων καί δέν τόν ἀπασχολοῦσε τόσο τό οικονομικό, ὅσο τό πνευματικό καί ἀντικανονικό μέρος τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἐγνώριζε, λοιπόν, ὁ Σεβασμιώτατος Κύριλλος τί λέγουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες διὰ τίς Ἱερές Μονές καί τὰ Ἱερά Προσκυνηματα καί τί λέγουν οἱ νόμοι, καί ἰδιαίτερα ὁ Ν.590/1977, ἄρθρο 59 καί ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού εἶναι μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, γι' αὐτό καί ἔκανε τήν προσφυγή στό Σ.τ.Ε. ἐνσυνείδητα καί ὄχι «κατόπιν μεγάλης πιέσεως γνωστῶν τοπικῶν κύκλων».

3. Συγκεκριμένα, στό ὑπ' ἀριθ. 257/30-5-2003 ἐγγράφῳ τοῦ πρὸς τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας

ἐγράφε: «Ἀποφασιστική σημασία ἔχει ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐκκλησίας τό ἄρθρο 59 τοῦ Ν.590/1977, διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται «κατὰ τροποποίηση πάσης προίσχυσάσης διατάξεως ὅτι: 1. Ἡ διοικήσι καί διαχείρισι τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κειμένων Ἱερῶν Προσκυνημάτων καθορίζεται, ἅτε τούτων ἔκπαλαι τεθειμένων, ἀνεξαρτήτως τῆς μέχρι τοῦδε νομικῆς αὐτῶν μορφῆς καί καταστάσεως, εἰς τήν δημοσίαν λατρείαν, δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. (Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου), ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. (Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας) καί δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. 2. Πρόεδροι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, ὡς καί τῶν κατὰ τήν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἱερῶν Προσκυνημάτων, εἶναι αὐτοδικαίως οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται».

Καί καταλήγει ὁ Σεβ. Κύριλλος: «Ἀπό τήν διάταξη αὐτῇ συνάγεται ὅτι τὰ Ἱερά Προσκυνηματα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται στήν περιοχή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιήλθον πλέον εἰς αὐτήν ἀνεξαρτήτως τῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 590/1977 νομικῆς μορφῆς των, διότι εἶχαν ἔκπαλαι τεθεῖ εἰς τήν δημοσίαν λατρείαν καί ἄρα προστατεύονται ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ Συντάγματος».

Καί ἐνῶ τό ἄρθρο 59 τοῦ Ν.590/1977, τό ὁποῖο ἐπικαλέσθηκε ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Κύριλλος, ἐπιλύει σαφέστατα τό ζήτημα τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τό ἴδιο ἄρθρο εἶχε ἐπικαλεσθῇ ὁ νομοθέτης τοῦ Ν.1416/1984 (στόν ὁποῖο βασίζεται τό ὅλον οἰκοδόμημα τῆς Ε.Ε.Π.Κ.Α. - Ἐγχωρίου) γιά νά τό τροποποιήσῃ καί νά εἰπῇ ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα. Νά τί γράφεται στήν πρόσφατη ὑπ' ἀριθ. 1475/ 2024 ἀπόφασί τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, στήν παράγραφο 8: «Ἐπειδὴ ὁ ν.1416/1984, τροποποιώντας, κατ' οὐσίαν, τό ἄρθρο 59 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν.590/1977), σύμφωνα με τό ὁποῖο ἡ διοίκησι καί διαχείρισι τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, Πρόεδροι δὲ αὐτῶν εἶναι αὐτοδικαίως οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται, ὅρισε, στο ἄρθρο 84, ὅτι εἰδικῶς, ἡ διαχείρισι τῆς ἐγχώριας περιουσίας τῶν νήσων Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, στήν ὁποία περιλαμβάνεται ἡ περιουσία τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, τῆς Ἁγίας Μόνης καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ «ἐν κρηνῶν» καθῶς καί τῶν ἀνηκόντων σὲ αὐτὰ παρεκκλησίων, ἀνήκει στήν Επιτροπὴ Ἐγχώριας Περιουσίας, ἡ ο-

ποία αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υποκείμενο στην εποπτεία του Κράτους, όπως και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης».

Έτσι, μέ αυτή την άπλη αναφορά και διαπίστωσι απαντήθηκε και παρακάμφθηκε από τό Σ.τ.Ε. ό σκόπελος του αίτήματος τής αντισυνταγματικότητας τής προσβαλλόμενης νομικής διατάξεως. Μέ άλλα λόγια: ό νόμος είναι καλός· είναι, όμως, σύμφωνος και μέ τόν συνταγματικό νόμο, πού περιβάλλει τόν Καταστατικό Χάρτη τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό όποιος είναι νόμος του Συντάγματος τής Έλληνικής Πολιτείας; Όπως, τό νομοσχέδιο πού ψηφίστηκε πρίν ένα χρόνο γιά τόν «γάμο» τών όμοφυλοφίλων είναι μέν νόμος, όχι όμως και συνταγματικός, δηλ. δέν είναι σύμφωνος μέ τό Σύνταγμα του Έλληνικού Κράτους.

Προφανώς, τό Άνώτατον αυτό Δικαστήριο έπεισθη από τήν διάδικη πλευρά ότι ή Ε.Ε.Π.Κ.Α. είναι παλαιός ιστορικός θεσμός και ή «παράδοση» του τόπου θέλει νά είναι εξαρτώμενα από αυτόν τά Ίερά Προσκύνηματα, μέ τήν έννοια νά διοικούνται και νά διαχειρίζονται από τήν Έγχώριο. Όμως, παράδοσι αληθινή και σεβαστή γιά έναν τόπο δέν δημιουργούν τά διατάγματα τών κατακτητών (Βενετσιάνων, Άγγλων κ.λπ.), όταν μάλιστα αυτοί έτερόδοξοι όντες (Ρωμαιοκαθολικοί και Προτεστάντες) αποφασίζουν γιά τά Όρθόδοξα Μοναστήρια ή τά Ίερά Προσκυνημάτα μας, όπως έκαναν οι Βαυαροί επί Όθωνος, ή τών Τούρκων, πού επί 400 χρόνια κυριαρχούσαν στήν Πατρίδα μας, αλλά ή Τοπική Έλληνορθόδοξη Παράδοση, πού καταγράφεται στους Κώδικες τών Όρθοδόξων, Κυθηρίων τήν καταγωγήν, Έπισκόπων Κυθήρων (17ος μέχρι τό τέλος του 19ου αιώνας).

4. Τό ίδιο θέμα έτόνισε και ό άείμνηστος Μητροπολίτης Κύριλλος σέ προηγούμενο έγγραφό του (ύπ' αριθ.255/27-5-2003) πρός τό Συμβούλιο τής Έπικρατείας, όπου μεταξύ άλλων γράφει: «...Δέν νομίζουμε δέ ότι έθιμα και νόμοι πού ίσχυαν στήν περίοδο τής Ενετοκρατίας ή Άγγλοκρατίας, ξένα πρός τήν Παράδοση και τους Κανόνες τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, πρέπει και σήμερα νά βρίσκονται σέ ίσχύ». Είναι δυνατόν νά υπερισχύουν του Έλληνικού Συντάγματος ξενικές αποφάσεις και αντίθετες νομικές διατάξεις;

5. Άναφερόμενος ό κ. Δήμαρχος, στή συνέχεια, στό σεπτό πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Κυρίλλου σημειώνει: «...ουδέποτε σκέφθηκε να «πι-

μωρήσει» το Προσκύνημα τής Μυρτιδιώτισσας (φευ!), ούτε απέσυρε τους ιερείς, ούτε έπαυσε ή μείωσε τις ιερουργίες με αστείες προφάσεις, όότι για εκείνον ή Παναγία ήταν πάνω από τα κοσμικά ζητήματα, το Θυσιαστήριο τής Μυρτιδιώτισσας ίστατο στη συνείδησή του πολύ ψηλότερα από τα πρόσωπα και τους εγωισμούς τους αλλά και από τις αποφάσεις των Δικαστηρίων, τις οποίες ωστόσο σεβόταν και δεν επιχειρούσε να τις υποβαθμίσει με άφρονες δικαιολογίες περί «αοράτων χειρών», επιχειρώντας άνεπιτυχώς και έμπαθώς νά φωτογραφίσει και νά κατηγορήσει τόν σημερινό Μητροπολίτη, τήν ταπεινότητά μου.

Όμως, έπειδή δέν είναι καλά ένημερωμένος γιά τό παρελθόν και τό παρόν ό κ. Δήμαρχος, θεωρώ ως υποχρέωσίν μου ένώπιον του Θεού και του Ποιμνίου μου νά δώσω τις ακόλουθες εξηγήσεις γύρω από τό θέμα πώς εξυπηρετούνταν τό Ίερό Προσκύνημα τής Παναγίας μας τής Μυρτιδιώτισσας επί Προκατόχου μου Κυρίλλου και στά 20 χρόνια τής Άρχιερατείας μου.

α) Ό άείμνηστος Σεβ. Κύριλλος ένθρονίστηκε στά Κύθηρα στίς 28 Νοεμβρίου 1998. Έφημέριος τών Μυρτιδίων τότε, μέ παράλληλη διακονία σέ ένорίες τών Κυθήρων (Μυλοπόταμο, Καλοκαιρινές), ήταν ό νυν Ήγούμενος τής Ίεράς Μονής Όσίου Θεοδώρου Άρχιμ. π. Πέτρος Κασιμάτης. Ό π. Πέτρος όμολογεί ότι μέχρι τόν Αύγουστο του 2001, πού διακονούσε στή Μυρτιδιώτισσα, λειτουργούσε Κυριακή παρά Κυριακή (ανά 15νθήμερο). Χριστούγεννα, Πάσχα και Πεντηκοστή γιόρταζε στίς Ένορίες του. Έλειτουργούσε στήν Μυρτιδιώτισσα τήν Δευτέρα ήμέρα τών Χριστουγέννων (Εορτή Συνάξεως τής Θεοτόκου), μία φορά μόνο έκανε Άνάστασι εκεί και τήν Δευτέρα του Άγίου Πνεύματος. (Αυτά ίσχυαν και προηγουμένως, από τό 1993, πού ανέλαβε τήν Έφημερία τών Μυρτιδίων).

β) Τόν π. Πέτρο Κασιμάτη διαδέχθηκε στήν Έφημερία τών Μυρτιδίων ό Ρουμάνος Ίερέυς π. Δημήτριος Κατρινεί. Ό π. Δημήτριος, πού ύπηρετεί σήμερα στήν Ίερά Άρχιεπισκοπή Αυστραλίας, δέν ήταν διορισμένος από τό Δημόσιο, αλλά έπαιρνε μισθό από τό Ίερό Προσκύνημα τών Μυρτιδίων, τό όποιο και τόν ασφάλιζε. Καί ένώ είχε αυτή τή σχέση έργασίας μέ τήν Μονή τών Μυρτιδίων, έν τούτοις, μέ τήν εύλογία του Σεβ. Κυρίλλου, από τόν Οκτώβριο μέχρι τό Πάσχα (Μεγάλη Παρασκευή και

Συνέχεια στή σελ. 24

Ἀνάστασι) ἐλειτουργοῦσε ἀνά 15νθήμερο στή Μυρτιδιώτισσα, Κυριακή παρά Κυριακή καί τίς ἄλλες δύο Κυριακές ἐξυπηρετοῦσε κενές Ἑνορίες (Πιταινιάνικα, Καλησπεριάνικα κ.ἄ.).

γ) Ὁ π. Δημήτριος, ὅταν ἐνθρονίσθηκα στά Κύθηρα (30 Ἰουλίου 2005) μοῦ ἐζήτησε Ἀπολυτήριο γιά τήν Ἱερά Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων, ὅπου κατεστάθη διά μεταθέσεως ὁ μακαριστός Κύριλλος. Μετά μερικούς μήνες ἔφυγε γιά τήν Καρδίτσα.

6. Ἡ ταπεινότης μου φρόντισε ἀπό τήν πρώτη στιγμή, μή λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τό παρελθόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῶν Μυρτιδίων, νά λειτουργῆται τό Μοναστήρι κάθε Κυριακή καί γιορτή. Στίς ἀρχές, καί μέχρι τήν ἀνοίξι τοῦ 2007, πού ἐχειροτόνησα τόν Ἀρχιμ. π. Πέτρο Σκλάβο, δέν εἶχα μόνιμο Ἱερέα, ἀλλά ἔρχονταν ἕνας Ἡγούμενος ἀπό τήν Ὑδρα (ὁ π.Θεολόγος) καί ἕνας παλαιός συμφοιτητής μου, Συνταξιούχος Πρωθιερέυς-Προϊστάμενος τοῦ Θρησκευτικοῦ στό Στρατό (ὁ π. Νήφων). Καί ὅμως, μέ τήν συμπάρστασι τῶν Ἱερέων μας λειτουργοῦσε τό Μοναστήρι τῆς Μυρτιδιώτισσας κάθε Κυριακή καί μεγάλες Γιορτές. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτό δυσαρέστησε στίς ἀρχές κάποιους Ἱερεῖς, πού ἐζήτησαν νά συνεχισθῇ τό προηγούμενο καθεστώς, ἀλλά ἡμουν ἀνυποχώρητος, λέγοντας ὅτι δέν μπορεῖ νά μή λειτουργῆται τό πρῶτο Ἱερό Θυσιαστήριο στό νησί μας.

Αὐτό τό ἔλεγα καί τό ὑπεστήριζα καί ὅταν ἀκόμη, μετά τήν προσφυγή μας στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Μάρτιος 2017), ἡ διοίκησης τῆς Ε.Ε.Π.Κ.Α. ἀπεφάσισε τήν διακοπή τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας στήν Ἱερά Μητρόπολι, πού ἐκάλυπτε λειτουργικά τῆς ἔξοδα, καί αὐτή ἡ διακοπή ἐκράτησε ἐπὶ 4ετίαν περίπου. Ποτέ δέν ἔβαλα τά χρήματα ἐπάνω ἀπό τό πανίερο Προσκύνημα τῆς Μυρτιδιώτισσας μας. Πιο κάτω, στήν οικεία θέσι, θά ἐξηγήσω γιατί διαφοροποιήθηκε σήμερα ἡ ἀπόφασίς μου αὕτη.

7. Ἀπό τό 2007 ἕως τόν Αὐγουστο τοῦ 2024 ὁ π. Πέτρος Σκλάβος δηκόνησε τό Ἱερό Προσκύνημα τῶν Μυρτιδίων μέ ἔνθεο ζήλο καί αὐταπάρνησι, καί μέ πολλή ἀγάπη καί ἀφοσίωσι στήν Μυρτιδιώτισσα, παρά τά συνεχῆ προβλήματα τῆς υγείας του. Τόν περασμένο Σεπτέμβριο ἀπουσίασε ἕνα μήνα γιά τήν θεραπεία τοῦ ποδιοῦ του καί ὅταν, ἀρχάς

τοῦ Ὀκτωβρίου 2024 ἐπέστρεψε στά Κύθηρα ἐγκαταστάθηκε στό σπίτι του στά Γουδιάνικα, ἀπογοητευμένος ἀπό τίς αὐθαρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς μέ τά γνωστά τραπεζώματα καί τίς κωδωνοκρουσίες στά Μυρτίδια, πού ἔγιναν παρά τήν ἄρνησι τοῦ Μητροπολίτου. Λειτουργοῦσε στή Μυρτιδιώτισσα Κυριακές καί γιορτές καί μετά ἐπέστρεψε στό σπίτι του. Ἀπό τήν στιγμή πού τοποθετήθηκαν οἱ μαρμάρινες πλάκες μέ τήν ἐνδειξι: Δῆμος Κυθέρων καί Ἀντικυθήρων (ἀριστερά) καί Ἐπιτροπή Ἐγχωρίου Περιουσίας (δεξιά) πληγώθηκε βαθειά μέ τήν αὐθαίρετη, ἀντικανονική καί παράνομη πράξι δύο προσώπων (Δημάρχου καί Προέδρου Ε.Ε.Π.Κ.Α.), χωρίς ἐπίσημη ἀπόφασι τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν (Δήμου-Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί Ἐγχωρίου-Διοικητικοῦ Συμβουλίου) καί ἀφοῦ ἔδωσε προθεσμία δύο (2) ἐβδομάδων γιά νά ἀφαιρεθοῦν οἱ πλάκες αὐτές τῆς ντροπῆς καί τῆς ἐμπάθειας, ἐδήλωσε ὅτι δέν θά ἐπανέλθῃ εἰς τό Ἱερό Προσκύνημα, ὅσο ὑπάρχουν οἱ πλάκες αὐτές στήν εἴσοδο τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας, ἀλλά θά περιορισθῇ στίς ἐνορίες του. Ἄν τότε εἰσακούονταν ἡ δίκαιη διαμαρτυρία του καί ἀφαιροῦνταν οἱ πλάκες αὐτές, πού ποτέ δέν ὑπῆρχε κάτι παρόμοιο στά Μοναστήρια μας (μόνο τό Μ.Μ. Μονή Μυρτιδίων ὑπῆρχε καί ὑπάρχει στήν κεντρική εἴσοδο) θά συνεχίζονταν κανονικά καί ἀπρόσκοπτα ἡ λειτουργία τῆς Μονῆς τῶν Μυρτιδίων. Ἄς αἰσθανθοῦν καί ἄς ἀναλάβουν τήν σοβαρή εὐθύνη τους οἱ ὑπεύθυνοι καί ἄς μήν κατηγοροῦν τοὺς Ἱερεῖς καί τόν Ἐπίσκοπο.

8. Ἡ ἀπόφασις ἐντοιχίσεως μαρμάρινων πλακῶν μέ τά ὡς ἄνω χαρακτηριστικά τους ἐβύθισε σέ βαθύτατη λύπη, τόσον τόν Μητροπολίτη, ὅσον καί τοὺς Ἱερεῖς μας. Εἶναι πράξις βαρύτατης ἀσέβειας καί ὑποτιμῆσεως πρός τά Ἱερά καί παλαιά Μοναστήρια, τῶν 600 καί πλέον χρόνων τό πρῶτο καί 300 καί πλέον τό δεύτερο, (τό τῆς Ἁγίας Μόνης), τά σημερινά Ἱερά Προσκυνηματα, τά ὅποια εἶναι Ἱερά Μοναστηριακά κτίσματα ἀνεκποίητα, ἀναπαλλοτριώτα καί ἐκτός πάσης συναλλαγῆς, κατά τήν περί Ἱερῶν Μονῶν καί Ἱερῶν Προσκυνημάτων νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Δέν εἶναι κοσμικά καταστήματα, καταστήματα ἢ δημοτικές καί ἐγχώριες ἐπιχειρήσεις. Γι' αὐτό καί εἶναι ἀπαράδεκτες οἱ πλάκες αὐτές.

Ὁ 24ος Κανόνας τῆς 4ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶναι σαφέστατος: «Τά ἅπαξ καθιερωθέντα

Μοναστήρια κατά γνώμην Ἐπισκόπου μένουν εἰς τό διηνεκές (παντοτινά) Μοναστήρια καί τά ἀνήκοντα αὐτοῖς πράγματα φυλάττεσθαι καί μηκέτι γίνεσθαι ταῦτα κοσμικά καταγώγια· τοὺς δέ συγχωροῦντας τοῦτο γίνεσθαι (= ὅσοι δηλ. ἐπιτρέπουν νά γίνηται αὐτό), ὑποκεῖσθαι (νά ὑπόκεινται) τοῖς τῶν Κανόνων ἐπιτιμίοις» (εἰς τά ἐπιτίμια τῶν Ἱερῶν Κανόνων).

9. Ἐκτός τοῦ ὅτι τά Μοναστηριακά αὐτά Κτίσματα εἶναι Ἱερά, δέν ἔχουν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα καί ἰδιοκτησία, οὔτε ἡ Ἐγχώριος, πού μόνο τήν διοίκησι τοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ καί τήν διαχείρισι τῆς κινήτης καί ἀκίνητης περιουσίας τῶν (κτῆματα, οἰκίες, καταστήματα, ὄχι ὅμως καί τά ἐντός τοῦ Μοναστηριακοῦ περιβόλου ἱερά κτίσματα καί τά ἱερά ἀντικείμενα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ), ἔχει. Ὁ δέ Δήμος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων τώρα μέν, ὅσο ὑφίσταται καί λειτουργεῖ ἡ Ἐγχώριος, δέν ἔχει λόγο στά τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, μετά ὅμως τήν τυχόν λήψι ἀποφάσεως ἀπό τά μέλη τῆς γιά τήν αὐτοδιάλυσί τῆς περιέρχεται ἡ διοίκησι καί διαχείρισις τῆς κινήτης καί τῆς ἀκίνητης (κατά τά ὡς ἄνω) περιουσίας, καί ὄχι ἡ κυριότητα καί ἰδιοκτησία τῶν, στόν Δήμο Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Τό ἀρθρο 17 τοῦ ἰσχύοντος Π.Δ. 5/2017 «Μεταβίβασι τῆς ἐγχώριας περιουσίας» εἶναι σαφέστατο:

«1. Ἡ μεταβίβασι τοῦ συνόλου τῆς ἐγχώριας περιουσίας στον Δήμο Κυθήρων ἐπιτρέπεται μετά ἀπό ἀπόφασι τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται ἀπό τόν Δήμο Κυθήρων καί ἀπό τόν Συντονιστή τῆς Ἀποκεντρωμένης Διοικήσεως καί δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Στήν ἀπόφασιν ὁρίζεται ὅτι ὁ Δήμος Κυθήρων ἀναλαμβάνει τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν καί τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τοῦ ἀρθροῦ 84 παρ. 1 β τοῦ ν. 1416/1984».

Ἐπομένως, τώρα μέν ἔχει τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων ἡ Ε.Ε.Π.Κ.Α. (καί ὄχι τήν κυριότητα καί τήν ἰδιοκτησία ἐπ' αὐτῶν) καί μετά τήν ἐνδεχόμενη αὐτοδιάλυσί τῆς μεταβιβάζεται ἡ διοίκησις καί διαχείρισις στόν Δήμο Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων (χωρίς τήν κυριότητα καί τήν ἰδιοκτησία). **Συνεπῶς οἱ μαρμάρινες αὐτές πλάκες, πού ἐμφαίνουν δύο κυρίαρχους φορεῖς παράλληλα, δέν ἔχουν καμμιά θέσι στήν εἴσοδον τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, ἀφοῦ δέν προβλέπεται αὐτό γιά τοὺς παραπάνω λόγους στό Π.Δ. 5/2017, οὔτε**

στήν πρόσφατη ἀπόφασιν τοῦ Σ.τ.Ε. (1475/2024), πού στή παράγραφο 11 γίνεται λόγος (μέ βάσι τόν νόμο 3852/2010) γιά «...μεταβίβασι αὐτῆς (τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων) στον Δήμο Κυθήρων, προδήλως ὑπό τήν ἐννοίαν ὅτι ὁ ἐν λόγω Δήμος θα ἀποκτήσῃ ἐπ' αὐτῆς τόν δικαίωμα διοικήσεως καί διαχείρισεως» (δηλ. ὅταν ἐφαρμοσθῇ τό ἀρθρο 17, τοῦ Π.Δ. 5/2017 περί «μεταβίβασις τῆς ἐγχώριας περιουσίας»).

10. Γιατί, λοιπόν, σήμερα, μετά ἀπό 20 περίπου χρόνια Ἀρχιερατείας μου διαφοροποιήθηκε ἡ ἀρχική μου ἀπόφασιν καί ἐπανήλθαμε στό ἐπί τῆς ἐποχῆς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυρίλλου ἐκκλησιαστικό καθεστῶς (δηλ. τῆς Κυριακῆς παρά Κυριακήν, ἀνά 15νθήμερο, λειτουργίας τῆς Μυρτιδιώτισσας); Τί ἄλλαξε;

Μετά τό ἀποτροπαιοῦ γεγονός τῆς αὐθαίρετης, προκλητικῆς καί ἀντικανονικῆς ἐντοιχίσεως τῶν μαρμάρινων πλακῶν στήν εἴσοδον τῶν ἱστορικῶν καί παλαιφάτων Μοναστηριῶν-Μοναστηριακῶν Προσκυνημάτων μας, τό ὁποῖο κατεδίκασαν μέ βαθύτατη λύπη οἱ Ἱερεῖς μας καί ὁ Ἐπίσκοπος, ἐλήφθη ἡ ἀπόφασιν ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος λειτουργικῆς διακονίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, πού ἴσχυε κατά τά ὡς ἄνω ἐπὶ ἀειμνήστου Κυρίλλου.

Ἐθεωρήθη ὡς ἀπαξίσις καί βαρυτάτη ἀσέβεια ἡ κοινῇ ἐνέργεια Δημάρχου καί Προέδρου εἰς βάρος τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας, ἀλλά καί προσβολή καί ὑποβίβασις τῶν, σάν νά ἐπρόκειτο γιά δημόσια καταστήματα καί ἐπιχειρήσεις, ὅπως γίνονται σέ παρόμοιες περιπτώσεις.

Ἐπειδὴ ἐτέθη θέμα ἱερατικῆς συνειδήσεως δέν θά ἤμποροῦσα νά καταπιέσω τοὺς Ἀδελφούς καί Συλλειτουργοὺς μου σέ ἓνα τόσο λεπτό θέμα. Δέν ἀνέχονται ἐπ' οὐδενί λόγω οἱ Ἱερεῖς μας τήν αὐταρχική αὐτὴ ἐνέργεια καί τήν μεγάλη προσβολή τῶν Ἱερῶν Μοναστηριακῶν Προσκυνημάτων τῆς νήσου μας νά χαρακτηρίζονται ὡς ἰδιοκτησία κοσμικῶν φορέων (Δήμου καί Ἐγχωρίου). Καί μέ τήν στάσιν τοὺς αὐτὴ διαμαρτύρονται ἐντονώτατα γιά τήν ἀντιεκκλησιαστική καί ἀντιπαραδοσιακή αὐτὴ συμπεριφορά τῶν ἐξονομασθέντων. Θεωροῦν, καί δικαίως, ὅτι ἂν τώρα δέν νοιασθοῦμε γι' αὐτό τό ἀπρόσμενον καί ἀψυχολόγητο συμβάν (τῆς ἐντοιχίσεως τῶν πλακῶν), αὐτό θά ἀποτελέσῃ ἓνα κακὸ προηγούμενον μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες γιά τό μέλλον τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας.

† Κ.Σ.

50 χρόνια από τήν έκδημία τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κυροῦ Νικολάου (Σελέντη) (1975-2025)

Μέ ἀφορμή τήν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως 50 ἐτῶν (1975-2025) ἀπ' τήν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κυροῦ Νικολάου Σελέντη, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Χαλκίδος διοργάνωσε τιμητική ἐκδήλωση γιά τό πρόσωπο τοῦ ἁγιασμένου καί λίαν λαοφιλοῦς αὐτοῦ Ἱεράρχου.

Τό Σάββατο 25 Ἰανουαρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, μετέβη στήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Ἀνω Βάθειας Εὐβοίας, ὅπου χοροστάτησε στόν Ὅρθρο καί προέστη στή Θεία Λειτουργία, μετά τήν ὁποία τέλεσε μνημόσυνο στόν πνευματικό του ποδηγέτη καί Καθηγέτη τῶν μαθητικῶν χρόνων στήν Καρδίτσα μακαριστό Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο (Σελέντη).

Τήν ἱερά ὕμνωδία διηκόνησαν Μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κύμης, ὑπό τή χοραρχία τῆς Ἡγουμένης Μοναχῆς Συγκλητικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεῖμ, στό κήρυγμά του, ἀναφέρθηκε στόν βίο τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐνῶ στή συνέχεια, μέ συγκίνηση μνημόνευσε τίς στιγμές γνωριμίας καί ἐπικοινωνίας του μέ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Χαλκίδος κυρό Νικόλαο, ὁ ὁποῖος σφράγισε τήν πορεία του, ὡς Κληρικοῦ.

Τήν ἐπομένη ἡμέρα Κυριακή 26 Ἰανουαρίου 2025 στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χαλκίδος τελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολί-

του Καρυστίας & Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καί μέ τή συμμετοχή τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Σύρου κ. Δωροθέου Β', Εἰρηνοπόλεως κ. Νικάνδρου, Κατάγκας κ. Μελετίου, Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, καθώς καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Κωνσταντιανῆς κ. Κοσμᾶ καί Σκοπέλου κ. Νικοδήμου. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τελέστηκε τό πεντηκονταετές ἱερό μνημόσυνο τοῦ αἰοδίμου Ἱεράρχου Νικολάου, παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, τῶν κατὰ σάρκα καί πνεῦμα συγγενῶν τοῦ τιμωμένου Ἱεράρχου, ἀλλά καί πλήθους πιστῶν πού κατέκλisan τόν Ἱερό Ναό.

Ἀκολούθως, ἐντός τοῦ Ναοῦ, ἔλαβε χώρα ἡ τιμητική ἐκδήλωση γιά τό πρόσωπο τοῦ αἰοδίμου Ἱεράρχου Νικολάου Σελέντη. Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνέστης Κεσελόπουλος, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τό θέμα: «**Μνήμη Μητροπολίτου Χαλκίδος Νικολάου**». Κατά τήν διάρκεια τῆς ὁμιλίας του, σκιαγράφησε

τήν ἁγιασμένη προσωπικότητα τοῦ Ἱεράρχου, τήν ἐνάρετι κι ἀσκητική βιοτή του, ἀλλά κι ἄγνωστες πτυχές, πού ἐπιβραβεύουν μέ τόν καλύτερο τρόπο, τήν ἀγαθή μνήμη πού ἔχει γιά τό πρόσωπό του ἕως σήμερα ὁ φιλόχριστος λαός τῆς Χαλκίδος κι ὄχι μόνο.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του προβάλλον-

Συνέχεια στή σελ. 27

ταν φωτογραφίες απ' τούς κυριότερους σταθμούς της αγιασμένης ζωής του, προερχόμενες απ' τό αρχείο του κ. Ἀλέξανδρου Μακαρώνα-Ἱατροῦ.

Μετά τόν κύριο ὁμιλητή ὠμίλησε μέ βαθύ σεβασμό καί ἀπό καρδίας ὁ σημερινός διάδοχος τοῦ αἰμνήστου Ἀρχιερέως Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ.Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ὡς ἐφηβος Ἱεροσπουδαστής τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τόν ἐγνώρισε (ἐλαβε δέ ἀπό αὐτόν καί τό συστατικό γράμμα γιά τήν φοίτησί του στή Ριζαρείο Ἐκκλησιαστική Σχολή).

Στή συνέχεια τόν λόγο ἐλαβε ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Καρυστίας & Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἐμφανῶς συγκινημένος, μοιράστηκε μέ τό κοινό περιστατικό τῆς στενῆς πνευματικῆς των σχέσεως πού εἶχαν, καθώς ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ τούς ἀξίωσε νά ἐκλεγοῦν, ἀλλά καί νά χειροτονηθοῦν Ἐπίσκοποι τήν ἴδια ἀκριβῶς ἡμέρα.

Ἡ ὅλη τιμητική ἐκδήλωση διανθίστηκε μέ τροπάρια καί ἐκκλησιαστικούς ὕμνους πού ἀπέδωσαν ὁ Σύλλογος Ἱεροψαλτῶν Εὐβοίας «ὁ παπᾶ-Γιώργης ὁ Ρήγας», καθώς καί οἱ μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Εἶθε νά ἔχουμε τίς πρεσβεῖες τῆς τόσο ἀγιασμένης καί φιλοκαλικῆς αὐτῆς μορφῆς.

νυμος. Τήν ἐκδήλωση παρουσίασε ὁ γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος κ. Χρῆστος Μπερνάρας.

Προσκεκλημένος στήν ἐκδήλωση ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος λόγω ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων δέν κατέστη δυνατόν νά παρευρεθῇ. Τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας ἐκπροσώπησε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας Πρωτοπρεσβύτερος π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, ὁ

ὁποῖος καί ἀνέγνωσε τόν χαιρετισμό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ, ὅτι καί στό νησί τῶν Κυθήρων καί συγκεκριμένα στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως Χριστοῦ Κάτω Λειβαδίου, τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.Σεραφεῖμ καί ἀκολουθῶς τό δεκαετές ἱερό μνημόσυνο παρουσία ἀρκετῶν πιστῶν, στούς ὁποῖους παραμένουν ἀκόμη ζωντανές οἱ ἀγαθές μνήμες ἀπ' τό πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου κυροῦ Κυρίλλου. Εἶθε ὁ Κύριος νά κατατάξῃ ἐν χώρᾳ ζώντων τόν ἀσίδιμο Ἱεράρχη.

50 χρόνια ζωής και προσφοράς του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. (1974-2024)

Τό απόγευμα της Κυριακής 26 Ιανουαρίου 2025 στην έδρα του Πανελληνίου Χριστιανικού Όμιλου Όρθοδόξου Ιεραποστολής, στην Άνω Κυψέλη Αθηνών, πραγματοποιήθηκε έορτιος εκδήλωση για την επέτειο της συμπληρώσεως 50 ετών (1974-2024) ζωής και αδιάλειπτης προσφοράς του Όμιλου, αλλά και ή καθιερωμένη κοπή της Βασιλόπιτας για τό νέο έτος 2025.

Η εκδήλωση ξεκίνησε μέ προσευχή και πρωτοχρονιάτικα κάλαντα άπ' την νεανική χορωδία του Όμιλου. Άκολούθως, ή Πρόεδρος του Όμιλου κα Μαρίνα Μπέκου καλωσόρισε τά μέλη, τούς συνεργάτες και τούς φίλους της Ιεραποστολής, οί όποίοι γέμισαν τήν φιλόξενη αίθουσα του Όμιλου. Στή συνέχεια χαιρετισμό άπεύθυναν, τόσο ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γου-

ϊνέας κ. Γεώργιος, εκπρόσωπος του Πατριάρχη Άλεξανδρείας, όσο και ό Αϊδ/τος π. Παναγιώτης Χαβάτζας, εκπρόσωπος του Άρχιεπισκόπου Ά-

θηνών & Πάσης Ελλάδος.

Κεντρικός όμιλητής της εκδήλωσης ήταν ό Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ηλίας Μатσαγγούρας, ό όποιος παρουσίασε τό νεοεκδοθέν βιβλίο του συγγραφέα κ. Γεωργίου Κρουσταλάκη, Όμοτίμου Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών μέ τίτλο: «Ο ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ-Πνευματικός Πατέρας και Παιδαγωγός». Ήταν πνευματικό του τέκνο.

Στή συνέχεια έλαβε χώρα ή προβολή πλούσιου όπτικοακουστικού υλικού, άφιερωμένο στά 50 χρόνια ζωής του Όμιλου, πραγματοποιώντας έτσι μιá ιστορική άνασκόπηση στά κυριότερα όρόσημα της πεντηκονταετούς δράσης του Όμιλου.

Άκολούθως, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων & Άντικυθήρων κ. Σεραφεΐμ και πνευματικός πατέρας του Όμιλου, εύλόγησε τήν Άγιοβασιλόπιττα και άναφέρθηκε στην πεντηκονταε-

τή υλική και ήθική βοήθεια που προσφέρει ό Όμιλος πρός τά ιεραποστολικά κλιμάκια ανά τόν κόσμο, αλλά και στό πρόσωπο και τό άνεκτίμητο και πολύπλευρο έργο του μακαριστού ίδρυτου του Όμιλου, Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κυρού Κωνσταντίνου Σακελλαροπούλου, πολυσεβάστου Γέροντός του.

Έκδηλη ήταν ή χαρά και ή ικανοποίηση στά πρόσωπα τών μελών, συνεργατών και φίλων της Ιεραποστολής, οί όποίοι αντάλλαξαν εύχές για τήν νέα ιεραποστολική χρονιά. Τέλος, όλη ή εκδήλωση διανθίστηκε μέ ιεραποστολικά τραγούδια άπ' τήν νεανική χορωδία του Όμιλου.

Ἡ ἐορτή τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν στήν Ἱερά Μητρόπολή μας

Τό πρωί τῆς Πέμπτης 30 Ἰανουαρίου 2025, στόν Ἱερό Ναό Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Σεραφεῖμ. Στή Λειτουργία, συμμετείχαν μαθητές καί ἐκπαιδευτικοί, ἐνῶ πραγματοποιήθηκε ἀρτο-

κλασία ὑπέρ ὑγείας τους, καθώς καί τό καθιερωμένο μνημόσυνο γιά τούς εὐεργέτες τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου Κυθήρων. Τήν ἡμέρα τίμησαν μέ τήν παρουσία τους καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς κοινωνίας, ἐνῶ ἡ Θεολόγος τοῦ Γυμνασίου κ. Αἰκατερίνα Καρατζᾶ ἐκφώνησε τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πραγματοποιήθηκε καί διάλεξη στήν αἴθουσα τοῦ Λεονταίνειου Πνευματικοῦ Κέντρου Κεραμωτοῦ. Ἡ διάλεξη, ἡ ὁποία ξεκίνησε στίς 7:00 μ.μ., εἶχε ὡς ὁμιλήτῃ τόν Καθηγητή Δογματικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Νικόλαο Ξιώνη**, μέ θέμα: «**Ἀθήνα ἢ Ἱεροσόλυμα; Ἡ σχέση Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ κατά τή διδασκαλία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στήν προοπτική τῆς σύγχρονης ἐποχῆς**».

Ἡ ὁμιλία αὐτή ἦταν ἀκρῶς ἐπικαίρη καί ἐστίασε στή σύνθετη σχέση ἀνάμεσα στήν ἐλληνική σκέψη καί τόν Χριστιανισμό, ὅπως αὐτή ἀναπτύσσεται μέσω τῶν διδασκαλιῶν τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Καθώς οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες ὑπῆρξαν κορυφαῖοι ἐκφραστῆς τοῦ συνδυασμοῦ ἐλληνικῆς φιλοσοφίας καί Χριστιανικῆς Θεολογίας, τό θέμα τῆς διάλεξης ἀποτέλεσε ἐφαλτήριο γιά ἀναστοχασμό γύρω ἀπό τή συνύπαρξη αὐτῶν τῶν δύο μεγάλων παραδόσεων, τόσο στόν παρελθόν ὅσο καί στή

σύγχρονη ἐποχή.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στό πλαίσιο τῶν ἐορτασμῶν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τούς προστάτες τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καί τῆς Παιδείας. Ἡ αἴθουσα τοῦ Λεονταίνειου Πνευματικοῦ Κέντρου γέμισε ἀπό μαθητές, καθηγητές καί πλῆθος κόσμου, οἱ ὁποῖοι ἦρθαν νά τιμήσουν τήν ἐπέτειο καί νά παρακολουθήσουν τήν ἐμπεριστατωμένη ἀνάλυση τοῦ θέματος ἀπό τόν κ. Ξιώνη. **Ἡ διάλεξη ἔθεσε σημαντικά ἐρωτήματα σχετικά μέ τή θέση τῆς Ἐκκλησίας στή σύγχρονη κοινωνία καί τίς προκλήσεις πού ἀντιμετωπίζει, ὅπως ἡ ἐκκοσμίκευση καί ἡ μετατροπή τῆς πίστες σέ ἰδεολογία.**

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ξιώνη ξεκίνησε μέ τήν ἀνάπτυξη καί ἀπόκρουση τοῦ «ψευτοδιλήμματος» πού τίθεται ἀπό μοντέρνους θεολόγους καί ἀφορᾷ στήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας καί σύμφωνα μέ τό ὁποῖο: ἡ Ἐκκλησία θά ἀπομονωθεῖ ἐάν παραμείνει πιστή στήν Παράδοσή της καί δέν ἀνοίχεται στόν σύγχρονο κόσμο.

Ἀξιοσημείωτο ἦταν τό γεγονός ὅτι ἡ ἐκκοσμίκευση συχνά συνδέεται μέ τήν προσπάθεια νά παρουσιαστεῖ ἡ Ἐκκλησία ὡς ἀναχρονιστική καί συν-

τηρητική, μέ σκοπό νά ἀποδυναμωθεῖ ἡ ἐπιρροή της στόν κοινωνικό καί πολιτικό βίο. **Τό ζήτημα τῆς σχέσης τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν ἀρχαία ἐλληνική φιλοσοφία καί τήν σύγχρονη ἐπιστήμη ἀπτελεσε ἐπίσης κεντρικό σημεῖο τῆς διάλεξης.** Ἀν καί ἡ Ἐκκλησία κατηγορεῖται συχνά ὅτι εἶναι ἐχθρική πρὸς τήν φιλοσοφική σκέψη, ἡ ὁμιλία ὑπογράμμισε ὅτι αὐτό συμβαίνει λόγω **ἄγνοιας τῆς θεολογίας καί ἑλλειψῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας.** Ἡ

Συνέχεια στή σελ. 30

σχέση φιλοσοφίας καί χριστιανικής διδασκαλίας, λόγου καί πίστεως, δέν εἶναι ἀνταγωνιστική, ὥστε νά μπορεῖ κάποιος νά ὑποστηρίξει τήν ἀγωνία καί τόν ἀγώνα τῆς θεολογίας νά ἐπικαλύψει καί νά ἐπικρατήσῃ ἐναντί τῆς φιλοσοφίας. **Ἡ σχέση θεολογίας καί φιλοσοφίας εἶναι διαλεκτική, πού σημαί-**

νει ὅτι ἡ θεολογία βρίσκεται σέ ἕναν διαρκή διάλογο τόσο μέ τή φιλοσοφία ὅσο καί μέ τήν ἐπιστήμη. Ἡ θεολογία ἐπιλέγει ἐκεῖνες τίς φιλοσοφικές ἢ ἐπιστημονικές ἀρχές πού τήν βοηθοῦν νά προσεγγίσει τό δικό της γνωστικό ἐπιστητό, τό ὁποῖο εἶναι σαφῶς διαφορετικό ἀπό τό ἀντίστοιχο τίς φιλοσοφίας. Ἔτσι, ὁ καθηγητής κ. Ξιώνης, ἀνέφερε ὅτι ἡ σχέση φιλοσοφίας καί θεολογίας δέν εἶναι ἀνταγωνιστική, ἀλλά διαλεκτική. Ἡ θεολογία δέν ἀπορρίπτει τή φιλοσοφία ἢ τήν ἐπιστήμη, ἀλλά τίς ἐνσωματώνει καί τίς χρησιμοποιεῖ γιά τήν πληρέστερη κατανόηση τῆς θείας ἀλήθειας.

Ἡ σχέση τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τήν ἀρχαία ἐλληνική φιλοσοφία ἀναπτύχθηκε περαιτέρω στήν ὁμιλία, μέ τόν κ. Ξιώνη νά τονίζει τήν οἰκουμενικότητα πού ἀποπνέει ἡ χριστιανική διδασκαλία τῶν Τριῶν Ἱερarchῶν. **Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, παρὰ τήν ἐλληνική τους καταγωγή, κατάφεραν νά συνδυάσουν τήν ἐλληνική σκέψη μέ τή χριστιανική πίστη, ἀποδεικνύοντας ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι ἀντίπαλος τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἀλλά τόν συμπληρώνει καί τόν ὁλοκληρώνει.** Στή συνέχεια, ὑπογράμμισε πῶς ἡ σχέση αὐτή δέν πρέπει νά θεωρεῖται ἀντιφατική, ἀλλά συνθετική, ὅπου οἱ δύο παραδόσεις συνυπάρχουν καί ἀλληλοσυμπληρώνονται, χωρίς νά καταλύουν ἢ μία τήν ἄλλη. **Ἀντιθέτως, ὁ χριστιανισμός συγκρούεται μέ τήν παγανιστική καί εἰδωλολατρική ἀρχαία ἐλληνική φιλοσοφία καί**

θρησκεία μέ τίς κάθε μορφῆς ἀνθρώπινες ἰδεολογίες καί μέ κάθε εἶδος εἰδωλοποίησης τοῦ κόσμου καί τῆς ζωῆς τά ὁποῖα ἐγκλωβίζουν τόν ἀνθρώπο στόν αἰσθητό κόσμο τῆς ὕλης καί ἡδονῆς.

Ἀνέφερε ἐπίσης ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας οὐδέποτε καταφέρθηκαν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπινου λόγου. Ἀντιθέτως ἡ ψυχὴ καί ὁ νοῦς εἶναι αὐτά πού διακρίνουν τόν ἀνθρώπο καί προσδιορίζουν τήν πνευματική του ὕπαρξη. **Ὁ λόγος εἶναι τό κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στόν ἀνθρώπο καί ὁ νοῦς ὁ φορέας αὐτῆς τῆς εἰκόνας.** Ὁ ἀνθρώπος δέν καλεῖται νά ὑπερβεῖ τόν λόγο ὅπως ὑποστηρίζεται ἀπό τή δυτική θεολογία, ἀλλά διὰ τῆς λογικῆς ψυχῆς νά ἀναχθεῖ στό ἀρχέτυπο. **Ἡ πατερική σκέψη ἔμεινε μακριά καί ἀπό τήν ἄκριτη ταύτιση φιλοσοφίας καί θεολογίας, τοῦ ρωμαιοκαθολικισμοῦ, καί ἀπό τήν ἀδιάκριτη διάζευξη, τοῦ προτεσταντισμοῦ.** Ἀντίθετα ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία μέ τήν ἀρχαιοελληνική φιλοσοφική παράδοση καί τή γόνιμη ἐλληνική σκέψη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας **κατόρθωσε νά συνδέσει διαλεκτικά τόν λόγο μέ τήν πίστη, συνιστώντας ἔτσι τόν πατερικό ἐκλεκτικισμό καί τήν πατερική παράδοση.** Ὁ ἐκλεκτικισμός αὐτός σημαίνει ὅτι ὅσες ἀπό τίς φιλοσοφικές ἀρχές ἢ τίς ἀνακαλύψει καί τά συμπεράσματα τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης βοηθοῦν τήν ἀνθρώπινη σκέψη **νά ὑπερβεῖ τόν ἴδιο της τόν ἑαυτό καί νά ἀναχθεῖ στό ὑπεραισθητό κόσμο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ** γίνονται

ἀποδεκτές ἀπό τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί καλλιεργοῦνται ἀπό τή θεολογική σκέψη, προκειμένου ὁ ἀνθρώπος νά γνωρίσει τόν Θεό καί νά πετύχει νά μετέχει τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν. Ὅσες ὁμως ἀπό αὐτές τίς φιλοσοφικές ἀρχές ἐγκλωβίζουν τόν ἀνθρώπινο λόγο στήν αἰσθητή πραγματικότητα καί καθιστοῦν ἀδύνατη τήν κοινωνία μέ τόν Θεό ἀπορρίπτονται. Ἐπομένως καθίσταται σαφές ὅτι ἡ ἐπιφυλακτικότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι

Συνέχεια στή σελ. 35

Ἡ ἐορτὴ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας Σεραφεῖμ

Στίς 4 Δεκεμβρίου 2024 ἡ Ἀγία μας Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία μαζί μέ τήν Ἀγία Μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα καί τόν Ὅσιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, τιμᾷ τήν ἱερά μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου & Νεοχωρίου, ἐνῶ ταυτόχρονα ὁ σεπτὸς μας Ποιμενάρχης κ. Σεραφεῖμ ἄγει τὰ Ὄνομαστήριά του.

Ἐτσι, τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης 3 Δεκεμβρίου 2024 στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων, τελέσθηκε πανηγυ-

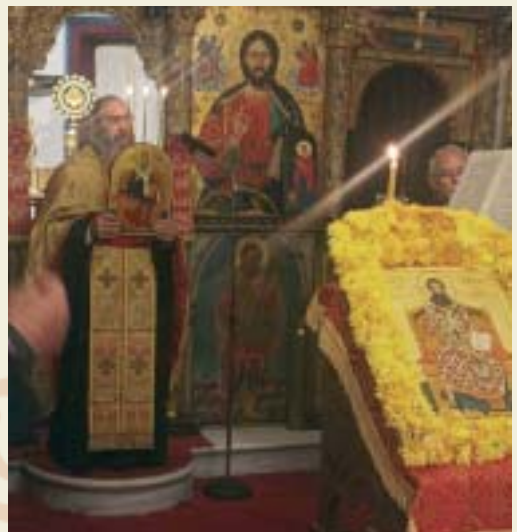
ρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς νήσου, καθὼς καί πλήθους πιστῶν. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ π. Πέτρος Μαριᾶτος-Ἱατρός, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸν βίο τῶν τριῶν τιμωμένων Ἀγίων. Μετά ταῦτα, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ναοῦ ἐγίνε δεξιώσεις σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Ἀκολούθησε παράθεσις δείπνου στὸ ἐστιατόριο «Πιέρος», μερίμνη τῆς Ὁμάδας Κοινωνικῆς Φροντίδας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μέ τήν συμμετοχὴ πλειάδας συμπολιτῶν μας, σὲ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα. Ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τίς ἐγκάρδιες εὐχές, τόσο τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ὅσο καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ ποὺ ἀπεύθυναν πρὸς τὸ σεπτὸ πρόσωπό του, εὐχόμενοι καλὴ ποιμαντορία καί ἔτη πολλὰ.

Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης 4 Δεκεμβρίου 2024 στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης Κατουνίου, τελέσθηκε πα-

νηγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τὸν Θεῖο Λόγο. Ἀκολουθῶς, στὸν φιλόξενο χώρο τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἑνορίας, παρετέθη ἐόρτιος τράπεζα σὲ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε στὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Χώρας τίς ἐόρτιες εὐχές ἀπὸ πιστούς.

Τὸ πρωὶ τῆς ἐπομένης ἡμέρας-ὅπως ἔχει καθιερωθεῖ ἐδῶ καί ἀρκετὰ χρόνια-ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τὰ σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς νήσου μας, δίδοντας τὸ νέο ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τὸ καθιερωμένο κέρασμα, ἀναπτύσσοντας ἔτσι πατρικὴ ἐπαφὴ μέ τήν μαθητιώσα νεολαία μας καί εὐχόμενος γιὰ τίς προσεχεῖς ἁγίες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων.

Εὐχόμεστε στὸν σεπτὸ μας Ποιμενάρχη κ. Σεραφεῖμ ἔτη πολλὰ, εὐλογημένα, θεοτίμητα, καλλίκαρπα καί ὁ Πανάγιος Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου & Νεοχωρίου νά τοῦ χαρίζει τήν κατ' ἄμφω ὑγεία, ὁδηγώντας τὸ ἐμπιστευθέν ὑπὸ τοῦ Κυρίου λογικὸν ποίμνιο εἰς νομὰς σωτηρίους.

Ἐτήσιο μνημόσυνο Ἀντικυθηρίων

Τὴν Κυριακὴ 24 Νοεμβρίου 2024 στὸν Ἱερό Ναό Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀλίου πραγματοποιήθηκε τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῆς νήσου τῶν

Ἀντικυθέρων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς κοιμηθέντων Ἀντικυθηρίων, ἱεροουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθέρων & Ἀντικυθέρων κ. Σεραφεῖμ.

Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ θείου κηρύγματος καὶ λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπ' τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ πλουσίου νεανία, ἀνα-

φέρθηκε στὴν καλὴ διαχείριση τοῦ πλοῦτου ποὺ καλεῖται νὰ πράξει ὁ πιστὸς χριστιανός, ἐξαίροντας τοὺς ἀειμνήστους εὐεργέτες τῶν Ἀντικυθέρων, οἱ ὁποῖοι βοήθησαν, τόσο τοὺς συνανθρώπους τους, ὅσο καὶ τὸ ἀκριτικὸ νησί.

Παρέστησαν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων «Ὁ Ἅγιος Μύρων» κ. Γεώργιος Κωνσταντίνου μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μέλη τῶν ΔΣ Κυθηραϊκῶν Σωματείων, καθὼς καὶ πλήθος Ἀντικυθηρίων ἀπ' τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας στὸ Πνευματικὸ Κέντρο κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐγίνε δεξίωσις γιὰ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος διένειμε ὡς εὐλογία στοὺς παρευρισκομένους, τὸ νέο ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ 2025, ἀνταλλάσσοντας εὐχές γιὰ τὶς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων καὶ τὸ προσεχὲς νέο ἔτος.

Ἡ ἐορτὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὰ Κύθηρα

Μέ κάθε ἐπισημότητα καί ἡλιόλουστο καιρό, ἐορτάστηκε ἡ ἐθνικὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὰ Κύθηρα. Μαζί μὲ τὴν ἐπέτειο τοῦ «ΟΧΙ» ἐορτάζεται ταυτοχρόνως καί ἡ Ἁγία Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχει μετατεθεῖ ἀπ' τὴν 1ῃ Ὀκτωβρίου, λόγω τῆς εὐνοίας καί προστασίας πού παρεῖχε ἡ Παναγία μας στὸ ἔπος τοῦ 1940.

Ἐπίκεντρο τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἀπετέλεσε ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου μας καί συγκεκριμένα ἡ κεντρικὴ Πλατεία τῆς Χώρας. Τό πρωί τῆς Δευτέρας 28 Ὀκτωβρίου 2024 στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας τελέσθηκε ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Ἀκολούθησε Ἐπίσημος Δοξολογία παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου. Ἀκολούθως, στὴν Πλατεία Στῆ πραγματοποιήθηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων στὰ πεδία τῶν μαχῶν, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὸ αἷμα τους μαχόμενοι ὑπὲρ Πίστεως καί Πατρίδος.

Στὴ συνέχεια πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων στὸ Ἡρῶο Πεσόντων τῆς Πλατείας. Στεφάνι κετέθεσε ὁ Γενικός Γραμματέας Διεθνῶν Οἰκονομικῶν Σχέσεων καί Ἐξωστρέφειας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Δημήτριος Σκάλλκος, ὁ Δήμαρχος Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας κ. Εὐάγγελος Βενάρδος, ὁ Διευθυντὴς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Πειραιῶς κ. Διονύσιος Ἀναστασόπουλος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Ἀντιπλοίαρχος Π.Ν. κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμπλιανίτης, ὁ Διοικητὴς Α/Τ Κυθήρων Ὑπαστυνόμος Β' κ. Βασίλειος Ἀντωνόπουλος, ἡ Προϊσταμένη Β' Λιμενικοῦ Τμήματος Κυθήρων Ὑποπλοίαρχος κα Νίκη Γιαννακοπούλου, ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Π/Κ Κυθήρων Ἀνθυποπυραγός κ. Ἀθανάσιος Καρυώτης, καθώς καί ἡ Ἐκπρόσωπος τῶν Μαθητῶν τῶν Σχολείων Θεοδώρα Πρωτοψάλτη. Ἀκολούθησε ἕνός λεπτοῦ σιγὴ καί ἡ ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ

ὕμνου. Τὸν πανηγυρικὸ λόγὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Γεώργιος Κομηνός. Ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Κομηνός, στὴν ὁμιλία του γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τόνισε τὴ σημασία τῆς διατήρησης τῆς ιστορικῆς μνήμης καί τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητας. Ὑπογράμμισε ὅτι ἡ μελέτη τῆς ιστορίας εἶναι καθήκον ὅλων, ἰδιαίτερα τῆς νέας γενιᾶς, ὅχι μόνο γιὰ νὰ τιμοῦμε τοὺς ἥρωες τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καί γιὰ νὰ ἀντλοῦμε δύναμη καί διδάγματα ἀπὸ τὸ παράδειγμά τους.

Συνέχεια στὴ σελ. 34

Ἀναφέρθηκε στη δύσκολη ιστορική συγκυρία τοῦ 1940, ὅταν ἡ Ἑλλάδα, ἀκόμα πληγωμένη ἀπὸ τὸν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ τὸν ξεριζωμὸ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, κλήθηκε νὰ ἀπαντήσει στὴν πρόκληση τοῦ ἰταλικοῦ τελεσιγράφου. Μὲ γενναιότητα καὶ ἀποφασιστικότητα ὁ Ἑλληνι-

κὸς Λαὸς, χωρὶς δισταγμὸ, εἶπε τὸ ἱστορικὸ «ΟΧΙ», ὑπερασπιζόμενος τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς πατρίδας.

Ὁ κ. Ἀντιδήμαρχος ἐξήρε τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐτοθυσία τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ πολέμησαν στὰ βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Περιέγραψε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς, ποὺ μεταμόρφωσε μιά φαινομενικὰ ἄνιση μάχη σὲ ἓνα ἔπος ἡρωϊσμοῦ, καταφέροντας νὰ ἀποκρούσει ἕναν ἀριθμητικὰ καὶ τεχνολογικὰ ἀνώτερο ἐχθρό. Παρὰ τὶς κακουχίες, τὸ κρῦο καὶ τὶς ἀντιξοότητες, οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες προέταξαν τὴν Πίστη τους στὸ ἰδανικὸ τῆς ἐλευθερίας, γράφοντας σελίδες δόξας στὴν παγκόσμια ἱστορία.

Ἐπεσήμανε πὼς ἡ νίκη αὐτὴ δὲν ἦταν μόνον στρατιωτική, ἀλλὰ καὶ ἠθική, καθὼς ἀναπτέρωσε τὸ ἠθικὸ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπέδειξε πὼς ὁ ἀγῶνας γιὰ δικαιοσύνη καὶ ἐθνικὴ ἀνεξαρ-

τησία μπορεῖ νὰ ὑπερνικήσει ἀκόμα καὶ τὶς πιὸ ἀντίξοες συνθήκες. Ἡ Ἑλλάδα ἐγίνε σύμβολο ἀντίστασης καὶ ἐλπίδας, στέλνοντας μῆνυμα πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀδιαπραγμάτευτη.

Ὁ κ. Κομηνὸς ἔκανε ἰδιαίτερη μνεία στοὺς τελευταίους ἐπιζῶντες ἀγωνιστὲς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ποὺ μὲ τὴν παρουσία τους στίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς νήσου μας ὑπενθύμιζαν τὸ βαρὺ τίμημα τῆς ἐλευθερίας. Ἀνέφερε ὅτι ἡ γενιά ἡ δική του εἶχε τὸ προνόμιο νὰ γνωρίζει ἀπὸ πρῶτο χέρι τὶς ἀφηγήσεις τῶν ἡρώων τοῦ '40, γεγονὸς ποὺ καθιστᾷ ἀκόμα πιὸ ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη διατήρησης τῆς ἱστορικῆς συνείδησης.

Κλείνοντας τὴν ὁμιλία του, τόνισε πὼς **τὸ μῆνυμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου παραμένει διαχρονικό. Ἡ ἐλευθερία, ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἐνότητα εἶναι θεμελιώδεις ἀξίες ποὺ ὀφείλουμε**

νὰ διαφυλάξουμε. Προέτρεψε τοὺς νέους νὰ κρατήσουν ζωντανὴ τὴ μνήμη τοῦ ἔπους τοῦ '40 καὶ νὰ συνεχίσουν νὰ ὑπερασπίζονται τὶς ἀξίες τῆς πατρίδας. «Ζήτω τὸ Ἔθνος, ζήτω ἡ ἀθάνατη γενιά τοῦ '40!» ἦταν τὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα ἔκλεισε τὸν λόγο του, προκαλώντας συγκίνηση καὶ ἐνθουσιασμὸ στὸ ἀκροατήριο.

Οἱ ἐορταστικές ἐκδηλώσεις ὁλοκληρώθηκαν μὲ παραδοσιακοὺς χοροὺς καὶ τὴν διεξαγωγὴ τῆς καθιερωμένης παρέλασης ἀπ' τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες ὅλων τῶν βαθμίδων τῶν Σχολείων τῆς νήσου μας.

Τὶς ἐκδηλώσεις πλαισίωσε μουσικὰ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Ποταμοῦ, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Παναγιώτη Λευθέρη.

Εὐχόμενοι στὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμό, ἡ χάρις τῆς Παναγίας μας νὰ περισκέπει πάντοτε τὴν πατρίδα μας, ἀναφωνοῦμε: Ζήτω τὸ Ἔθνος!

Ἡ τελετή τῆς ὀρκωμοσίας τῆς νέας 'Επιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας (ΕΕΠΚΑ)

Τὴν 28η Ὀκτωβρίου, ἀμέσως μετὰ τὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο τοῦ ΟΧΙ, ἔλαβε χώρα στὴν αἴθουσα Δημήτριος Στάης τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου, ἡ ὀρκωμοσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας, ὅπως προέκυψαν ἀπὸ τὶς ἐκλογές τοῦ Σεπτεμβρίου 2024.

Ἡ σύνθεση τῆς νέας Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων & Ἀντικυθήρων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος ὁ κ. Εὐάγγελος Βενάρδος καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ κ.κ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος, Γεώργιος Καλλίγερος, Βύρωνας Πρωτοψάλτης καὶ Δημήτριος Πανάρετος.

Τὴν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ.

Δημήτριος Σκάλκος.

Τὴν ὀρκωμοσία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος καὶ εὐχήθηκε στὴν νέα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐγχωρίου (Ε.Ε.Π.Κ.Α.) εὐδῶσι καὶ ἐπιτυχία στό ἀναληφθέν ἔργο τους γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Κυθηραϊκοῦ μας λαοῦ.

Ἀκολούθησαν οἱ ὁμιλίες τοῦ ἐπανεκλεγέντος Προέδρου κ. Εὐαγγέλου Βενάρδου, τοῦ Δημάρχου κ. Εὐστρατίου Χαρχαλάκη καὶ ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Δημητρίου Σκάλκου.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 30

στή φιλοσοφία καὶ τὴ σύγχρονη ἐπιστῆμη τὴν ὁποία ἔχει καὶ θὰ πρέπει πάντοτε νὰ διατηρεῖ ὀφείλεται στὴν ἀδυναμία τῆς φιλοσοφικῆς σκέψης νὰ προσεγγίσει τὸν Θεὸ καὶ δὲν στηρίζεται ἀσφαλῶς σὲ μιά αὐθαίρετη ἀπόρριψη ἢ ἀπαξίωση τῆς ἐμφυτῆς ἰκανότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.Σεραφεῖμ, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν κ. Ξιῶνη γιὰ τὴν ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία του καὶ τὸν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ, πού ὑπεβλήθη γιὰ νὰ παραστεῖ ἀνάμεσα μας, προχώρησε στὴν κοπὴ τῆς Ἀγιοβασιλόπιττας πρὸς τιμὴν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ὅλων τῶν βαθμί-

δων τῆς νήσου μας. Τό φλουρί ἔτυχε ὁ κ. Γουναρίδης καὶ ὁ Σεβασμιώτατος τοῦ προσέφερε ὡς δῶρο ἓνα ἀξιόλογο βιβλίο.

Ἀκολούθησε δεξίωση μὲ πλοῦσια κεράσματα γιὰ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους, ἐνῶ ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ, ὅτι παρὰ τὸ τσουχερό κρύο, ἡ αἴθουσα τοῦ Λεοντσίнейου ἦταν κατὰμεση ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς, γονεῖς καὶ κηδεμόνες.

Εὐχόμαστε οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες νὰ ἐμπνέουν τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Κοινότητα τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ ἐνσταλάζουν στὰ παιδιὰ μας, τόσο τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν μάθηση, ὅσο καὶ τὸν πόθο γιὰ τὴν ἀρετὴ.

Μήνυμα εἰς τό Συνέδριον τῆς «ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ»

**“Ἅγιοι Πατέρες, ἀγαπητοί Ἀδελφοί, ἐντιμότεροι σύνεδροι
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε”**

Μέ πνευματική χαρά καί ἀγαλλίασι ψυχῆς ἐπικοινωνῶ μέ τό παρόν μήνυμά μου, τό ὁποῖο μεταφέρει διά ζωῆς ὁ ἀγαπητός μας Ἱεροδιάκονος π. Ἱερόθεος Κρητικός, μεταπτυχιακός Θεολόγος, στό εὐλογημένο Συνεδριό σας. Χαίρομαι εἰλικρινά διά τό καίριο, ἐπίκαιρο καί λίαν ἐνδιαφέρον θέμα τοῦ θεοφιλοῦς ἑορτασμοῦ τοῦ ἐπετειακοῦ Ἱεροῦ Πασχαλίου καί συγχαίρω τήν Διεύθυνσιν τῆς «ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ» διά τήν ἐπιλογήν του καί τήν ὀργάνωσιν τῆς ἡμερίδος αὐτῆς.

Στόχος καί σκοπός τοῦ Συνεδρίου σας εἶναι ἡ διείσδυσις καί ἐμβάθυνσις εἰς τάς θεολογικάς, δογματικάς καί ἐκκλησιολογικάς ἀρχάς τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως καί ἡ ἐνίσχυσις καί κραταίωσις τῆς ἐνότητος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ὁποία διασαλεύεται ἀπό τίς παρατηρούμενες σύγχρονες ἀντιεκκλησιαστικές καινοτομίες καί δραστηριότητες οἰκουμενιστικοῦ χαρακτῆρος ἀπό ὠρισμένους ἐκκλησιαστικούς ταγούς.

Τό ζήτημα τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας παραμένει διαχρονικῶς ἐπίκαιρον καί κρίσιμον. Ἰδιαιτέρως δέ εἰς τήν σημερινήν ἐποχήν, κατά τήν ὁποίαν οἱ κοινωνικές, πολιτιστικές καί θρησκευτικές προκλήσεις πληθύνονται, καλούμεθα νά μείνωμεν ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι εἰς τήν παρακαταθήκην τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν καί νά προσφέρωμεν μαρτυρίαν Χριστοῦ μέ ἀλήθειαν καί ἀγάπην. Ἡ ἐνότης βεβαίως τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Σώματος Χριστοῦ, οὐδέποτε δύναται νά διασαλευθῇ, καθότι αὕτη ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς εἶναι μία, ἐνωμένη καί ἀδιάρετος, βασιζομένη πρωτίστως εἰς τήν ἐνότητα τῆς Πίστεως. Πέρα τούτων, ὅμως, ἔλλοχευε ὁ κίνδυνος διασάλεψως τῆς ἐνότητος τῶν κατά τόπους ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων.

Τό ζήτημα τοῦ κοινού ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, σύμφωνα μέ τό σχετικό κείμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Γρη-

γορίου Ἀγίου Ὁρους, ἀπό Ὁρθοδόξους καί ἑτεροδόξους, ἔχει πολλές πλευρές, θεολογικές, κοινωνικές, ἐμπορικές κ.λπ. Θά θίξουμε, ὅμως, ἐδῶ μόνο ἐκείνη τήν πλευρά, πού δικαιολογεῖ τόν προβληματισμό ἐνός πιστοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ θεολογική πλευρά, πού ἀφορᾷ εἰς τήν πιστότητά μας εἰς τήν βούλησιν τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου: **«μή μετά Ἰουδαίων συνεορτάξιν»** καί **«μή πρό τῆς ἡμερίας τελεῖν τό Πάσχα»**. Ἡ βούλησις τῶν Πατέρων τῆς Νικαίας τό 325, διά λόγους πού τούς ἐξηγοῦν διά πολλῶν, ἦταν **νά ἐορτάζεται τό Χριστιανικό Πάσχα μετά τήν ἐαρινή ἡμερία, μετά τήν πανσέληνον πού τήν ἀκολουθεῖ, καί ὅπως ὁποῦντε ἡμέρα Κυριακή.**

Ὁ ἀποκλειστικός λόγος τῶν διατάξεων τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶναι νά μή ἐορτάζουν οἱ Χριστιανοί τό Πάσχα πρὶν ἀπό ἡ μαζί μέ τούς Ἰουδαίους, διά σοβαροῦς λόγους πιστότητος εἰς τήν Βιβλική Παράδοσι γύρω ἀπό τήν σχέσι τοῦ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Τά λοιπά (ὑπολογισμός τῆς ἡμερίας κ.λπ.) ἦσαν τεχνικά θέματα πού ἐντολῇ τῆς Συνόδου ἀντιμετωπίσθησαν ἀπό τούς Ἀλεξανδρινούς ἀστρονόμους, διά νά ἐξασφαλισθῇ βάσει μιᾶς ἡμερολογιακῆς σταθερᾶς (τῆς ἡμερίας) τό **«μή πρό ἢ μετά Ἰουδαίων συνεορτάξιν»**. Τό Πασχάλιον Κανόνιον, τό ὁποῖο εἶχαν καταρτίσει, ἐξασφάλιζε εἰς τό διηνεκές τίς ἐκκλησιολογικές αὐτές προϋποθέσεις ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα. **Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἐκράτησαν τό Πασχάλιον Κανόνιον διαχρονικῶς, παρότι ἦτο ἤδη γνωστό ὅτι κάποιο ὑπολογιστικό σφάλμα κατέβαζε τήν ἡμερία κατά μία ἡμέρα κάθε τριακόςια χρόνια.** Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης σημειώνει χαρακτηριστικά: «...καί αἱ Οἰκουμενικαί Σύνοδοι, ὅπου μετά τήν πρώτην ἐγιναν, καί οἱ λοιποὶ Πατέρες, ἐβλεπον ναί καί αὐτοί, ὡς σοφοί ὅπου ἦτον, πῶς ἐκατέβη πολὺ ἡ ἡμερία· ἀλλ' ὅμως δέν ἠθέλησαν νά τήν μεταθέσουν ἀπό τήν κα' Μαρτίου, ὅπου τήν ἡῦρεν ἡ Ἀ' Σύνοδος, προτιμῶντες περισσότερο τήν συμφωνίαν τῆς Ἐκκλησίας καί ἔνωσιν ἀπό τήν ἀκρίβειαν τῆς ἡμερίας».

Ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ Τοπικὴ Σύνοδος (341) διὰ τούτους ἰδίους ἐκκλησιολογικοὺς λόγους ὁμιλεῖ μέγιστον αὐστηρότητα ἐναντί ἐκείνων, πού θά παρέβαιναν τὰς διατάξεις τῆς Αἰ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, σημειώνοντας: «**Πάντας τοὺς τολμώντας παραλύειν τὸν ὅρον τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης, ...περὶ τῆς Ἀγίας Ἐορτῆς τοῦ σωτηριώδους Πάσχα, ἀκοινωνήτους καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας,** εἰ ἐπιμένουσιν φιλονεικότερον ἐνιστάμενοι πρὸς τὰ καλῶς δεδογμένα, καὶ ταῦτα εἰρήσθω περὶ τῶν λαϊκῶν. **Εἰ δέ τις τῶν Προεστώτων τῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον τολμήσειεν ἐπὶ διαστροφῇ τῶν λαῶν καὶ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἰδιάζειν, καὶ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν τὸ Πάσχα, τοῦτον ἡ ἀγία Σύνοδος ἐντεῦθεν ἤδη ἀλλότριον ἔκρινε τῆς Ἐκκλησίας, ὡς οὐ μόνον ἑαυτῷ ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς διαφθορᾷ καὶ διαστροφῇ γινόμενον αἵτιον.**»

Ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος σημειώνει εἰς τὸν Ὅρον αὐτῆς: «**Οὐδὲν ἀφαιροῦμεν, οὐδὲν προστίθεμεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀμείωτα διαφυλάττομεν**» (MANSI 13, 376C). Καὶ πάλιν «**ἀπάσας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐγγράφως ἢ ἀγράφως τεθεσπισμένας ἡμῖν Παραδόσεις ἀκαινοτομήτως φυλάττομεν**» (MANSI 13, 377B). Ὅταν οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐσεβάσθησαν καὶ ἀπεδέχθησαν ἀναλλοιώτως ὅ, τι ἐθέσπισαν οἱ προγενέστεροι αὐτῶν, πῶς ἡμεῖς σήμερον θά καταπατήσωμεν τὰ παραδεδομένα; Μήπως ὑπερβήκαμεν ἐν σοφίᾳ καὶ χάριτι τοὺς θεῖους Πατέρας; Ἄλλωστε, **οὐδὲ ὀφείλομεν νὰ παραβλέψωμεν τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀθέτησις τῆς παραμικρᾶς παραδόσεως, εἴτε ἐγγράφου εἴτε ἀγράφου, σκανδαλίζει πάντοτε τοὺς πιστοὺς καὶ βοηθεῖ τοὺς ἀπίστους νὰ ἀμφισβητήσουν τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας.**

Τὸ ζήτημα τοῦ κοινῆς ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ἑτεροδόξων καὶ αἰρετικῶν τῆς Δύσεως ἦνοιξε ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' τὸ 1902, διὰ τῆς Ἐγκυκλίου, τὴν ὅποιαν ἔστειλε πρὸς τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων τούτων ἔθεσεν διὰ πρώτη φορά τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ παπικοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Πασχαλίου.

Ἡ ὁμόφωνος ἀρνητικὴ ἀπάντησις πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἠνάγκασε τὸ Οἰκουμενικόν

Πατριαρχεῖον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ οἰκουμενιστικὰ σχέδιά του καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ὑποστηρικτὴν τῆς «ἀπ' αἰώνων» παραδοσιακῆς τηρήσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, ἰδιαίτερος δὲ τῆς μὴ μεταβολῆς τοῦ Πασχαλίου. Καὶ διὰ τοῦτο, ὁ ἴδιος Πατριάρχης ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ προσωρινῶς τὸ ζήτημα τὸ 1904.

Δυστυχῶς, τὸ ζήτημα ἠνοιχθὲν πάλιν διὰ τῆς πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου τοῦ 1920, ὅτε Τοποτηρητὴς τοῦ Θρόνου ἦτο ὁ Προύσης Δωρόθεος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσυνεχίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Ὁ μακαριστὸς λόγιος Μοναχὸς π. Νικόδημος Μπιλάλης ἐπισημαίνει εἰς μελέτην αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «**Οἰκουμενισμός καὶ ἀλλαγὴ Πασχαλίου**» ὅτι αὐτὸ πού δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν οἱ ἑξ (6) Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἔρχεται νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ σημερινὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οἱ Ἀγιορεῖται Πατέρες τὸ 1982 ἔστειλαν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα εἰς τὴν Β' Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξὴ Διάσκεψιν πού συζητοῦσε εἰς τὴν Γενεύη τὸ ζήτημα: «Διερμηνεύοντες τὸν κοινὸν προβληματισμὸν ὁλοκληρίου τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ, ὅπως ταπεινῶς ἀλλὰ καὶ ἐν ἀμετακινήτῳ φρονήματι γνωρίζομεν [Υμῖν] υἱικῶς, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς Β' Πανορθοδόξου Προσυνοδικῆς Διασκέψεως ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος κοινῆς συνεορτασμοῦ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Χριστιανῶν, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ διάσπασις τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διό καὶ ἀποδοκιμάζομεν οἰανδήποτε ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου... Εὐέλπιστοῦντες ὅτι χάρις καὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπαινετὴν σταθερότητα δὲν θὰ διαψευσθοῦν αἱ προσδοκίαι μας, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ. Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Διπλῇ Ἐρᾷ Συνάξει Καθηγούμενοι καὶ Προϊστάμενοι τῶν Εἰκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁθῶ».

Δι' ἡμᾶς ἡ καλυτέρα ἀπάντησις, εἰς οἰανδήποτε καινοτομίαν, εἶναι ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, δηλ. ὅ, τι παρέλαβε ἐγγράφως ἢ ἀγράφως, διαφυλάττει, τηρεῖ καὶ διδάσκει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία. Αὕτη ἡ Παράδοσις ἀνάγεται εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διατί αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐπιμένουν εἰς αὐτήν. **Ἡ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἀνθρώπινον ἔργον, διὰ νὰ γηράσκῃ, παλαιούται καὶ ἀνανεοῦται ἢ ἀπορρίπτεται ὅποτε θέλομεν. Ὡς ἔργον τοῦ ἁγίου Πνεύ-**

Συνέχεια στῆ σελ. 38

ματος είναι πάντοτε καινή, ἔχουσα δυναμικόν, ἀμετάβλητον καὶ ἀναλλοίωτον χαρακτήρα.

Ὁ συνεορτασμός τοῦ Πάσχα ὀφείλει νά γίνη μόνον μετὰ ἀπό ἀπόλυτη δογματική ἐνότητα εἰς τήν βάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ὄχι εἰς τήν βάσιν θεολογικῶν συμβιβασμῶν, τύπου συμφωνίας Balamand (1993), Ἐκκλησιαστικῆς ἐνώσεως δηλαδή χωρίς ταυτότητα Πίστεως.

Ἡ εὐχή καὶ ἡ προσευχή ὧλων μας, σύμφωνα καί μέ τὰ λόγια τῆς Ἀναφορᾶς τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγ. Βασιλείου, εἶναι νά ἐπανακάμψουν οἱ ἑτεροδόξοι εἰς τὰ Ὁρθόδοξα δόγματα καί νά γίνη ἡ ἔνωσίς τους μέ τήν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Τότε ὁ ἐορτασμός τοῦ Πάσχα θά εἶναι ἀληθινά κοινός, πραγματική ἐορτή ἐορτῶν καί πανηγυρις πανηγύρεων.

«Τό νά ποιοῦν καινοτομίας καί μεταρρυθμίσεις εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί Παραδόσεις, τονίζει ὁ ἡγιασμένος Γέροντας τῆς Πάρου ἀείμνηστος π. Φιλόθεος Ζερβάκος, προξενεῖ σύγχυσιν, παραχίν, διαμάχας, φιλονικίας, ἔχθρας, μίση καί τὰ λοιπὰ εἶδη τῆς κακίας, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. «Ὅπου ζῆλος καί ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καί πᾶν φαῦλον πράγμα», λέγει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος.

...Τότε καί μόνον ὁ Ἱερός Κλήρος θά ἐξυψωθῇ εἰς τήν πρόπουσαν περιωπὴν του, ἡ εὐσέβεια θά λάμψῃ καί ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις θά ἐξαπλωθῇ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Μὴ λανθανέτω ὡμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι ἡ παρατηρούμενη σήμερον καταφρόνησις τοῦ Κλήρου ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καί ἡ ἐπικρατοῦσα καί ὁσημέραι κορυφουμένη ἀσέβεια προέρχεται ἐξ αἰτίας τῶν Κληρικῶν ἐκείνων, οἵτινες νεωτερίζουσι καί ποιοῦσι καινοτομίας καί μεταρρυθμίσεις εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ».

Εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι κατεξοχὴν ἐπίκαιρο νά ἀκούσωμε καί τήν ξεκάθαρη φωνὴ τοῦ ἀειμνήστου π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἐπιφανοῦς καί σπουδαίου Κανονολόγου τοῦ 20οῦ αἰῶνος:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἂν εὕρεθῇ ἐνώπιον προτάσεως περὶ κοινοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἢ οἰασθῇποτε ἄλλης ἐορτῆς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων, ὀφείλει νά ἀρνηθῇ καί συζητήσιν κἂν περὶ τοῦ θέματος.

Τοιαύτη συζήτησις πρέπει νά ἀποκλεισθῇ παντὶ σθένει καί πάσῃ θυσίᾳ, διότι ἀποτελεῖ ἀνατροπὴν ἐκ τῶν θεμελιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Δογματικῆς καί ἰδίᾳ τῆς Ἐκκλησιολογίας. Ἡ πιστεύομεν

ὅτι εἴμεθα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἢ δὲν πιστεύομεν...

Ἡ Ἀ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, συνεχίζει, ἠθέλησε νά θεσπίσῃ κοινὸν ἐορτασμόν, ἀλλὰ διὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, οὐχὶ διὰ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς εὐρισκομένους. Δὲν συνεζήτησεν οὔτε μετὰ τῶν Γνωστικῶν, οὔτε μετὰ τῶν Μαρκιωνιτῶν, οὔτε μετὰ τῶν Μανιχαίων, οὔτε μετὰ τῶν Μοντανιστῶν, οὔτε μετὰ τῶν Δονατιστῶν, ἵνα εὕρῃ βάσιν συνεννοήσεως περὶ κοινῶν ἐορτασμῶν. Καὶ ὅτε βραδύτερον ἀπεκόπησαν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἀρειανοί, οἱ Νεστοριανοί, οἱ Μονοφυσῖται, οἱ εἰκονομάχοι κ.λπ., κ.λπ., ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε διανοήθη νά προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετ' αὐτῶν πρὸς θέσπισιν κοινοῦ ἐορτασμοῦ εἴτε τοῦ Πάσχα εἴτε οἰασθῇποτε ἄλλης ἐορτῆς. Ἡ Ἐκκλησία ρυθμίζει τὰ ζητήματα Αὐτῆς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ἀποκλειστικῶς καί μόνον τὸ συμφέρον τῶν μελῶν Αὐτῆς καί οὐχὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐκτὸς Αὐτῆς εὐρισκομένων» («Ενωρία», ἀριθ. 549/10-5-1974).

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ Ὁρθόδοξη στάσις καί ὄχι τὰ ψεύτικα ὁράματα περὶ «Ἀνατολικῆς καί Δυτικῆς Χριστιανοσύνης». **Ἡ Ὁρθόδοξία εἶναι «ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία» καὶ δὲν ἔχει κανένα λόγο νά ἐπιδιώκῃ κοινὸ ἐορτασμό με τοὺς αἰρετικούς, ἐνώσω αὐτοὶ παραμένουν πείσμονες καὶ ἀμετανόητοι εἰς τὴν αἵρεσίν τους.**

Δὲν ἠμπορῶ νά ἀποκρύψω τὴν βαθεῖαν μου λύπην διὰ τὴν πρόσφατη (19-1-2025, ἡμέρα τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ κραταιοῦ ἀγωνιστοῦ καί ὑπερμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἐπισκόπου Ἐφέσου) «Εβδομάδα Προσευχῆς γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Ἐνότητα» εἰς τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν, παρουσίᾳ Ὁρθοδόξου Ἀρχιερέως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί μέ τὴν συμμετοχὴ ἑτεροδόξων ὧλων τῶν «χριστιανικῶν» παραφυάδων, ἀκόμη καί γυναικῶν Προτεσταντικῆς προελεύσεως, πού φέρουν κατ' αὐτοὺς «ιερωσύνην». Αὐτὴ, ὅμως, ἡ ἀντικανονικὴ καί κατὰ παράβασιν Ἱερῶν Κανόνων τοῦ Πηδαλίου συμπροσευχῇ, φοβοῦμαι ὅτι προοιωνίζει τοὺς στόχους καί τοὺς σκοποὺς τῆς καθιερώσεως τοῦ κοινοῦ Πασχαλίου, μέ προοπτικὴ τὴν ἀπρόυπόθετη καί ἀνευ ἐξομαλύνσεως τῶν δογματικῶν καί ἐκκλησιολογικῶν διαφορῶν ἐν καιρῷ ἔνωσιν Ἀνατολῆς καί Δύσεως καί τὴν ἐπίτευξιν τοῦ «κοινου Ποτηρίου», τοῦθ' ὅπερ ὀλοψύχως ἀπευχόμεθα.

Νά συγκλείσω τὸ παρὸν μῆνυμά μου πρὸς τὸ

Συνέχεια στῇ σελ. 39

Πνευματική καρποφορία

(Εγκύκλιος υπ' αριθ. 239/2024)

“Ας εἶναι εὐλογημένη, καλλίκαρπη καὶ εἰρηνική κατὰ Θεόν ἡ νέα Πνευματική καὶ Κατηχητική χρονιά!

Ἡ σημερινή Κυριακή τοῦ σπορέως καὶ συνάμα Κυριακή τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ὁικουμενικῆς Συνόδου σημαίνει τὴν ἐπίσημη ἑναρξί τῆς Πνευματικῆς καὶ Κατηχητικῆς σπορᾶς εἰς τὸ Χριστιανικὸ Γεώργιο τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἰδιαίτερα στρέφεται ἡ προσοχή, ἡ μέριμνα, ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας πρὸς τὴν νεότητά μας, τὰ παιδιά μας, τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες, τοὺς νέους καὶ τὶς νεάνιδες, τὴν μαθητιῶσα καὶ τὴν σπουδάζουσα νεολαία μας, τὴν χρυσὴ ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος τῆς νήσου καὶ τῆς Πατρίδος μας.

Ἀσφαλῶς, ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ λογικοῦ μας Ποιμνίου, καὶ πρωτίστως τῆς νεολαίας μας, δὲν περιορίζεται εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς Κατη-

χητικῆς χρονιάς, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνεται καθ' ὅλον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, μέ τὴν ἀνακύκλησι τῶν Δεσποτικῶν, Θεομητορικῶν καὶ Ἀγιολογικῶν ἑορτῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ἀνύστακτη καὶ ἀδιάκοπη πνευματικὴ καὶ ποιμαντικὴ μέριμνά μας εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πνευματικὴ σπορά τοῦ Θεοῦ Λόγου στὶς καρδιές τῶν συνανθρώπων μας.

Ὁ μέγας πνευματικὸς σπορέυς καὶ γεωργός, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, γράφει σχετικᾶ:

«Ὅσο ἔχουμε καιρὸ, ἅς σπέρνουμε, γιὰ νὰ θερίσουμε... Τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς, τότε θὰ εἶναι ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς ἀμοιβῆς... Ἄν λοιπόν, ὁ παρὼν καιρὸς εἶναι γιὰ σπορά, τότε γιατί συλλέγουμε; Νὰ σκορπᾶμε μέ τὴν ἐλεημοσύνη, αὐτὸ ζητάει ὁ παρὼν καιρὸς» (Ε.Π.Ε. 12, 126).

Συνέχεια στὴ σελ. 40

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 38

Συνέδριόν σας μέ τὶς εὐχές μου, ποὺ ἐξέφρασα εἰς τὴν Πρωτοχρονιάτικη Ἐγκυκλίῳ μου σχετικᾶ μέ τὸ θέμα τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ προσεχοῦς Πασχαλίου.

«**Νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὁ Πανάγαθος Κύριος καὶ Θεός μας, κατὰ τὸ νέον σωτήριο ἐτος 2025 νὰ ἐορτάσωμεν πνευματικῶς, θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως, τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἐπέτειον τῶν 1700 χρόνων ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς πρώτης Ὁικουμενικῆς Συνόδου, «ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Παράσις αὐτῆς» καὶ «μὴ μεταίροντες ὅρια αἰῶνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο». Νὰ ἀπορροφήσωμεν κυριολεκτικῶς τὰ μηνύματα καὶ τὰ διδάγματα, τὰς ἱεροκανονικὰς ἐπιταγὰς καὶ τοὺς Δογματικούς Ὁρους τῆς Ἀγίας αὐτῆς Ἀ' Ὁικουμενικῆς Συνόδου. Τοιοῦτοτρόπως θὰ εἶναι ὄντως ἱερά καὶ πανέροτος καὶ σωτήριος ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ ἐπέτειος, ἀλλὰ καὶ ἀναγεννητικὴ καὶ ἀναπλαστικὴ πνευματικὴ διὰ τὸ αἰώνιον μέλλον τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.**

Νὰ συνεορτάσωμεν θεοπρεπῶς καὶ ἁγιοπρεπῶς τὴν τρισμείστη αὐτὴ ἐπέτειο καὶ ἑορτή. Νὰ συμπανηγυρίσῃ ἐκθύμως καὶ ὁμοθυμαδὸν σύμπασα ἡ Μία Ἀγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία μέ τὰς κατὰ τόπους

Αὐτοκεφάλους Ὁμοδόξους Ἐκκλησίας, ἀποκλειομένων ἐκ τοῦ συνεορτασμοῦ τῶν ἀκοινωνήτων, ἑτεροδόξων, κακοδόξων, αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν. Ἐνας κοινὸς ἀπροϋπόθετος καὶ νεφελώδης ἑορτασμός μέ τὴν «συγκόλλησιν» τῶν ὡς ἄνω ἑτεροδόξων καὶ ἀκοινωνήτων δὲν θὰ ἦτο πνευματικὸς καὶ κατὰ Θεὸν χαροποιὸς καὶ πανευφρόσυνος, ἀλλὰ ἐπιφανειακός, ἀνούσιος καὶ ἐπίπλαστος, διὰ δημιουργίαν ἐντυπώσεων καὶ μόνον. **Πανορθόδοξον, ὅθεν, τυγχάνει τὸ αἶτημα τοῦ Χριστοτεροποῦς συνεορτασμοῦ τῆς λαμπρᾶς καὶ ἱστορικῆς ἐπετείας τῶν χιλίων ἑπτακοσίων (1.700) χρόνων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν μακραῖωνα Ἐκκλησιαστικὴν μας Παράδοσιν καὶ τὰ ἱεροκανονικὰ θέσμινα. Μὴ πρὸς Θεοῦ ἐπικεντρωθῇ ὁ ἐπικοινωνιακὸς διαύλος καὶ ὁ ἐόρτιος προγραμματισμὸς μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βατικανοῦ, ὅπως προμηνύεται, καὶ οὕτω πως ἐπέλθῃ φοβερώτερον σχίσμα εἰς τὸν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ.**

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν». Ἀμήν.

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

«Ἀγωνιῶ πολύ καί φοβᾶμαι, τονίζει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, μήπως ἡ καλλιέργειά σας ἀποβῇ ἀνῶφελος. Καίτοι ἐγὼ δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῶ ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβή μου γιὰ τὸν κόπο τοῦ κηρύγματος. Ἡ θέσις τῶν κηρύκων δὲν εἶναι ἴδια μέ ἐκείνη τῶν γεωργῶν. Ὁ μὲν γεωργός, πολλές φορές δὲν βλέπει καρπούς ὕστερα ἀπὸ τόσους κόπους καὶ ἰδρώτες. Καί ἀπὸ κανένα ἄλλον δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ βρῇ ἀντάξια πρὸς τοὺς κόπους τοῦ παρηγοριά. Γυρίζει λυπημένος καὶ κατηφής ἀπὸ τὸ ἁλῶνι στὸ σπίτι τοῦ καὶ στὴ γυναῖκα τοῦ καὶ στὰ παιδιά τοῦ, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ ἀπαιτήσῃ ἀνταμοιβή γιὰ τὸν πολὺ τοῦ μόχθο. Δὲν συμβαίνει, ὅμως, τὸ ἴδιο μέ μᾶς. Κι ἂν ἀκόμα ὁ λόγος δὲν ἀποδώσῃ καρπὸ, ἀφοῦ ἐμεῖς οἱ κήρυκες καταβάλαμε κάθε κόπο, ὁ Κύριος τῆς σπορᾶς καὶ δικὸς μας Κύριος δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ χάσουμε τίς ἐλπίδες μας καὶ νὰ μείνουμε χωρὶς ἀνταπόδοσι» (Ε.Π.Ε. 12, 664).

«Σπέρνοντας (ὁ Θεὸς Γεωργός τῆς σημερινῆς παραβολῆς τοῦ σπορέως), παντοῦ ἐσπεῖρε. Δὲν ἀπέδωσε βέβαια ὅλος ὁ σπόρος, ἀλλ' ὅμως ἔκανε τὸ ἔργο του... Διότι κι ἂν δὲν διασώθηκε ὅλος ὁ σπόρος, πάντως ἦταν καὶ ἀδύνατον νὰ πάῃ ὅλος χαμένος» (Ε.Π.Ε. 189, 24).

«Σπέρνεις στὸν οὐρανὸ, ὅπου δὲν ὑπάρχει παγωνιά, οὔτε κακοκαιρία, οὔτε ἄλλο τίποτε. Σπέρνεις σέ ψυχές μέ τὴν ἀγάπη, ὅπου κανένας δὲν σοῦ κλέβει ὅ,τι ἐσπεῖρες, ἀλλὰ διατηρεῖται καλά, μέ φροντίδα καὶ σπουδῇ. Ἐσύ νὰ σπέρνῃς. Γιατί νὰ στερῇς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου ὑπέροχο μισθό; Εἶναι μεγάλος ὁ μισθὸς ἐκείνου, πού τακτοποιεῖ τίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων» (Ε.Π.Ε. 23, 362).

«Δὲν ἄρκει νὰ σπείρῃς μιά φορά καὶ νὰ νομίζῃς ὅτι τέλειωσες. Χρειάζεται πολλή φροντίδα καὶ μεγάλη προσοχή ἀπὸ τὸν γεωργό, πού ἐπιθυμεῖ νὰ συλλέξῃ καρπούς. Νὰ κυνηγήσῃ τὰ πουλιά (Λουκ. 11-22), νὰ κόψῃ τὰ ἀγκάθια, νὰ γεμίσῃ τὸ πετρώδες ἔδαφος μέ χώμα, νὰ ἀπομακρύνῃ καὶ νὰ ἀποκλείσῃ κάθε ἐμπόδιο» (Ε.Π.Ε. 23, 56).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ σπόρος, πού ἐδῶ στὴν παραβολή μας εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐκαρποφόρησε, ὅταν «ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη», οὔτε ὅταν ἔπεσε σέ πετρώδες ἔδαφος καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν. Ἀπέδωσε μόνον ἑκατονταπλάσιο καρπὸ, ὅταν ἔπεσε «εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν», δηλαδή εἰς τὴν ἀγαθὴ, ἄκακῃ καὶ καθαρῇ καρδίᾳ. Ὅταν

ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται τὸν καλὸν πνευματικὸν ἀγῶνα, ὅταν μετανοῇ εἰλικρινῶς, ὅταν λατρεύῃ ἀληθινά, «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» τὸν Πανάγιον Τριαδικὸν Θεὸν μας καὶ ὅταν συμμετέχῃ «ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ» εἰς τὰ ἁγιαστικά Ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀναγεννᾷ πνευματικῶς τὸν ἄνθρωπον, καθὼς εὕρισκει **«καρδίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν»**.

Εἰς αὐτὸ στοχεύουμε οἱ ἐργάτες τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας. Ὁ πνευματικὸς σπόρος τοῦ Θεοῦ νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ νὰ μεταμορφώσῃ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν νέων ἀνθρώπων.

Ἰδιαίτερη ποιμαντικὴ μέριμνα καταβάλλεται καὶ αὐτὴ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ χρονιά μέ τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα, τὰ Ἑσπερινὰ Κηρύγματα, τίς Ὁμάδες Μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τίς ἄτυπες Σχολές Γονέων καὶ Κηδεμόνων, τὰ τμήματα ἐκμαθήσεως τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τὴν λειτουργία παραδοσιακῶν ὁμῶν.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω, καὶ πρωτίστως ἡ συμμετοχή μας εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν τοῦ Εὐλογητοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν Μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα εἰς τὰ Ἱερὰ Μυστήρια τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ Θ. Κοινωνίας, μᾶς χαρίζουν τὸ ὑπέρτατο ἀγαθὸ τῆς Θείας Χάριτος.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ἐναρξὶς τῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον 12 ἢ τὴν Κυριακὴν 13 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Καὶ ἡ Σχολὴ Γονέων καὶ Κηδεμόνων ἀρχίζει τὸ Σάββατον 12/10 στὸ Πνευματικὸν Κέντρον Ποταμοῦ καὶ τὴν Κυριακὴν 13/10 στὸ Λεοντσίνειον Πνευματικὸν Κέντρον Κεραμωτοῦ, ὥρα 7μ.μ. ἀντιστοίχως.

Τίς ἡμέρες καὶ ὥρες λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων, πού θὰ γίνωνται **στὴ Χώρα, τὸ Λιβᾶδι, τὸν Κάλαμο, τὰ Φράτσια, τὸν Αὐλέμωνα, τίς Καρβουνάδες, τὸν Ποταμό, τὴν Ἁγία Πελαγία καὶ τὸν Καραβᾶ** θὰ πληροφορηθῇτε ἀπὸ τοὺς Αἰδεσμι. Ἐφημερίους σας. Ὁμοίως, καὶ γιὰ τίς Ὁμάδες Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς, τὰ τμήματα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τὰ παραδοσιακὰ χορευτικὰ συγκροτήματα.

Σὰς εὐχομαι καλὴν ὑγίειαν σώματος καὶ ψυχῆς καὶ κάθε βιοτικὴν καὶ πνευματικὴν εὐλογίαν. Καλὴ πρόοδος τὰ παιδιά μας, καὶ καλὴ δύναμις στὰ ἔργα σας,

† ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Σχολή Γονέων μηνός 'Οκτωβρίου 2024

Τό Σάββατο 12 'Οκτωβρίου 2024 στο Πνευματικό Κέντρο Ποταμού και την Κυριακή 13 'Οκτωβρίου 2024 στο Λεονταίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, περί ώραν 7:00 μ.μ., έγινε ή πρώτη γιά τό νέο εκκλησιαστικό έτος (2024-2025) μηνιαία Σύναξη της Σχολής Γονέων και Κηδεμόνων.

'Ομιλητής ό Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος-Ιατρός π. Πέτρος Μαριιάτος μέ θέμα «Οι ληστές».

Η όμιλία του π. Πέτρου Μαριιάτου πραγματεύθηκε την άνησυχητική άπομάκρυνση των νέων από την Έκκλησία και τίς βαθύτερες αίτίες, πού οδηγούν σε αυτή την άπόσταση.

Έμβαθύνοντας από ζήτημα της άπουσίας των νέων από την Έκκλησία, ό π. Πέτρος αναφέρεται στην πρόκληση της άπάρνησης του έγώ, πού άπαιτεί ό Χριστός ως προϋπόθεση γιά τη σωτηρία και την άθανασία. **Αυτή ή «απαίτηση» αντιβαίνει στην κυρίαρχη κουλτούρα του δικαιωματισμού και της αυτοπροβολής, καθιστώντας τη δύσκολη γιά τούς νέους, πού μεγαλώνουν σε έναν κόσμο έπικεντρωμένο στην άτομικότητα και τά δικαιώματα. Η άρνηση της άπάρνησης του έγώ οδηγεί συχνά στην άρνηση της ύπαρξης του Θεού, λόγω του μηχανισμού της ψυχολογικής άμυνας. Μέσω αυτής της άρνησης, άποφεύγεται ή ήθική εύθύνη και ή έσωτερική πάλη, οδηγώντας στην άθεία, ή όποία άποτελεί πηγή δυστυχίας εξαιτίας της άπομάκρυνσης από τη θείκη παρουσία.**

Ό όμιλητής μας αναφέρθηκε επίσης στή σπουδαιότητα της έμπειρίας του Θεού μέσα από τά Μυστήρια της Έκκλησίας, όπως τό Βάπτισμα και τη Θεία Εύχαριστία. Ό π. Πέτρος εξήγησε ότι μέσω αυτών των Μυστηρίων, ή φύση θεούται και μεταμορφώνεται πνευματικά, διατηρώντας ταυτόχρονα τη φυσική της ύπόσταση. Η μυστικιστική αυτή έμπειρία θεωρείται ουσιώδης γιά τη χριστιανική ζωή, καθώς παρέχει την πραγματική παρουσία του Χριστού και γεμίζει τούς πιστούς μέ χαρά και πνευματική πληρότητα.

Στή συνέχεια, ό π. Πέτρος αναφέρθηκε στίς

άνθρώπινες αδυναμίες, όπως την ιδιοτέλεια, τό ψέμα, την κατάκριση και την όκνηρία, πού οδηγούν σε πνευματικές πτώσεις και προδοσία της Πίστης, τονίζοντας παράλληλα την ανάγκη της μετάνοιας και της έξομολόγησης ως θεραπευτικών μέσων γι' αυτές τίς πτώσεις και ως τρόπων άποκατάστασης της ενότητας μέ τόν Θεό.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην ανάγκη πνευματικής καλλιέργειας και θεολογικής κατανόησης, ώστε **οι νέοι νά μπορέσουν νά ανακαλύψουν τη χαρά**

και τό νόημα της Πίστης. Η Πίστη δέν είναι άπλώς καθήκον ή ρουτίνα, αλλά δικαίωμα και πηγή χαράς, τό όποίο οι νέοι συχνά άπεμπολούν άθελα τους. Η έπανασύνδεση μέ την Πίστη μπορεί νά προσφέρει νόημα και σκοπό σε έναν κόσμο πού κυριαρχείται από ύλιστικές αξίες και εφήμερες άπολαύσεις.

Ό π. Πέτρος κάλεσε τούς γονείς και τούς παππούδες νά καθοδηγήσουν τά παιδιά τους στην Πίστη μέσω του παραδείγματος και της αγάπης, άποφεύγοντας τόν καταναγκασμό και τη διδακτική αύστηρότητα. Η δύναμη του παραδείγματος θεωρείται πιό άποτελεσματική από τίς λεκτικές διδασχές, ενώ προτείνεται ή συμμετοχή στή Θεία Λατρεία και ή έμπειρία της κοινότητας της Έκκλησίας.

Η όμιλία ολοκληρώθηκε μέ βαθιά θεολογική **άνάλυση της Σταύρωσης του Χριστού και του νοήματός της γιά τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ό π.Πέτρος υπογράμμισε ότι ή Πίστη θά παραμείνει ακλόνητη, ακόμα και σε έναν κόσμο γεμάτο προκλήσεις και άμφισβητήσεις, καθώς βασίζεται στην αλήθεια του Έρωι Εύαγγελίου και στή ζωντανή παρουσία του Χριστού μέσω των Μυστηρίων της Έκκλησίας. Η διαχρονική αυτή αλήθεια παρέχει έλπίδα και προοπτική σωτηρίας γιά τούς πιστούς, ενώ ή Έκκλησία παραμένει ή ζωντανή κοινότητα, πού βιώνει και μεταδίδει αυτή την Πίστη.**

Εύχαριστούμε τόν π. Πέτρο γιά την σπουδαία και έμπεριστατωμένη -όπως πάντα άλλωστε- αυτή του όμιλία, πού τόσο ώφέλεια έχει νά προσφέρει σ' όλόκληρη την χριστιανική οικογένεια!

Σχολή Γονέων μηνός Νοεμβρίου 2024

Στή Σχολή Γονέων της Μητροπόλεώς μας όμιλησε γιά τόν μήνα Νοέμβριο (16 καί 17 Νοεμβρίου 2024) ό **Άρχιμανδρίτης Ιωάννης Κόγκαν**, παρουσιάζοντας τήν αὐτοβιογραφία του μέ τίτλο **«Από τήν αἰχμαλωσία στό φῶς(ή ζωή ενός μετανοήμενου ανθρώπου)»**.

Ο Άρχιμανδρίτης Ιωάννης Κόγκαν, ἕνας Ρῶσος Ἱερομόναχος, μᾶς ἀφηγήθηκε τήν αὐτοβιογραφία του, τή συναρπαστική του πορεία ἀπό τήν ἀθεΐα στήν πίστη καί τήν πνευματική ἀφύπνιση, πού βίωσε. Γεννημένος στή Σοβιετική Ένωση, μεγάλωσε σέ ἕνα καθεστῶς ἐχθρικό πρὸς τή θρησκεία, ὅπου ἡ ἐκκλησιαστική ζωή ἦταν ὑπὸ διωγμῶ.

Ἀρχικά, ὁ π. Ιωάννης Κόγκαν ξεχωρίζε γιά τό λογοτεχνικό καί ποιητικό του ταλέντο. Ἐκφραζόταν μέσα ἀπό τήν ποίηση, ἀναζητώντας ἀπαντήσεις σέ ὑπαρξιακά ἐρωτήματα. **Τό πρῶτο του μεγάλο βήμα πρὸς τήν πίστη ἔγινε ὅταν ἐπισκέφθηκε τή Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σεργίου**, ὅπου εἶχε μία πνευματική ἐμπειρία πού τόν συγκλόνισε. Ἐκεῖ, αἰσθάνθηκε πῶς ὁ ἴδιος ὁ Θεός τόν καλοῦσε νά γίνει βαπτισμένος χριστιανός.

Ἡ πρώτη του ἐξομολόγηση ὑπῆρξε καθοριστική. Βίωσε μία ἔντονη συνειδητοποίηση τῶν ἁμαρτιῶν του καί τῆς ἀπόστασής του ἀπὸ τόν Θεό. Ἡ μετάνοιά του ἦταν βαθιά καί εἰλικρινής καί ἀμέσως ἔνοιωσε νά τόν πλημμυρίζει ἡ **Χάρις τοῦ Θεοῦ**. Ἐνα ἄορατο χέρι τόν καθοδηγοῦσε πλέον σέ μία νέα πορεία, ἐντελῶς διαφορετική ἀπὸ αὐτήν, πού εἶχε φανταστεί. Ἡ πνευματική του ἀναγέννηση συνοδεύτηκε ἀπὸ διωγμούς, καθώς ἡ Σοβιετική Ένωση δέν ἀνεχόταν τή Χριστιανική Πίστη. Οἱ πιστοὶ ζοῦσαν μέ τόν φόβο τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖες συνελάμβαναν, ἀνέκριναν καί φυλάκιζαν ὅσους ἐξέφραζαν τή θρησκευτική τους ταυτότητα.

Παρά τούς διωγμούς, ὁ π. Ιωάννης συνέχισε τόν δρόμο του. Ἐλαβε μέρος σέ μυστικές βαπτίσεις καί συμμετεῖχε σέ μία κρυφή κοινότητα πι-

στῶν, πού τύπωναν καί διέδιδαν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους. Τά κείμενα αὐτά διακινούνταν μέ μυστικότητα, καθώς ἡ κατοχή καί διανομή θρησκευτικῶν βιβλίων μπορούσε νά ὀδηγήσει σέ βαριές ποινές. Στίς περιγραφές του, παρουσιάζει τή σκληρή πραγματικότητα τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος: τήν παρακολούθηση, τόν φόβο τῆς καταγγελίας καί τόν διαρκή κίνδυνο τῆς φυλάκισης.

Ἡ ἀπόφασή του νά ἀκολουθήσει τήν ἱερωσύνη δέν ἦταν εὐκόλη. Χρειάστηκε νά ἀφήσει πίσω του τά πάντα: τήν οἰκογένεια καί τήν καριέρα του ὡς λογοτέχνη, ἀκόμα. Μέ γενναιοῦτητα, διέλεξε τόν δρόμο τῆς θυσίας, ἀρνούμενος τά ἐγκόσμια καί ἀφιερώνοντας τόν ἑαυτό του στόν Χριστό. Ἐξῆσε διωγμούς, στερήσεις καί πνευματικές δοκιμασίες, ὅμως σέ ὅλα αὐτά ἐβλεπε τό χέρι τοῦ Θεοῦ νά τόν καθοδηγεῖ. Κάθε ἐμπόδιο πού ἀντιμετώπιζε, κάθε πόνος πού βίωνε, μετατρεπόταν σέ μία εὐκαιρία γιά μεγαλύτερη Πίστη καί ἀφίερωση.

Τό βιβλίο του, πού μᾶς παρουσιάζει, ἀποτελεῖ ἕνα συγκλονιστικό ὁδοιπορικό Πίστης. Μέ ἔντονο λογοτεχνικό ὕφος καί ποιητική διάθεση, περιγράφει τό πέρασμά του ἀπὸ τήν ἀμφισβήτηση στή βεβαιότητα, ἀπὸ τήν πλάνη στήν ἀλήθεια. Ἡ γραφή του εἶναι ζωντανή, γεμάτη εἰκόνες καί συναισθήματα, καταφέρνοντας νά μεταδώσει στόν ἀναγνώστη τή συγκίνηση καί τή δύναμη τῆς μεταστροφῆς του. Ἡ αὐτοβιογραφία του θυμίζει τίς «Ἐξομολογήσεις» τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου, καθώς δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἀφήγηση γεγονότων, ἀλλά μία εἰλικρινής ἐξομολόγηση ψυχῆς πού ἐπιδιώκει νά νοουθετήσει καί νά ἐμπνεύσει.

Ὅπως σημειώνει ὁ ἴδιος στο βιβλίο του: **«Γι' αὐτή τήν Ἀγάπη (σ.σ. γιά τόν Θεό) καί γιά τόν ἀληθινό δρόμο πού ὀδηγεῖ σ' Αὐτήν, θέλω νά μιλήσω σέ ὅλους αὐτοὺς πού ὑποφέρουν καί ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια ἀκόμη, καί ἰδιαίτερα τό πραγματικό νόημα τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας.** Ἀποκαλύ-

Συνέχεια στή σελ. 43

Σχολή Γονέων μηνός Δεκεμβρίου 2024

Τό Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 2024 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμού καί τήν Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 2024 στό Λεοντοίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ ἐγίνε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων. Ὁμιλητής ὁ **ἱερολογιώτατος Ἱεροδιάκονος π. Ἱερόθεος Κρητικός** μέ θέμα **«Ἡ δογματική διάσταση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου»**. Ἡ ὁμιλία ἔλαβε χώρα στά πλαίσια τῆς Σχολῆς Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, συγκεντρώνοντας τό ἐνδιαφέρον ἀρκετῶν πιστῶν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ὁ π. Ἱερόθεος, μέ βαθιά θεολογική εὐαισθησία, παρουσίασε μία εἰς βάθος θεώρηση τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου, δίνοντας ἔμφαση στήν δογματική του διάσταση. Ξεκίνησε ἀπό τίς βασικές ἀρχές τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας, ἐστιάζοντας στή δημιουργία τῆς ἐνιαίας ἀνθρώπινης φύσεως ἀπό τόν Θεό, πού διεσπάσθη μέ τό προπατορικό ἁμάρτημα, καί τῆς «διαίρεσής» τῆς στά δύο φύλα. Ἡ ἐνότητα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, εἶπε, εἶναι ἀρχέγονη καί θεμελιακή καί ἡ διάκριση τοῦ ἀνθρώπου σέ ἄνδρα καί γυναῖκα συνεκφαίνεται μέ τόν ἱστορικό χρόνο.

Σέ αὐτήν τήν περίπτωση, ἐξαιτίας τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἐμφανίζεται τό μυστήριον τοῦ γάμου, πού ὡς ὁ ὁμιλητής ἀνέφερε,

δέν ἀποτελεῖ μόνο μία κοινωνική σύμβαση ἢ ἠθική σχέση, ἀλλά εἶναι ἓνα μέσο ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καί μία προφητική εἰκόνα τῆς τελικῆς σωτηρίας στόν μέλλοντα αἰῶνα. Ἡ ἐντολή ἐνώσεως τῶν δύο φύλων «εἰς σάρκα μίαν» δίδεται διότι ἔχει προηγηθεῖ ἡ διαφοροποίηση καί ἀπαιτεῖται ἡ ἐπανένωσή τους.

Μέ βάση τήν Ἁγία Γραφή καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέδειξε τή σωτηριολογική διάσταση τοῦ γάμου ὡς ὑπέρβαση τῆς διάσπασης τῆς μεταπτωτικῆς ἀνθρώπινης φύσεως. Μέσα ἀπό τήν ἐνωση τῶν δύο φύλων «εἰς σάρκα μίαν», τό μυστήριο ἀποκαθιστᾷ τήν ἀνθρώπινη φύση καί λειτουργεῖ λυτρωτικά, ὁδηγώντας σέ μία βαθύτερη ἐνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Τέλος, ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι ὁ γάμος, ὡς Μυστήριο, ἀποτελεῖ δρόμο πρὸς τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, προετοιμάζοντας τούς συζύγους γιά τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ ὁμιλία ἀπετέλεσε μία μοναδική εὐκαιρία γιά τούς συμμετέχοντες νά ἐμβαθύνουν στήν θεολογική κατανόηση τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου καί νά ἐνισχύσουν τήν πνευματική τους ζωή. Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας εὐχαριστεῖ θερμῶς τόν **π. Ἱερόθεον Κρητικόν** γιά τήν σημαντική του συμβολή καί ὅλους ὅσοι συμμετείχαν, καί προσκαλεῖ τό κοινόν σέ ἐπόμενες ἐκδηλώσεις πνευματικοῦ ενδιαφέροντος.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 42

πτοντας ἐξομολογητικά τό μυστικό τῆς μετατροπῆς μου στό Θεό καί τὰ ἐπακόλουθα, θαυμαστά γεγονότα τῆς ζωῆς μου, δέν ἔχω σέ καμία περίπτωση πρόθεση νά παρουσιάσω τόν ἑαυτό μου ὡς ἄν ἐλκετό - μή γένοιτο!

Ὁ σκοπός μου εἶναι νά μοιρασθῶ ἐκείνη τή θεϊκή ἐμπνευση πού μοῦ χάρισε ὁ Κύριος, γιά νά ἀποτινάξω τό σκοτάδι, νά βαδίσω πρὸς τό Φῶς καί νά βοηθῶ ὅλους ἐκείνους πού εἶναι ἐτοιμοί νά ἀντιληφθοῦν καί νά ἀποδεχτοῦν τή σωτήρια ἐπίδραση Του. Εὐχόμαι νά φλογιστοῦν οἱ καρδιές τους μέ τή

λαχτάρα νά βροῦν τήν πραγματική εὐτυχία, τήν ὁποία δίνει μονάχα ὁ Δημιουργός μας καί κανεῖς ἄλλος».

Τό θέμα αὐτό ἦταν πρωτότυπο καί ἐντυπωσιακό στή Σχολή Γονέων. Ἀκολούθησε ἐποικοδομητική συζήτηση μέ τόν ἀπλοϊκό τρόπο τοῦ π. Ἰωάννη καί βγῆκαν ἐποικοδομητικά συμπεράσματα γιά τόν ἀγῶνα ἐνός ἀνθρώπου, πού παλεύει μέσα σέ ἓνα ἀρνητικό-ἄθεο περιβάλλον καί ἀναζητεῖ τήν ἀλήθεια καί τόν μόνο ἀληθινό Θεό.

Τόν εὐχαριστοῦμε θερμά τόν π. Ἰωάννη γιά τίς πνευματικές του ἐμπειρίες, πού μᾶς μετέδωσε.

Σχολή Γονέων μηνός 'Ιανουαρίου 2025

Όμιλητής στην Σχολή Γονέων για τόν μήνα 'Ιανουάριο (18 καί 19-01-2025) ήταν ο **Γενικός 'Αρχιερατικός 'Επίτροπος τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως μας Πρωτ/ρος π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος** μέ θέμα «**Ἡ ἐπιτυχία τῶν παιδιῶν μας στήν σημερινή κοινωνία** (μία ἄλλη θεώρηση τῆς ἐπιτυχίας)».

Ὁ ὁμιλητής μας ἀσχολήθηκε μέ τήν ἔννοια τῆς ἐπιτυχίας στή σύγχρονη κοινωνία, ἐξετάζοντας τά κοινωνικά πρότυπα, πού καθορίζουν τήν ἐπιτυχία καί τήν ἐπιρροή τους στή διαμόρφωση τῶν στόχων τῶν παιδιῶν καί τῶν γονέων. Ἀρχικά, ὅρισε τήν ἐπιτυχία ὡς τήν θετική κατάληξη μιᾶς προσπάθειας ἢ τήν ἀποδοχή ἀπό τό κοινό, ὅπως φαίνεται στίς ἀκαδημαϊκές καί ἐπαγγελματικές διακρίσεις, ἀλλά καί στήν κοινωνική προβολή. Παράλληλα, ἐπισημάνθηκε ὅτι **τά σάνταρ αὐτά ἀντικατοπτρίζουν τή γενικότερη κοσμοθεωρία τῆς κοινωνίας, ὁδηγώντας τούς γονεῖς νά ἐπιδιώκουν γιά τά παιδιά τους ἐπιτυχίες σύμφωνες μέ τά κοινωνικά πρότυπα, ἀνεξαρτήτως ἠθικῶν περιορισμῶν.**

Ἐνα σημαντικό μέρος τῆς ὁμιλίας ἀναφέρθηκε στή σχέση μεταξύ ἐπιτυχίας καί εὐτυχίας, παρατηρώντας ὅτι **οἱ γονεῖς ἐπιδιώκουν τήν ἐπιτυχία τῶν παιδιῶν τους γιά νά τούς ἐξασφαλίσουν εὐτυχία, πού ὀρίζεται ὡς πλήρης ἱκανοποίηση καί εὐνοϊκή συγκυρία.** Ὁ π. Παναγιώτης ὑπογράμμισε, ὅμως, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν πιστεύει στήν τύχη, ἀλλά στό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου, πού τοῦ ἐπιτρέπει νά ἐπιλέγει τόν δρόμο του ἀνεξάρτητα ἀπό κοινωνικές πιέσεις.

Ἐπιπλέον, ὁ ὁμιλητής μας ἐξέτασε τά πρότυπα πού ἡ κοινωνία προβάλλει ὡς ἐπιτυχημένα, ὅπως τήν ὑλική ἀνεση, τήν κοινωνική προβολή καί τήν ἐπαγγελματική-κοινωνική καταξίωση. Αὐτό τό σύγχρονο πρότυπο ἐπιτυχίας προβάλλεται ἔντονα ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, τό διαδίκτυο, καί τά ἐκπαιδευτικά συστήματα, ὁδηγώντας τά παιδιά σέ ἕνα κυνήγι ὑλικῶν

ἀγαθῶν καί ἐπιφανειακῆς εὐτυχίας. Αὐτό ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά ἀναπτύσσεται μία ἀνταγωνιστική κοινωνία, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ βία, ἡ ἀπάτη καί ἡ ἀνταγωνιστική συμπεριφορά.

Στή συνέχεια, ἀναφέρθηκε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός μας, **στήν ἐπίδραση τῶν κοινωνικῶν προτύπων καί στήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν. Οἱ γονεῖς, ὡς παιδαγωγοί, μεταδίδουν στά παιδιά τους τίς ἀρχές τῆς κοσμοθεωρίας τους καί διαμορφώνουν τή**

θρησκευτική καί κοινωνική συνείδηση τῶν παιδιῶν τους. Κι ἔτσι, ἐνῶ παλαιότερα τά θρησκευτικά πρότυπα ἔπαιζαν κεντρικό ρόλο στήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν, σήμερα ἡ θρησκεία εἶναι συχνά σέ δεύτερη μοίρα, καθὼς παιδιά καί γονεῖς ἀσχολοῦνται μέ ἄλλες δραστηριότητες, πού θεωροῦνται πιό «χρήσιμες» γιά τήν κοινωνική ἐπιτυχία.

Σέ ἀντίθεση μέ τά κοσμικά πρότυπα, ὁ π. Παναγιώτης

μᾶς εἶπε ὅτι ἡ ἀληθινή ἐπιτυχία εἶναι πορεία πρὸς τήν ἀγιότητα, πού βασίζεται στή χριστιανική ἀγάπη καί τήν ταπεινότητα. Μέσω παραδειγμάτων ἀπό τήν Ἀγία Γραφή (ὕμνος τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τό Εὐαγγέλιο τῶν Ἀποκρῶν) ἀναδείχθηκε ὅτι ἡ πραγματική ἐπιτυχία δέν μετριέται μέ ὑλικά κριτήρια, ἀλλά μέ τήν ἀγάπη, τή συγχώρεση, καί τήν ἀνθρωπιά.

Ἀκόμη, κατέδειξε τόν ρόλο τῶν ἠθικῶν προτύπων ζωῆς, ὅπως ἀθλητῶν πού ἀντιπροσωπεύουν τήν ταπεινότητα καί τήν ἀφοσίωση σέ ἀληθινές ἀξίες. Ὁ ὁμιλητής μας μᾶς πρότεινε νά **προβάλλονται αὐτά τά πρότυπα στά παιδιά, ὥστε νά ἀποφύγουν τά ἄρνητικά κοινωνικά στερεότυπα καί νά ἀναζητήσουν τήν ἐπιτυχία μέ τρόπο πού προσφέρει ἀληθινή εὐτυχία καί πληρότητα, μαθαίνοντας νά διαχωρίζουν τήν κοσμική ἀπό τή θεϊκή ἐπιτυχία.** Ἡ κοσμική ἐπιτυχία ὀρίζεται ὡς ἡ κατάκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν, κοινωνικῆς καταξίωσης καί δύναμης, ἐνῶ ἡ θεϊκή

Συνέχεια στή σελ. 46

Σχολή Γονέων μηνός Φεβρουαρίου 2025

Τό Σάββατο 15 Φεβρουαρίου 2025 στο Πνευματικό Κέντρο Ποταμού καί τήν Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 2025 στο Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων μέ ὁμιλητή **τόν Θεολόγο Καθηγητή τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Γεώργιο Λουράντο μέ θέμα: «Μητέρα: Ἐλπίδα καί θεμέλιο τοῦ γένους».**

Ἐξέτασε ὁ ἀγαπητός μας Γιώργος τή σημασία τῆς μητέρας ὡς κεντρικῆς προσωπικότητος στήν οἰκογένεια καί τήν κοινωνία, ἀναγνωρίζοντας τόν ἥρωικό καί ἀπόλυτο ρόλο τῆς σέ ὅλη τήν ἱστορία. Ἡ μητέρα ἀποτελεῖ τήν πιό σημαντική καί σπουδαία μορφή γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, γι' αὐτό καί τό 1914 θεσπίστηκε ἡ Παγκόσμια Ἡμέρα τῆς Μητέρας, γιορτάζοντάς τήν τή δευτέρα Κυριακή τοῦ Μαΐου σέ πολλές χώρες, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς Ἑλλάδας, ὅπου ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός ξεκίνησε τό 1928.

Ἡ μητέρα εἶναι ὁ στυλοβάτης τοῦ σπιτιοῦ καί τῆς κοινωνίας, πού ἀπλώνει γύρω τῆς τήν καλοσύνη καί τήν ἀγάπη. Ἡ ἐπιρροή τῆς διαμορφώνει χαρακτήρες, καθώς παρέχει τόσο τήν ὑλική, ὅσο καί τήν ψυχική στήριξη στά παιδιά τῆς. Ἡ πρακτική ἀξία τῆς μητρικῆς ἀγάπης καί οἱ διδασκαλίες τῆς ἐπηρεάζουν καί τίς ἐπόμενες γενιές, καθώς συνεργάζεται μέ τήν κοινωνία καί ἐνσωματώνει σέ αὐτήν τίς παραδόσεις καί τίς ἀξίες τοῦ λαοῦ.

Ἡ μητέρα προσφέρει ἐπίσης ἠθικές καί ψυχικές ἀρχές, συμβάλλοντας στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τῆς μέ γνώση καί σοφία. Οἱ ἀξίες καί οἱ ἀρχές, πού μεταδίδει στήν ψυχή τῶν παιδιῶν τῆς εἶναι ἀνεκτίμητες, καθώς τίς μεταβιβάζει χωρίς νά τό ἀντιλαμβάνονται, μέ ἀποτέλεσμα νά διαμορφώνεται ὁ χαρακτήρας τους. Αὐτές οἱ ἀρχές διατηροῦνται ἀκόμη καί μετά τόν θάνατο τῆς, καθώς ἡ μνήμη καί ἡ κληρονομιά τῆς συνεχίζουν νά ζοῦν στά παιδιά τῆς.

Τό κείμενο παραθέτει ἀπόψεις σοφῶν καί φιλοσόφων, πού ὑπογραμμίζουν τή σημασία τῆς μητέρας στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν καί τή διαμόρφωση τῆς κοινωνίας. Μάλιστα, ἀναφέρεται στή σοφή παροιμία, πού δηλώνει ὅτι ἡ σωστή ἀνατροφή τῶν θυγατέρων ἐπηρεάζει τήν ἐπόμενη γενιά καί ὅτι ἡ θετική ἢ ἀρνητική ἐπίδραση τῆς μητέρας μπορεῖ νά καθορίσει τή ζωή τῶν παιδιῶν τῆς.

Μέσα ἀπό συγκινητικές ἀφηγήσεις καί παραδείγματα, ὁ ὁμιλητής μας ἀποκάλυψε τή φυσική καί συναισθηματική δύναμη, πού ἔχει μιά μητέρα, καθώς καί τή μοναδικότητά τῆς νά ἀντιμετωπίζει τίς προκλήσεις χωρίς καμμία ἀποδοχή ἀνταλλάγματος, παρά τήν θυσία τῶν δικῶν τῆς ἐπιθυμιῶν. **Ἡ γυναίκα μπορεῖ νά κρατήσει τήν οἰκογένεια ἐνωμένη καί εὐτυχισμένη, παρά τίς ἀντιξοότητες καί τίς δυσκολίες, πού**

μπορεῖ νά προκύψουν.

Σημαντικό εἶναι ἐπίσης τό γεγονός, ὅτι οἱ ἀρχές καί οἱ ἀξίες, πού μεταδίδει ἡ μητέρα στά παιδιά τῆς εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τή σωστή τους ἀνάπτυξη. Τά πρώτα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς ἑνός παιδιοῦ εἶναι κρίσιμα γιά τήν ἀνάπτυξή του καί ὅτι ὅποιαδήποτε λάθη στήν ἀνατροφή του μπορεῖ νά ἔχουν δραματικές συνέπειες στήν ἐνήλικη ζωή του.

Ἡ ἀληθινή μητέρα δέν ἀπαιτεῖ ἀναγνώριση ἢ εὐγνωμοσύνη. Προσφέρει ἀνιδιοτελῶς τήν ἀγάπη, τή φροντίδα καί τήν ὑποστήριξη, καί ἡ χαρά τῆς πηγάζει ἀπό τήν εὐτυχία τῶν παιδιῶν τῆς. Αὐτή ἡ ἀφοσίωση τήν καθιστά ἀναντικατάστατη, καθώς μπορεῖ νά γευτεῖ τή μεγαλύτερη εὐτυχία μέσα ἀπό τίς ἐπιτυχίες τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἐνῶ παράλληλα παλεύει μέ τίς δικές τῆς ἀνησυχίες καί προκλήσεις.

Ἀναφέρονται ἡ ἀνάγκη γιά μιά ἰσχυρή πνευματική βάση καί ἡ σύνδεση μέ τό Θεό ὡς καθο-

Συνέχεια στή σελ. 46

ριστικοί παράγοντες για την ευτυχία της μητέρας και την ποιότητα της ανατροφής της. Η μητέρα, πού διατηρεί μία πνευματική ζωή και προσεύχεται, είναι σέ θέση νά προσφέρει στά παιδιά της σταθερότητα καί καθοδήγηση.

Η σύγχρονη μητέρα, ωστόσο, αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις. Ο κόσμος προσδεύει καί οί γυναίκες καλοῦνται νά ἐπιλέξουν ανάμεσα στή μητρότητα καί μία καριέρα. Τό κείμενο αναγνωρίζει τήν ἀξία τῆς προσωπικῆς ἀνάπτυξης καί τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑπογραμμίζει τήν ἀνάγκη γιά ἰσορροπία ανάμεσα στά δύο. Η μητρότητα, παραμένει μία ἀπό τίς πιό σημαντικές καί ὑπεύθυνες «δουλειές».

Ἐπίσης, ἀναφέρεται ἡ ἀνάγκη γιά ὑποστήριξη καί ἀλληλεγγύη ἀπό τήν πολιτεία καί τήν κοινωνία. Εἶναι ἀπαραίτητο οί γυναίκες νά νιώθουν στήριξη καί ἀναγνώριση.

Ἐστίασε ὁ ὁμιλητής μας στή βαθιά ἀγάπη, πού ἔχει ἡ μητέρα γιά τά παιδιά της, τήν καλοσύνη καί τή θυσία, πού τήν χαρακτηρίζει, καθώς καί τήν ἰκανότητά της νά προσφέρει ὅλα ὅσα χρειάζονται γιά νά γίνουν οἱ ἄνθρωποι, κοινωνικοί, ἡθικοί καί πνευματικά ἰσχυροί. Ἡ γνήσια μητέρα εἶναι πάντοτε σέ θέση νά ξεπερνᾷ τίς δυσκολίες καί νά παραμένει ἐνεργή στή ζωή τῶν παιδιῶν της, καθώς ἀγωνίζεται ἀδιάκοπα γιά τήν εὐημερία τους.

Στό κλείσιμο τοῦ κειμένου, ὑπογραμμίζεται ὅτι ἡ **μητρική ἀγάπη εἶναι ἡ πιό ἰσχυρή δύναμη τῆς κοινωνίας, πού διασφαλίζει τήν προοπτική καί τήν εὐημερία τῶν ἐπόμενων γενεῶν. Ἡ μητέρα εἶναι τό πρότυπο καί ἡ ἀσπίδα τῶν παι-**

διῶν της, καί μέσα ἀπό τήν ἀγάπη καί τήν υποστήριξή της, διαμορφώνει τούς πολίτες τοῦ κόσμου, σέ μία κοινωνία γεμάτη ἀξίες, σεβασμό καί ἀνθρωπιά.

Ἡ μητέρα εἶναι ἓνα μοναδικό καί ἀναντικατάστατο πρόσωπο στή ζωή μας, τό ὁποῖο ἀξίζει ἀναγνώριση καί σεβασμό, ἐπισημαίνοντας τή σημασία τῆς μητρότητας, πού παραμένει ἀνεκτίμητη σέ ὅλες τίς ἐποχές καί κοινωνίες.

Ἦταν μία πληρέστατη εἰσήγηση, γιά τήν μητέρα. Ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ὁμιλητής μας ἡ μητέρα εἶναι πάνω ἀπό τούς παιδαγωγούς καί ἔχει τέτοια δύναμη, τέτοια δυνατότητα καί χάρη, πού μπορεῖ νά μεταμορφώνει τά παιδιά της, ἀφοῦ βέβαια εἶναι συνδεδεμένη μέ τόν ἀγωγό, τόν πνευματικό ἀγωγό τῆς θεότητος, τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί προσφέρει αὐτά πού τήν φωτίζει ὁ Θεός.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κλείνοντας τό πολύ ζωτικό καί ἐνδιαφέρον αὐτό θέμα καί ἀφοῦ συνεχάρη τόν ὁμιλητή Γιώργο Λουράντο, ἀνέφερε παραδείγματα ὑπερπολύτεκνων μητέρων τοῦ 20οῦ καί τοῦ 21οῦ αἰῶνα.

Τήν Πρεσβυτέρα Εὐθυμία τοῦ ἁγιασμένου μαρτυρικοῦ Ἱερέως π. Γεωργίου Σκρέκα, τήν εὐλογημένη μητέρα Μαρία τοῦ ἀειμνήστου Χαλκίδος Μητροπολίτη Νικολάου (Σελέντη), τήν καταξιωμένη μητέρα Ξανθούλα τοῦ σημερινοῦ Μητροπολίτη Ὑδρας Ἐφραίμ καί τοῦ σημερινοῦ Μητροπολίτη Κορέας Ἀμβρόσιου, καί ἰδιαίτερα τήν μητέρα τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, τονίζοντας τήν δύναμη, τήν στοργή καί τήν ἀγάπη τους χωρίς διακρίσεις στά παιδιά τους, πού στηρίζονταν ὅμως πρωτίστως στήν βαθεῖα καί ἀκλόνητη πίστι τους στόν Τριαδικό μας Θεό, πού εἶχε τήν πρώτη θέση στίς καρδιές τους.

ἐπιτυχία συνδέεται μέ τήν ταπεινότητα, τήν προσφορά καί τήν πορεία πρός τήν ἀγιότητα. Ἡ ἀληθινή ἐπιτυχία δέν τελειώνει μέ τόν θάνατο, ἀλλά συνεχίζεται στήν αἰώνια ζωή, προσφέροντας πραγματική χαρά καί πληρότητα.

Ἐκλείσε ὁ π. Παναγιώτης τήν ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία του μέ τήν προτροπή καί τήν εὐχή νά ἀναζητήσουμε καί νά προβάλλουμε πρῶτα ἐμεῖς σάν γονεῖς τά πρότυπα τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγιότητος στά παιδιά μας, ὥστε αὐτά νά ὀδηγηθοῦν σέ

μία ζωή γεμάτη ἀρετή καί ἀνθρωπιά, ἀνεξάρτητα ἀπό τά κοινωνικά στερεότυπα τῆς ἐποχῆς.

Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Γενικό Ἀρχιερατικό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας γιά τό πολύ ἐνδιαφέρον καί πραγματικά πολύ σημαντικό θέμα, πού μᾶς ἀνέπτυξε καί ἡ εὐχή του γίνεται καί δική μας εὐχή. Μακάρι τά πρότυπα τῆς ἀληθείας, τῆς ταπεινότητος, τῆς προσφορᾶς, τῆς ἀγιότητος νά εἶναι αὐτά πού θά συνοδεύουν πάντα τήν ζωή τῶν παιδιῶν μας, ἀλλά καί τίς ζωές ὅλων μας!

Υΐφισμα Ἱερατικῆς Συνάξεως

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

Σήμερα στὶς 17 Νοεμβρίου 2024, ἡμέρα Κυριακή καὶ ὥρα 11.30 π.μ. ἐγίνε ἡ κατὰ μῆνα Ἱερατικὴ Συνάξις στὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Χώρας Κυθήρων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ. Μετὰ τὴν καθιερωμένη προσευχὴ ἀκολούθησε ἀνάγνωσις Ἀγιοπατερικῆς ὁμιλίας γιὰ τὴν Θεομητορικὴ ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπακολούθησε ἐποικοδομητικὴ συζήτησις. Κατόπιν τούτου ἡ Συνάξις μας ἐνημερώθηκε σχετικὰ μὲ τὴν πρόσφατὴ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ε.) διὰ τὰ Ἱερά Προσκυνητάματα τῶν Κυθήρων.

Μετὰ ταῦτα ἐγίνε ἀναφορὰ α) στὴ Δήλωσιν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ, ποῦ ἔκαμε μετὰ τὴν κορυφαία γιὰ τὰ Κύθηρα Ἱερὴ Πανήγυριν τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας (24/9), καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας (Ε.Ε.Π.Κ. Α.) κ. Εὐαγγέλου Βενάρδου. β) Στὴν κοινὴ Δήλωσιν Δημάρχου καὶ Προέδρου μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σ.τ.Ε. καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου στὴν ὡς ἄνω Δήλωσιν. Καὶ γ) στὴν «Ἀπαγόρευση διαμονῆς ἀτόμων στὰ Ἱερά Προσκυνητάματα Μυρτιδίων καὶ Ἀγίας Μόνης χωρὶς ἐγκρίση» (ἀριθ. ἀπόφασης Ε.Ε.Π. Κ. Α. 75/2024).

Κατόπιν τούτων ἡ Ἱερατικὴ μας Συνάξις ἐξέδωσε τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα:

1. Ἐκφράζουμε τὴν βαθεῖά μας λύπη καὶ τὴν διαμαρτυρίαν μας γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν δύο ἐν λόγω κειμένων (ἀπάντησις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ἐγχωρίου στὴ Δήλωσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας καὶ κοινὴ Δήλωσιν Δημάρχου καὶ Προέδρου μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σ.τ.Ε.), τὸ ὑπεροπτικὸ ὕψος, τὴν ἐλλειψὶ σεβασμοῦ καὶ τὴν ὑποτίμησιν τῶν πρὸς τίς ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν (τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Μητροπολίτου μας). Ὅσοι ἀνέγνωσαν τίς δηλώσεις τῶν αὐτῆς τίς ἐχαρακτήρισαν ἀνάρμοστες καὶ προκλητικές.

2. Δυσάρεστη ἐντύπωσι μᾶς προξένησαν καὶ οἱ δηλώσεις κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐγχωρίου τόσο τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ε.Ε.Π.Κ. Α., μετὰ τὴν ἐπανεκλογὴν του, ὅσον καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, ποῦ ἀκολούθησαν. Καὶ οἱ δύο τους, ἀναφερόμενοι στὰ Ἱερά μας Προσκυνητάματα, ὠμίλησαν σάν ἀφέντες καὶ ἀπόλυτοι κυρίαρχοι καὶ ἐξουσιαστές, καὶ ὄχι σάν συνεργοὶ καὶ «διάκονοι», κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔκφρασιν. Καμμία ἀναφορὰ στὸν παριστάμενον Ἐπίσκοπό μας. Μάλιστα ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ ὁποῖος καὶ κατὰ τὸ ἰσχύον Π.Δ. 5/2017 οὐδένα θεσμικὸ ρόλο ἔχει στὴ διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, ἔκαμε ἀνακοίνωσιν γιὰ τὴν συντήρησιν τῆς παλαιφάτου καὶ περιψύστου θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας, χωρὶς νὰ προηγηθῇ καμμία συνεννόησις μὲ τὸν παριστάμενον Μητροπολίτην, ἀφοῦ κατὰ τὸν μέντορα τῆς Ε.Ε.Π. Κ. Α. Συνταγματολόγο κ. Γεώργιου Κασμάτη τὰ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τὰ ἱερά ἀντικείμενα τῆς Θείας Λατρείας διευθετοῦνται ἀπὸ τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

3. Ὡσαύτως, δυσάρεστος τὸ γεγονός ἐστὶν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐγχωρίου δὲν ἀναφέρθηκε καθόλου στὸ πρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου, ὁμιλώντας γιὰ τίς δραστηριότητες στὰ Ἱερά Προσκυνητάματα καὶ εὐχαριστώντας τοὺς συνεργάτες του στὴν Ε.Ε.Π.Κ. Α. καὶ στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Μυρτιδίων καὶ τῆς Ἀγίας Μόνης, ὅλους κατ' ὄνομα, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος εἶναι καὶ Πρόεδρος τῶν ἐν λόγω Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Δὲν φροντίζει ἀνελλιπῶς ὁ Μητροπολίτης μας γιὰ τὰ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τὰ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν Ἱερῶν μας Προσκυνημάτων, ἀφοῦ αὐτὸ τοῦ ἔχει ἀπομείνει καὶ δὲν συνῴδευσε τὸ ἀρχαιότερον ἐκτύπωμα τῆς Ἀγίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας ὡς τὴν Κρήτην, τὴν Μάνην καὶ Μεσσηνίαν; Καὶ ὅταν ἐκάλεσε ὁ κ. Πρόεδρος τὸν παριστάμενον Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ τοῦ ἐπιδώσῃ εἰς ἀνάμνησιν

Συνέχεια στὴ σελ. 48

άσημένα Εικόνα της Μυρτιδιώτισσάς μας, ό κ. Γενικός ευγενώς του υπέμνησε ότι την Εικόνα την προσφέρει έκ μέρους του Ίερού Προσκυνήματος ό Μητροπολίτης και όχι ένας λαϊκός.

4. Διαμαρτυρόμαστε γιά την αύταρχική και άλαζονική νοοτροπία και συμπεριφορά στον Έκκλησιαστικό-Μοναστηριακό χώρο. Έχουν προηγηθή δύο (2) Δήμαρχοι και Πρόεδροι Κοινοτήτων, αλλά και αρκετοί Πρόεδροι της Ε.Ε.Π. Κ. Α., κατά την διαρρεύσασα 40ετία από της εκδόσεως του Π.Δ. 272/85, πού έδωσε την διαχείρισι των Ίερών Προσκυνημάτων στους λαϊκούς και οι παλαιότεροι από μάς ούδέποτε παρετήρησαν αντίστοιχη συμπεριφορά, άκόμη και επί της Προεδρίας στην Έγχώριο του νύν Δημάρχου. Άσκούσαν την διαχείρισι της κινητής και άκίνητης περιουσίας, κάνοντας τά απαραίτητα έργα, και μέχρις εκεί. Συνεργάζονταν μέ τον Μητροπολίτη-Πρόεδρο και τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο και δέν διαφέντευαν στά Ίερά Προσκυνήματα, όπως γίνεται σήμερα. Εύθύνη του Μητροπολίτου μας είναι να περιφρουρήσει την ιερότητα των Μοναστηριακών Ίερών Προσκυνημάτων και να κρίνει ποιός προσκυνητής θα μείνη και ποιός θα διακονήση (Ιερεύς, Ίεροψάλτης κ. ά.), σέ συνεργασία μέ τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο του κάθε Ίερού Προσκυνήματος. Άξίζει δε να σημειωθή ότι επί Προεδρίας του Ίατρού κ. Κοσμά Μεγαλοκονόμου, τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο έπαυσε αποφάσεις γιά τα μελετώμενα έργα, τίς κατέγραφε σέ Πρακτικό, καθ' υπόδειξιν του κ. Προέδρου, τίς υπέβαλε γραπτώς στην Ε.Ε.Π. Κ. Α. και ή Έπιτροπή της Έγχωρίου τίς ενέκρινε και τίς υλοποιούσε. Και άκόμη τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο υπέγραφε τότε τον Προϋπολογισμό του επομένου έτους. Όμολογουμένως ήταν ή πιό ιδανική περίπτωση Έπιτροπής Έγχωρίου μέ άριστη συνεργασία. Κάτι πού δέν γίνεται σήμερα, άφού κατά την παρελθούσα θητεία της Ε.Ε.Π. Κ. Α. έκαλούντο τά μέλη των Έκκλησιαστικών Συμβουλίων χωρίς τον Μητροπολίτη-Πρόεδρο, παρά την κατά τά άλλα καλή συνεργασία. Φθάσαμε στο άλλο άκρο.

5. "Όταν καθαρογραφηθή ή απόφασις του Σ.τ.Ε., θα έξετασθή τό σκεπτικό και ή απόφασις και θα έκτιμηθή από τό νομικό έπιτελείο της Ίεράς Συνόδου και της Ίεράς Μητροπόλεώς μας τό άν και κατά πόσον μέ αδιάσειστα νομικά έπιχειρήμα-

τα άπερρίφθη τό αίτημα των φορέων της Έκκλησιαστικής Διοικήσεως (της Ίεράς Συνόδου και της Μητροπόλεως Κυθήρων), πού άφορά εις την κρίσιν της άντισυνταγματικότητας και της άντικανονικότητας του άρθρου 15 του προσβαλλομένου Π.Δ. 5/2017, τότε (τό νομικό έπιτελείο) θα εισηγηθή σχετικώς εις την Ίεράν Σύνοδον. Ός γνωστόν, μία καταδικαστική απόφασις άποτελεί νομικόν προηγούμενον και «τό δεδicasμένον» διά μελλοντικής παρομοίας περιπτώσεις. Η Τοπική μας Έκκλησία, ή όποία άνήκει εις την Αύτοκέφαλη Έκκλησία της Ελλάδος, θα συμμορφωθή μέ τίς σχετικές Άποφάσεις της.

6. Έπιθυμούμε, τέλος, να πληροφορήσωμε τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα της Ίεράς ημών Μητροπόλεως, ότι ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφείμ, ως έκ του χαρακτήρος του, δέν έδixασε, ούτε διχάζει τον Λαό του Θεού, όπως τον κατηγορούν έπίσημα χείλη. Η 20ετής περίπου διακονία του στην Θεόσωστη Έπαρχία μας κατέδειξε ότι είναι Έπίσκοπος αγάπης, καλωσύνης, έπεικειας, άνεξικακίας, συγχωρητικότητας και μεγάλης ύπομονής και καρτερίας. Μήπως άλλοι διχάζουν τον λαό, κινούμενοι από ιδιοτελή κίνητρα και σκοπιμότητες, ύποστηρίζοντας τότε τό ένα και τότε τό άλλο; και

7. Κατόπιν τούτων προς τί οι διθύραμβοι και ή άτμόσφαιρα νικηφόρου ή άπολεσθείσης μάχης μεταξύ άδελφών Χριστιανών;

Τό Ίερατείο Κυθήρων & Άντικυθήρων

Ό Γενικός Άρχιερ. Έπίτροπος
Πρωτ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος

Οι λοιποί Ίερείς και ό Διάκονος
Άρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου
Άρχιμ. Πέτρος Σκλάβος
Πρωτ. Πέτρος Μαριάτος - Ίατρός
Πρωτ. Παναγιώτης Διακόπουλος
Πρωτ. Ίωάννης Παπανδρόπουλος
Ίερομ. Σεραφείμ Μαρσέλος
Οίκον. Γεώργιος Άδικημενάκης
Ίερεύς Ίωάννης Γολεμάτης
Ίερεύς Παύλος Καλλίκας
Ίερεύς Κωνσταντίνος Μπιθιγκότζης
Ίερεύς Παναγιώτης Σκλάβος
Διάκονος Ίερόθεος Κρητικός

Κοπή Βασιλόπιτας

Κυθηραϊκῶν Ἱδρυμάτων καί Σωματείων

Τήν Κυριακή 19 Ἰανουαρίου 2025 τά Κυθηραϊκά Ἱδρύματα καί Σωματεία, δηλαδή τό Τριφύλλειο Ἱδρυμα Κυθηρίων, ἡ Κυθηραϊκή Ἀδελφότητα Πειραιῶς-Ἀθηνῶν, ὁ Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, ἡ Ἐταιρεία Κυθηραϊκῶν Μελετῶν καί τό Κυθηραϊκό Ἱδρυμα Πολιτισμοῦ καί Ἀνάπτυξης, μαζί μέ τήν Ἐνωση τῶν Ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων «Ὁ Ἅγιος Μύρων» καί τόν Πολιτιστικό Ἐξωραϊστικό Σύλλογο Περιοχῆς Κυθηρίων Ἀλίμου «Ἡ Μυρτιδιώτισσα» ἔκοψαν, ἀπό κοινοῦ, τήν πρωτοχρονιάτικη πίττα τους, στήν φιλόξενη αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου.

Τῆς κοπῆς τῆς πίττας προηγήθηκε, στόν ὡς ἄνω Ἱερό Ναό, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθηρίων κ. Σεραφεῖμ.

Ἡ αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου ἦταν κατάμεστη ἀπό Κυθηρίους, τόν δέ Δῆμο Κυθήρων ἐκπροσώπησε ὁ Δημοτικός Σύμβουλος κ. Ἰωάννης Κασιάτης. Ὁ Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τήν Βασιλόπιττα καί ἐξέφρασε τίς πατρικές ἐόρπες εὐχές του. Στή συνέχεια ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρυματος κ. Γαβριήλ Νικηφοράκης, ἐκ μέρους ὅλων τῶν Προέδρων τῶν συμμετασχόντων Ἱδρυμάτων καί Σωματείων, εὐχήθηκε σέ ὅλους Καλή Χρονιά μέ υἰεαία, εὐτυχία, προσωπικές καί ἐπαγγελματικές ἐπιτυχίες στούς ἰδίους καί τίς οἰκογενεῖς τους. Ἐπισήμανε ὅτι, ἡ ἐδῶ καί ἄρκετά χρόνια καθιερωθεῖσα ἀπό κοινοῦ κοπή τῆς Βασιλόπιτας, συμβολίζει τήν προσπάθεια πού καταβάλλεται γιά συνεργασία καί κοινή δράση πρὸς ὄφελος τῶν ἀγαπημένων μας Νησιῶν καί τῶν μονίμων κατοίκων τους, οἱ δέ ἐντάσεις πού, ἀνθρωπίνως, ἀναφύονται, μπορεῖ νά ἐξομαλυνθοῦν, ἀρκεῖ νά ὑπάρχει διάθεση καταλλαγῆς, νηφαλιότητα, σεβασμός καί ἀλληλοκατανόηση. Τέλος εὐχήθηκε οἱ συνθῆκες αὐτές νά ἐπικρατήσουν καί στά Κύθηρα, ὥστε νά ἐκλείψουν οἱ ἐντάσεις, πού τό τελευταῖο διάστημα ταλανίζουν τήν μικρή κοινωνία μας καί τό Νησί μας

νά ἐπανεύρει τήν γαλήνη καί τήν ἡρεμία πού τοῦ ἀξίζει.

Κατόπιν διανεμήθηκε ἡ Βασιλόπιττα καί τό νόμισμα ἔπεσε στήν ἐξ Ἀντικυθηρίων κυρία Κατσανεβάκη. Φέτος, μέ φροντίδα τῆς Προέδρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, τήν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ χορωδία «Φωνές Ἰονίου» τῆς «Κερκυραϊκῆς Ἑστίας Ἀθηνῶν» μέ μαέστρο τόν κ. Αἰμίλιο

Γιαννακόπουλο καί πιανίστα τήν κυρία Ἑλμα Καφετζιδάκη, ἡ ὁποία τραγούδησε, μέ τρόπο ἐξαιρετικό, πρωτοχρονιάτικα κάλαντα, καντάδες καί ἐπτανησιακές μελωδίες, κατενθουσιάζοντας ὅλους τοὺς παριστάμενους. Ὁφείλουμε καί ἀπό τήν θέση αὐτή νά τοὺς ἐκφράσουμε τίς θερμές μας εὐχαριστίες γιά τήν θαυμαστή καί ἀφιλοκερδῆ συμμετοχή τους.

Τέλος, θερμές εὐχαριστίες ὀφείλονται στό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου καί ἰδιαίτερα πρὸς τόν Πρόεδρο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη π. Πολύκαρπο Κεντικελένη, πού μέ προθυμία πάντοτε διαθέτουν τήν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἑνορίας γιά τήν ἐκδήλωση αὐτή, καθὼς καί στίς κυρίες τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖες μέ προεξάρχουσα τήν κυρία Τούλα Ξηνταράκου, ἐπιμελήθηκαν τῆς διευθέτησης τῆς αἴθουσας καί φρόντισαν γιά τά κεράσματα πού προσφέρθηκαν.

Πηγὴ: Τριφύλλειο Ἱδρυμα Κυθηρίων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεὶμ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 2024 ἕως καὶ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 2025 ἐλειτούργησε ἢ ἐχοροστάτησε σὲ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς:

Ἰ.Ν. Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ-Χώρας: 5/10, 28/10, 9/11, 15/11, 3/12, 7/12, 23/12, 1/1, 4/1, 5/1, 6/1, 16/1, 30/1, 8/2, 12/2, 15/2.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Χαραλάμπους-Μυλοποτάμου: 6/10, 17/1, 9/2.

Ἰ. Μονὴν Ὁσίου Θεοδώρου: 6/10, 7/10, 27/10, 3/11, 10/11, 7/12.

Ἰ.Ν. Ὁσίας Πελαγίας-Ἀγίας Πελαγίας: 7/10, 8/10, 6/1.

Ἰ. Μονὴν Ἀγίας Μόνης: 12/10, 27/10.

Ἰ.Ν. Παναγίας Ἰλαριωτίσσης-Ποταμοῦ: 12/10, 16/11, 11/1.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Μαρίνης-Δρυμῶνος: 13/10, 22/12, 4/1, 23/2.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Λουκά-Μανιτοχωρίου: 17/10, 18/10.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Τριάδος-Ἀλεξανδράδων: 19/10, 10/11, 8/12, 22/2.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Γερασίμου-Ποταμοῦ: 19/10.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Ἀρτεμίου-Ἄνω Στραποδίου: 20/10.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Ἀννης-Χώρας: 23/10, 8/12, 9/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Ἐλέσης-Πούρκου: 24/10.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Δημητρίου-Λογοθετιανῶν: 25/10.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Ἀναστασίας-Χώρας: 28/10, 29/10, 21/12.

Ἰ. Μονὴν Ἀγίων Ἀναργύρων (Ξερουλάκι): 31/10.

Ἰ.Ν. Ἀγίων Ἀναργύρων-Φατσαδίκων: 1/11.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίων Ἀκινδύνων-Ἄνω Στραποδίου: 1/11, 2/11.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου-Κατελουζιανῶν: 2/11.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου-Καλησπεριανῶν: 3/11, 9/2.

Ἰ.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτῆρος-Κεραμωτοῦ: 9/11, 15/1.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Μηνᾶ-Διακοφτίου: 10/11.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Μηνᾶ-Λογοθετιανῶν: 11/11.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Μέσα Βούργου): 12/11, 13/11.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου (Μέσα Βούργου): 13/11, 14/11.

Ἰ.Ν. Παναγίας Ἐλεούσης-Φρατσίων: 16/11.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Ἀντωνίου-Καστρισιανῶν: 17/11, 17/1.

Ἰ.Ν. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου-Κοντολιανῶν: 20/11, 17/12.

Ἰ.Ν. Παναγίας Ὁδηγητρίας-Καλάμου: 20/11.

Ἰ. Μονὴν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης: 21/11.

Ἰ.Ν. Παναγίας Ἐλεούσης-Χώρας: 21/11.

Ἰ.Ν. Τιμίου Προδρόμου-Στραποδίου: 23/11, 7/1, 8/2.

Ἰ.Ν. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης-Ἀλίμου: 24/11, 19/1.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίας Βαρβάρας-Χώρας: 3/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Εἰρήνης-Κατουνίου: 4/12, 5/1.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Νικολάου (Κρασᾶ)-Μυρτιδίων: 5/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Νικολάου-Κυπριωτιανῶν: 5/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Νικολάου-Αὐλέμνος: 6/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Σπυρίδωνος-Καψαλίου: 11/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Σπυρίδωνος-Καλοκαιρινῶν: 12/12, 15/2.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου-Ποταμοῦ: 13/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Χαραλάμπους-Φρατσίων: 14/12, 9/2, 22/2.

Ἰ. Μονὴν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου (Κακοπέτρι): 14/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Ἐλευθερίου-Δοκάνων: 15/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Διονυσίου (Κοιμητηρίου)-Χώρας: 16/12.

Ἰ.Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ-Κάτω Λιβαδίου: 20/12, 12/1.

Ἰ.Ν. Ἀγίας Ἀναστασίας-Ποταμοῦ: 21/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Χαραλάμπους-Αντικυθήρων: 23/12, 24/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Μύρωνος-Αντικυθήρων: 25/12.

Ἰ.Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου-Αντικυθήρων: 25/12, 26/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίων Πάντων-Γουδιανῶν: 31/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Βασιλείου-Χριστοφοριανῶν: 31/12.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Βασιλείου-Ἀλοιζιανῶν: 1/1.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου-Καρβουνάδων: 3/1, 16/2, 21/2.

Ἰ.Ν. Τιμίου Προδρόμου-Γερακαρίου: 5/1, 24/2.

Ἰ.Ν. Παναγίας Δέσποινας-Καραβά: 8/1, 1/2.

Ἰ.Ν. Προφήτου Ἡλία-Ἀγίου Ἡλία: 11/1.

Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Ἀντωνίου-Χώρας: 16/1.

Ἰ.Ν. Ἀγίου Ἀντωνίου-Δρυμῶνος: 16/1, 23/2.

Πρόγραμμα Πνευματικῶν-Ἐξομολόγων διὰ τὴν τέλεισιν τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Σεβ. Μητροπολίτης κ. Σεραφεῖμ: ὅπου δεῇσει (κατόπιν τηλεφωνικῆς συνεννόησεως) καὶ εἰς Ἀντικύθηρα.

Ἀρχιμ. π. Πέτρος Κασμάτης: εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Θεοδώρου Ἀρωνιαδίκων, Μυλοπόταμον, Ἀραίουσ καὶ Δρυμῶνα.

Ἀρχιμ. π. Φρουμέντιος Δημητρίου: εἰς Χώραν, Στραπόδι, Καψάλι, Φράτσια.

Ἀρχιμ. π. Πέτρος Σκλάβος: εἰς Ἀλεξανδράδες, Κυπριωτιάνικα, Καλοκαιρινές, Κατούνι, Τραβασαριάνικα.

Ἀρχιμ. π. Παῦλος Δημητρακόπουλος: εἰς Πιτσινιάνικα, Καλησπεριάνικα, Καρβουνάδες, Κεραμωτόν.

π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος: εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίας Ἐλέσης, Ἀλεξανδράδες, Γουδιάνικα, Ἅγιον Ἠλίαν, Κοντολιάνικα, Φατσάδικα, Ἄνω Λιβάδι, Κάτω Λιβάδι καὶ Κάλαμον.

π. Πέτρος Μαριάτος: εἰς Ποταμόν, Τριφυλλιάνικα, Λογοθετιάνικα, Αὐλέμωνα, Μητᾶτα καὶ Βιάραδικα.

π. Παναγιώτης Διακόπουλος: εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν, Καραβᾶν, Φριλιγκιάνικα, Καστρισιάνικα, Λο-

γοθετιάνικα.

Παρακαλοῦνται οἱ Παν/τοι καὶ Αἰδ/τοι Ἐφημέριοι, ἐν συνεννόησει μὲ τούς ἐν τῇ συνημμένῃ καταστάσει ὀριζομένους ἁγίους Πνευματικούς, νά ἀνακοινώσουν εἰς τό Ποίμνιόν τους τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὥραν ἐνάρξεως τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ νά παρακαλέσουν διακριτικῶς τούς ἐνορίτες των νά προσέλθουν εἰς τό φερέσβιον αὐτό Ἱερὸν Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

† Ο Κ. Σ.

- Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἀθανασίου-Πιτσιναδῶν: 18/1.
Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Νικολάου-Ἄνω Βάθειας Ἀμαρύνθου: 25/1.
Ἱ.Ν. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου-Χαλκίδος: 26/1.
Ἱ. Παρεκκλήσιον Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν-Χώρας: 29/1.
Ἱ. Παρεκκλήσιον Παναγίας Κερᾶς-Λιβαδίου: 1/2.
Ἱ. Παρεκκλήσιον Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ (Κακὴ Μέλισσα): 2/2.
Ἱ.Ν. Ἀγίου Εὐσταθίου-Σταθιανίκων: 2/2, 3/2.
Ἱ.Ν. Ἀγίου Χαλαμπους-Καραβᾶ: 10/2.
Ἱ. Παρεκκλήσιον Ἀγίου Βλασίου-Καστρισιανίκων: 10/2, 11/2.
Ἱ. Παρεκκλήσιον Ἀγίας Φιλοθέης (Π.Χ.Ο.Ο.Ι.): 18/2, 19/2.
Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἰωάννου-Γερακαρίου: 24/2.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ:
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΔΕ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.
Ἰωάννα Καραβοκύρη, Θεολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ,
ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

100 χρόνια προσφοράς στα Κύθηρα καί τούς Κυθηρίους. 'Επετειακή εκδήλωση του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών

Με μεγάλη επιτυχία καί συγκίνηση πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 1 Δεκεμβρίου 2024, στο 'Αμφιθέατρο «COTSENHALL» τής 'Αμερικανικής Σχολής Κλασικῶν Σπουδῶν, ἡ ἐπετειακή εκδήλωση γιά τή συμπλήρωση 100 ἐτῶν ἀπό τήν ἱδρυση τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου 'Αθηνῶν, μέ παρουσία πλήθους μελῶν, φίλων καί ἐκπροσώπων τής κοινωνίας καί τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ βραδυά ἦταν ἀφιερωμένη στήν πλούσια ιστορία καί τό πολύτιμο ἔργο τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου 'Αθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀπό τήν ἱδρυσή του, τό 1924, ἀποτελέσει πυρῆνα ἀλληλεγγύης καί υποστήριξης τῶν Κυθηρίων καί τῶν Κυθηραϊκῶν υποθέσεων, καθώς καί κέντρο διατήρησης καί προώθησης τής πολιτιστικῆς κληρονομιάς καί παράδοσης τῶν Κυθηρίων.

Ἡ εκδήλωση ξεκίνησε μέ τήν ὁμιλία τής Προέδρου κ. Βασιλικῆς Σαμίου-Φλωροπούλου, ἡ ὁποία κάνοντας ἀναδρομή 100 ἐτῶν ἀναφέρθηκε στήν ἱστορία καί στά ἐπιτεύγματα τοῦ Συνδέσμου ἀπό τήν ἱδρυσή του μέχρι σήμερα. Τήν ὁμιλία τής συνόδευσαν τά μέλη Δ.Σ., κ. Δαμιανός Κασσιμάτης καί κ. Ἰωάννης Μαυρομμάτης, οἱ ὁποῖοι διάβασαν ἐπιλεγμένα ἀποσπάσματα ἀπό τόν κυθηραϊκό τύπο.

Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε προβολή σπάνιου ὁπτικοακουστικοῦ υἱλικοῦ ἀπό τήν ἑκατονταετή δράση τοῦ Συνδέσμου, καθώς καί μαρτυρίες ἀπό παλαιότερα μέλη.

Ὅλα τά στοιχεῖα ἀντλήθηκαν ἀπό τό ἀρχεῖακό υἱλικό τοῦ Συνδέσμου (πρακτικά Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί Γενικῶν Συνελεύσεων, ἔγγραφα, φωτογραφίες κ.ἄ.), ἀπό τό ψηφιοποιημένο ἀρχεῖο τῶν Κυθηραϊκῶν ἐφημεριδῶν καί ἀπό Κυθηραϊκές ἐκδόσεις.

Τήν εκδήλωση πλαισίωσαν:

- ἡ Χορωδία «Κεῦθος νήσου Κυθήρων», πού ἐρμήνευσε τραγούδια Κυθηρίων Στιχουργῶν ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Μαέστρου, κ. Τ. Λιγνοῦ.
- τό Χορευτικό Τμήμα τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου, πού παρουσίασε Κυθηραϊκοὺς χορούς μέ Κυ-

θηραϊκές ἐνδυμασίες ὑπό τή διδασκαλία τοῦ κ. Διονύση Κατσούλη.

Ἡ εκδήλωση μεταδόθηκε ζωντανά μέσω διαδικτυακῆς πλατφόρμας καί μέ αὐτό τόν τρόπο δόθηκε ἡ δυνατότητα στοὺς συμπατριῶτες μας ἀπό τά Κύθηρα, ὅπως καί στοὺς ὁμογενεῖς μας στό ἐξωτερικό νά τήν παρακολουθήσουν.

Θερμό χαίρετισμό ἀπηύθυναν:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ καί ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Γεώργιος Στρατηγός, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημάρχου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων. Στή συνέχεια ἀναγνώστηκε θερμό μήνυμα τοῦ Προέδρου τοῦ Τριφυλλεῖου Ἰδρύματος κ. Μανώλη Καλοκαιρινοῦ.

Ἀκολούθησε δεξίωση.

Τήν εκδήλωση τίμησαν μέ τήν παρουσία τους μέλη τῶν οικογενειῶν τῶν παλαιστέρων Προέδρων καί Μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Συνδέσμου,

ἐκπρόσωποι τῶν Βουλευτῶν Α' Πειραιᾶ, τής Περιφέρειας Ἀττικῆς, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τοῦ Ο.Π.Α.Ν.Δ.Α, τοῦ Δήμου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων καί τοῦ Δήμου Ἡρακλείου Ἀττικῆς, ὁ Πρόεδρος τής Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς-Ἀθηνῶν, κ. Δημήτρης Παρίσης καί μέλη τοῦ Δ.Σ., ἡ Πρόεδρος τής Ἑταιρείας Κυθηραϊκῶν Μελετῶν κ. Καίτη Ἀρώνη-Τσίχλη καί μέλη τοῦ Δ.Σ., μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Τριφυλλεῖου Ἰδρύματος Κυθηρίων, τοῦ Κυθηραϊκοῦ Ἰδρύματος Πολιτισμοῦ & Ἀνάπτυξης, τοῦ Συλλόγου Κυθηρίων Ἀλίου, τοῦ Συλλόγου «Φίλοι Μουσείων Κυθήρων» καί τῶν Ἐπτανησιακῶν Σωματείων.

Ὁ Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ἐκφράζει τίς θερμές του εὐχαριστίες σέ ὅλους ὅσους συνέβαλαν στήν ἐπιτυχία τής εκδήλωσης, καθώς καί στοὺς συμμετέχοντες πού μοιράστηκαν μαζί τους αὕτη τήν ξεχωριστή στιγμή.

Ἡ ἑκατονταετής πορεία τοῦ Συνδέσμου ἀποτελεῖ πηγή ἐμπνευσης καί εὐθύνης γιά τό μέλλον, μέ στόχο τήν προώθηση τής ἐνότητος καί τής πολιτιστικῆς κληρονομιάς τῶν Κυθηρίων.

